

Fecioara Maria

- o femeie musulmană
exemplară -

„Fecioara Maria - o femeie musulmană exemplară“
Colecția: „Femeia musulmană“

Sediul din București al
Asociației:

Șos. Colentina Nr. 373

Tel. 021.241.02.80

Mobil: 0751.169.184

Sediul din Constanța al
Asociației:

Str. Maior Șofran nr. 11

Tel. 0241.65.77.39

Mobil: 0751.169.185

Sediul din Craiova al
Asociației:

Mobil: 0751.169.197

surorimusulmane@yahoo.com

www.surorimusulmane.ro

Drepturile editării parțiale sau integrale sunt rezervate
Asociației „Surori Musulmane” din România

PREFA A TRADUC TORULUI

Toat slava i mul umirea I se cuvin lui Allah Preaînaltul, Domnul Lumilor! Toate rugile i binecuvânt rile fie asupra Profetului nostru iubit - Muhammed, asupra familiei i companionilor s i i asupra celor ce l-au urmat!

În Islam, femeia a fost a ezat pe un pedestal, bucurându-se de un statut personal i social excep ional, unic în istorie. Maria (Pacea fie asupra sa!), mama Profetului Iisus (Pacea fie asupra sa!), este numit de c tre musulmani „mama drept-credincio ilor“, întrucât reprezint , prin toate faptele sale, un model demn de urmat. Profetului Iisus, mamei sale i familiei Mariei le sunt dedicate trei capitole mari în Sfântul Coran: capitolul numit *Familia lui 'Imran - Ali 'Imran*, capitolul *Mesei Coborâte din Cer* (cunoscut drept *Cina cea de Tain*) - *Al-Ma'ida* i capitolul numit *Maria - Maryam*. În afar de acestea, în foarte multe capitole coranice ni se aminte te de Maria i de fiul s u, Iisus (Pacea fie asupra lor!). Fecioara Maria este a ezat al turi de 'Ai ah (so ia Profetului Muhammed), de Fatima (fiica Profetului Muhammed) i de so ia drept-credincioas a Faraonului, ele fiind cele mai respectate femei în Islam (Allah s fie mul umit de fiecare!).

Aceast carte ne prezint viziunea islamic asupra vie ii Fecioarei Maria, înc de dinainte de a se na te,

copil r ia ei, caracterul s u minunat, modul miraculos în care a dat na tere fiului s u i felul în care a onorat-o Allah Preaînaltul, a ezând-o pe ea i pe familia ei deasupra celorlalte familii.

De asemenea, în această carte ve i descoperi motivele pentru care Maria, mama Profetului Iisus, este atât de respectat i pre uit de c tre musulmani. Aici vi se vor prezenta motivele pentru care fiecare musulman se raporteaz la Fecioara Maria ca la un model major, încercând s o urmeze în ceea ce prive te comportamentul, devo iunea în adorare, rela ia cu fiul s u, îmbr c mintea i toate celelalte aspecte semnificative din perspectiv spiritual .

Pentru a facilita lectura acestei c ri de c tre cititorul nemusulman ne-am permis s oper m anumite modific ri în traducerea textului. Astfel, numele diferi ilor profe ii, a anumitor musulmani sau musulmane care s-au distins prin spiritualitatea lor exemplar , nu au fost p strate în varianta din limba arab , ci au fost traduse conform echivalentelor lor deja asimilate în limba român . De exemplu: Maryam, numele folosit în textul coranic din limba arab , s-a tradus prin Maria, Profetul Isa prin Profetul Iisus, Profetul Dawud - David, Musa - Moise, Ibrahim - Avraam, Nuh - Noe, Suleiman - Solomon etc.

De asemenea, pentru a nu distrage i obosi cititorul neobi nuit cu astfel de interpol ri, am renun at la anumite formule islamice de manifestare a respectului fa de profe ii, companionii, musulmanii - b rba i i femei - recunoscui prin credin a i evlavia lor

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

excep ional . Dup men ionarea oric rei astfel de persoane în Islam, se consider o norm de bun -cuvîin i respect invocarea binecuvânt rii lui Dumnezeu asupra sa: „Pacea i binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!“. Aceast formul islamic noi am p strat-o doar în cazul primei men ion ri a fiec rei persoane cu statut special în Islam.

Fie ca Allah s fie mul umit de munca autorului i s îi r spl teasc pe to i cei care au contribuit la traducerea, editarea i publicarea acestei c r i!

Colectivul Asocia iei „Surori Musulmane“

Bucure ti, 2007

Titlu: „Maria - O femeie musulman exemplar “

Autor: Harun Yahya

Edi ia în limba englez : „Maryam - An Exemplary Muslim Woman“ - www.harunyahya.com

Traducere: Asocia ia „Surori Musulmane“ - Alina Isac, Ana-Maria Secet , Gabriela Pendetele

Corectur : Asocia ia „Surori Musulmane“ - Alina Isac, Maryam Silo, Sevinci Gemaledin

Redactare: Alina Isac, Ana-Maria Secet , Melek Cherim

PREFA

CE ESTE ISLAMUL?

În societatea occidentală , Islamul este judecat prin raportare la actele disperate ale unor grupuri de oameni. Această manieră de a analiza o religie nu este una obiectivă ; dimpotrivă , prin ea se urmărește distorsionarea adevărului în folosul Islamului. Dacă această perspectivă ar fi corectă , atunci, aplicat cretinismul, ce concluzii ar genera, dacă am lua în considerare molestarea copiilor și homosexualitatea? Haideți să renunțăm la punctele de vedere propagandistice asupra Islamului! Unde putem găsi Islamul mai bine ilustrat decât direct la sursă , adică în Sfântul Coran și Sunna - tradiția profetică ? Pentru cineva interesat sincer de adevăr nu există altă cale.

Cuvântul „Islam“ provine din rădăcina „*selam*“, din limba arabă , care înseamnă „pace“. În limba arabă , ca în orice limbă semitică , pentru a decela rădăcina unui cuvânt trebuie să extragem din el consoanele conform ordinii lor în cuvânt.

Inve?mântarea cu vocale sau cu litere *mazida* (un fel de sufixe ?i prefixe) st? la baza tuturor formelor verbale ?i a substantivelor derivate. Cu ajutorul diverselor sensuri ob?inute, putem distinge, într-un mod foarte precis, r?d?cina, în cazul de fa??? SLM. „*Islam*” reprezint? denumirea ac?iunii ce are drept complement pe „*muslim*“, al c?rui verb „*esleme*“ provine din r?d?cina SLM, ale c?rei derivate graviteaz? toate în jurul cuvântului „pace”:

selam? pace, salut;

silm? stare de pace;

sellema ? a saluta, a împ?ciui, a admite un argument, a se preda (unor convingeri, unei situa?ii etc.);

selime ? a fi vindecat, a sc?pa (de boal?, de du?man, de chinurile Iadului etc.);

istesleme ? a se preda, a capitula;

esleme ? tranzitiv: a da ceva din toat? inima, dintr-un sentiment de adorare, venera?ie, recuno?tin??;

? intransitiv: a fi p?truns de pace, de pacea lui Dumnezeu.

Islamul este religia care urm?re?te ob?inerea p?cii prin supunerea fa?? de voinea divin?. Simpla analiz? lingvistic? ne descoper? natura acestei religii. Cum poate o astfel de religie s? sus?in? atâtea

acte savârsite - da, e adevarat! - , de multe ori, de catre adeptii ei? Raspunsul e simplu! Astfel de actiuni nu sunt islamice si nu trebuie sa fie asociate cu Islamul. În aceasta lumina, evenimentele inumane de la World Trade Center, care au facut victime nevinovate, printre care si multi musulmani, sunt clar, fara nicio îndoiala, complet neislamice.

De altfel, e bine sa notam ca actiunile unui individ sau ale unui mic grup de indivizi nu reprezinta neaparat credinta unui anumit segment social, iar religia nu poate fi facuta responsabila de astfel de actiuni. Mass-media i-a etichetat pe cei care, probabil, au fost responsabili de acest atac drept „teroristi islamici“ si, din ce în ce mai des, se face o legatura între aceste actiuni si câteva pasaje din Coran, ceea ce este incorect.

Esenta Islamului o reprezinta acceptarea si supunerea în fata lui Dumnezeu Creatorul si acceptarea lui Muhammed (Pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) drept Trimis al Sau.

PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ALE CREZULUI ISLAMIC

Credin?ă în Dumnezeu

Cuvântul din limba arab? „Allah“ înseamn? „Dumnezeu“, Unicul ?i Adev?ratul Creator. Acest cuvânt reprezint? numele lui Dumnezeu folosit de vorbitorii limbii arabe, atât cei musulmani, cât ?i cei cre?tini. Cuvântul „Allah“ nu poate fi folosit decât pentru a-L numi pe Unicul Dumnezeu ?i apare în Sfântul Coran de 2700 de ori. În ebraic?, limb? înrudit? cu araba ?i limba poporului lui Iisus, Dumnezeu este numit tot „Allah“. Cre?tinii vorbitori de limba arab? ?tiu c?, numai în primul paragraf din „Genez?“, primul capitol al Vechiului Testament, cuvântul „Allah“ apare de ?ase ori ?i este folosit ?i în Evangheliile atunci când se men?ioneaz? Dumnezeu Unicul, Creatorul.

Musulmanii cred în Unicul, incomparabilul Allah Preaînaltul, Cel care nu are parteneri ?i este

Singurul demn de a fi adorat. El este Dumnezeuul adevarat si toti ceilalti zei sunt falsi. Ale Lui sunt cele mai frumoase nume si cele mai sublime calitati. El nu are partasi si nimeni nu este egal cu El. *Allah* reprezinta cel mai minunat nume dintre cele 99, deoarece indica esenta ce aduce laolalta toate atributele divine, într-un mod unic, asa cum niciunul dintre celelalte nume nu o poate face. Fiecare dintre celelalte nume divine indica un singur atribut, desemnând stiinta, puterea, dreptatea si multe altele, pe când „Allah“ este numele specific al lui Dumnezeu. În Coran, Allah Preaînaltul spune despre El:

„Spune: «El este Allah Preaînaltul, Cel Unic! Allah Preaînaltul este Stapânul! El nu zamisleste si nu este nascut Si El nu are pe nimeni egal!»“ (Capitolul Al-Ikhlâs: 1-4).

Nimeni nu merita a fi adorat si invocat în afara Lui.

Allah Preaînaltul este Creatorul si Sustinatorul a tot ceea ce exista pe acest pamânt. El nu are nevoie de niciuna dintre creaturile Sale, ci creaturile Sale sunt cele care au nevoie de El si depind de El. El este Atoateazitorul, Atoatevazatorul si Atotstiutorul. El cunoaste toate

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

lucrurile, atât cele văzute, cât și cele nevăzute. El știe tot ceea ce s-a întâmplat, tot ceea ce se va întâmpla. Nimic din această lume nu poate să fie decât cu voia Lui. Tot ceea ce Iși dorește are loc, cu voia Lui. El este deasupra tuturor celorlalți. Are putere asupra tuturor și este capabil să facă orice. Este Cel mai Indurător și Cel mai Milostiv.

Intr-o relatare a Profetului se spune că „Allah Preaînaltul este mai Milostiv cu creaturile Sale decât o mamă cu copilul ei.“ Allah este departe de nedreptate și tiranie. Este Cel mai Înțelept în acțiunile Sale. Dacă cineva îl roagă pe Allah Preaînaltul ceva direct, fără intermediari, ruga lui va fi auzită de El.

Dumnezeu nu este Iisus și Iisus nu este Dumnezeu. Chiar și Iisus respinge acest lucru. Dumnezeu spune în Coran:

„Necredincioșii sunt aceia care spun: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Pe cel care așează lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adpostul lui va fi Focul și cei nelegiuși nu vor afla ajutor.“ (Capitolul Al-Ma'ida: 72).

Dumnezeu nu este trinitatea, caci El spune în Coran:

„Necredinciosii sunt aceia care spun: «Dumnezeu este al treilea din trei», caci nu exista Dumnezeu în afara de Allah Cel Unic si, de nu vor înceta sa vorbeasca astfel, îi va atinge pe cei dintre necredinciosi pedeapsa dureroasa. Si, oare, nu vin ei sa se caiasca la Allah si sa-I ceara Lui iertare? Allah Preaînaltul doar este Iertator si Îndurator. Mesia, fiul Mariei, nu este decât un trimis, asemenea celor de dinainte de el...”
(Capitolul Al-Ma’ida: 73-75).

Islamul respinge ideea ca Dumnezeu s-a odihnit în a saptea zi de la creatia lumii, ca S-a luptat cu unul dintre îngerii Sai, ca a devenit invidios si a conspirat împotriva omenirii sau ca este reîncarnarea vreunei fiinte umane. De asemenea, Islamul respinge ideea ca o fiinta umana ar poseda atribute specifice doar lui Allah. Toate acestea sunt considerate a fi blasfemie. Allah este cel Maret. Este departe de orice imperfectiune. El nu oboseste niciodata. El nu va atipi niciodata si nici nu va adormi.

Credin a în existen a îngerilor

Musulmanii cred în existen a îngerilor. Ace tia Îl ador pe Dumnezeu Unicul, se supun Lui i fac tot ceea ce le-a poruncit. Printre ace ti îngeri se afl i Gavriil, cel care a transmis Coranul Profetului Muhammed.

Musulmanii cred c Dumnezeu este Cel care a revelat c r ile profe ilor S i ca dovad i îndrumare pentru omenire. Printre aceste c r i este i Coranul cel Sfânt, revelat Profetului Muhammed. Dumnezeu a garantat protejarea Coranului care va r mâne intact, ferit de orice distrugere i modificare:

„Într-adev r, Noi am pogorât
Coranul i Noi îi vom fi lui p zitori.“
(Capitolul Al-Hijr: 9).

Credin a în profe i

Musulmanii cred în profe ii i trimi ii lui Dumnezeu, începând cu Adam, continuând cu Noe, Avraam, Ismail, Isaac, Iacob, Moise i Iisus (Pacea i binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Dar ultimul cuvânt al lui Dumnezeu pentru omenire,

reconfirmare a mesajului etern, a fost revelat Profetului Muhammed. Musulmanii cred c Muhammed este ultimul trimis al lui Dumnezeu, c ci El spune:

„Muhammed nu este tat niciunuia dintre b rba ii vo tri, ci el este Trimisul lui Allah Preaînaltul i încheietorul profe ilor, i Allah Preaînaltul este Atoate tiutor.“
(Capitolul Al-'Ahzab: 40).

Musulmanii cred c to i profe ii i trimi ii sunt fiin e umane create i nu au nicio calitate divin .

Credin a în Ziua Judec ii

Musulmanii cred în Ziua Judec ii, când to i oamenii vor fi reînvia i în fa a lui Dumnezeu pentru a fi judeca i conform credin ei i faptelor lor.

Credin a în destin

Musulmanii cred în „*El-Qader*“ - destin, predestinarea divin , dar credin a în destin nu înseamn c rasa uman e lipsit de liber arbitru. Musulmanii cred c Dumnezeu le-a dat oamenilor

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

libertatea de voință : ei pot alege între bine și rău și poartă responsabilitatea alegerilor lor.

Credința în destin include și credința în patru lucruri:

1. Dumnezeu este Atoateștiutor. El știe ce s-a întâmplat și ce se va întâmpla;

2. Dumnezeu este Cunosătorul trecutului, prezentului și viitorului;

3. Dacă Dumnezeu Creatorul vrea să se întâmple ceva, se întâmplă și, dacă El nu vrea ca să se întâmple ceva, nu se întâmplă ;

4. Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor.

Există o altă sursă sacră în afara Coranului?

Da. Sunna - tradiția Profetului; ceea ce a spus, a făcut sau aprobat Profetul Muhammed reprezintă a doua sursă sacră a Islamului. Sunna este alcătuită din hadisuri, care au fost transmise de Profet și companiilor; credința în sunna reprezintă o bază a credinței în Islam.

Exemple de hadisuri spuse de Profet:

„Cel mai bun dintre credincioși este cel cu un

comportament bun si cel mai bun dintre ei este cel care este cel mai bun cu sotiile lui. “

„Nimeni nu este credincios cu adevarat, daca nu iubeste pentru fratele sau ce iubeste pentru el însusi. “

„Cel milostiv își arata milostenia prin intermediul lui Allah Preaînaltul. Aratati-va milostivi fata de altii pe pamânt si Allah Preaînaltul va fi milostiv cu voi. “

„Zâmbetul adresat fratelui tau [întru credinta] este milostenie. “

„Vorba buna este milostenie. “

„Cel care crede în Allah Preaînaltul si în Ziua de Apoi trebuie sa fie bun cu vecinul lui. “

„Dumnezeu nu te va judeca dupa înfatisarea sau sanatatea ta, dar El se va uita la inima si la faptele tale. “

„Un om mergea pe o poteca si îi era foarte sete. Ajungând la o fântâna, a coborât, si-a luat apa si a baut. Apoi a vazut un câine cu limba scoasa afara, de sete, încercând sa manânce noroi pentru a-si potoli setea. Atunci, omul a spus: «Acest câine a simtit aceeasi sete pe care o simteam si eu.» si i-a adus apa câinelui. Asa ca Allah Preaînaltul l-a iertat pentru pacatele lui si a fost multumit de el. Profetul a fost întrebat: «O, Profet al lui Allah, vom fi rasplatiti daca suntem buni cu animalele?» El a

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

spus: «Exist o r splat pentru fiecare animal sau fiin uman .»“

„Oricine crede în Allah i în Ultima Zi (Ziua Judec ii) ar trebui s fie bun cu vecinuls u.“

„Pl te te-l pe muncitor înainte de a i se usca sudoarea.“

Asemenea cre tinilor, musulmanii cred c această via este o perioad de preg tire pentru urm toarea experien . Această via este un test pentru fiecare persoan , pentru via a de dup moarte. Această zi va veni i tot universul va fi distrus i to i cei mor i vor fi învia i pentru judecat . Această zi va fi Ziua Judec ii. În ziua aceea va începe o via f r de sfâr it. În acea zi, to i oamenii vor fi r spl ti i de Dumnezeu în func ie de faptele i crezurile lor. Cei care vor muri crezând c „Nu exist alt Dumnezeu în afar de Allah Preaînaltul i c Muhammed este Trimisul S u“ vor fi r spl ti i cu Paradisul în care vor s l lui ve nic, c ci Dumnezeu Creatorul spune:

„Iar acei care au crezut i au s vâr it fapte bune, aceia sunt oaspe ii Raiului i ei în el vor r mâne ve nic...“ (Capitolul Al-Baqara: 82).

Dar cei care vor muri f r s cread c Profetul Muhammed este Trimisul Lui vor pierde Paradisul i vor fi oaspe ii Iadului, c ci Dumnezeu

Creatorul spune în Coranul cel Sfânt:

„Acela care dore te alt religie decât Islamul, nu-i va fi acceptat i el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierdu i.“ (Capitolul Ali 'Imran: 85).

i tot El mai spune:

„De la aceia care nu cred i mor necredincio i nu se va primi niciodat de la vreunul dintre ei nici chiar întreg p mântul în aur, chiar dac ei vor s se r scumpere cu el. Aceia vor avea parte de pedeaps dureroas i ei nu vor avea pe nimeni s -i ajute.“ (Capitolul Ali 'Imran: 91).

Cineva poate s se întrebe: „Cred c Islamul este o religie tolerant , dar, dac m voi converti la Islam, familia i rudele mele m vor persecuta i vor râde de mine. În această situa ie, dac nu m voi converti la Islam, voi mai intra în Rai i voi fi salvat de Iad?“ R spunsul este dat de c tre Dumnezeu Creatorul în urm torul verset:

„Acela care dore te alt religie decât Islamul nu-i va fi acceptat i el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierdu i.“ (Capitolul Ali 'Imran: 85).

După ce Dumnezeu Creatorul l-a trimis pe Profetul S u s chema oamenii la religia adev rat , nu li se va mai accepta aderarea la o alt religie decât Islamul. Dumnezeu este Creatorul i Sus in torul. El a creat pentru noi tot ce exist pe p mânt. Toate binecuvânt rile i lucrurile bune le avem de la El. Dat fiind toate acestea, dac cineva refuz s cread în Dumnezeu Creatorul sau c Profetul Muhammed este Profetul S u, va fi pedepsit s s l luiasc ve nic în infern.

De fapt, scopul principal al cre rii noastre a fost acela de a-L adora pe Dumnezeu Unicul, a a cum Dumnezeu Creatorul a spus în Sfântul Coran:

„Eu nu i-am creat pe djini i pe oameni decât pentru ca ei s M adore...” (Capitolul Adh-Dhariyat: 56).

Aceast via pe care o tr im acum este una foarte scurt . Necredincio ii, în Ziua Judec ii, vor crede c au tr it în acest via doar o zi sau o parte din zi, a a cum spune i Dumnezeu Creatorul:

„El va zice: «Câ i ani a i r mas voi pe p mânt?» Vor r spunde ei: «Am r mas o zi sau o parte dintr-o zi.»“ (Capitolul Al-Mu’minun: 112-113).

i tot El a spus:

„Oare crede i c v-am creat pe

voi fara rost si ca nu va veti întoarce la Noi? Preaînalt este Allah, Stapânul adevarat! Nu este dumnezeu în afara de El, Stapânul Tronului sublim.“
(Capitolul Al-Mu'minun: 115-116).

Viata de Apoi este viata adevarata; nu este doar una spirituala, ci si fizica. Noi vom trai acolo cu sufletele si trupurile noastre. Comparând viata din aceasta lume cu Viata de Apoi, Profetul Muhammed a spus: „*Valoarea acestei lumi în comparatie cu Viata de Apoi este asemenea unui deget cufundat în mare, când îl înmoi în apa marii si apoi îl scoti.*“ Aceasta este valoarea lumii de aici în comparatie cu Viata de Apoi; ea este asemanatoare cu valoarea a câtorva picaturi de apa în comparatie cu valoarea marii.

Care sunt cei cinci stâlpi de baza ai Islamului?

Cei cinci stâlpi de baza ai Islamului reprezinta temelia vietii unui musulman. Acestia sunt: declaratia de credinta, rugaciunea, dania, postul în luna Ramadan si pelerinajul la Casa Sfânta din Mekka (o data în viata, daca este cu putinta).

Rostirea cu convingere a expresiei: „*Eshedu en la ilahe illa Allah ue eshedu enne Muhammeden*

rasullullah.“ Ceea ce înseamna: „*Marturisesc ca nu exista un alt dumnezeu în afara de Allah si ca Muhammed este Trimisul Sau.*“ Prima parte a marturisirii de credinta: „... nu exista un alt dumnezeu în afara de Allah“ înseamna ca nimeni nu merita sa fie adorat decât Allah Preaînaltul si El nu are parteneri, nici fiu. Declaratia de credinta se numeste „*Sehade*“, o simpla formula prin care oricine poate sa îmbratiseze Islamul si care reprezinta cel mai important stâlp al credintei.

Musulmanii fac zilnic cinci rugaciuni. Fiecare rugaciune nu dureaza mai mult de câteva minute. Rugaciunea în Islam reprezinta legatura directa dintre Dumnezeu Creatorul si oameni. Nu exista intermediari între Dumnezeu Creatorul si slujitorii Sai. În rugaciune, o persoana simte fericire interioara, pace si confort si ca Dumnezeu este multumit de ea. Profetul a spus: „*Bilal, cheama pentru rugaciune ca sa ni se linisteasca sufletele!*“ Bilal a fost unul dintre companionii Profetului care avea sarcina de a-i chema pe oameni la rugaciune. Rugaciunile se fac dimineata, înainte de rasaritul soarelui, la prânz, dupa-amiaza, seara si noaptea. Un musulman poate sa se roage în orice loc, fie pe câmp, la birou, fabrica, moschee sau la el acasa.

Sensul cuvântului „*zakat*“ este acela de „purificare“ si „crestere“, „spor“. Sa îti dai dania înseamna sa dai un anumit procent din câstigul tau

unor categorii de oameni defavoriza i. Zakat-ul devine obligatoriu dac se dep e°te echivalentul de 85 de grame de aur, °i este de 2,5% din total, cu condi ia de a trece un an lunar de la data împlinirii baremului. Posesiunile noastre vor fi „purificate“, dac d m o parte din ele s rmanilor, celor care au nevoie, orfanilor i c l torilor. O persoan poate s ofere i milostenie benevol , *sadaqa*, atît cît dore te.

În fiecare an, în luna Ramadan, musulmanii postesc de la r s ritul soarelui pîn la apus, ab înându-se de la mâncare, b utur halal i rela ii conjugale. Postul nu este benefic doar pentru s n tate, ci reprezint i o metod de purificare spiritual . Prin oprirea de la confortul acestei lumi, chiar i pentru pu in timp, persoana care ine post simte ea îns i ce înseamn foamea i setea i înva s î i îmbun t easc , în general, comportamentul, renun ând la minciun , nervozitate etc. Postul îl apropie mai mult pe om de Dumnezeu i de religia sa.

Pelerinajul anual la Mekka este obligatoriu o dat în via pentru cei care au posibilitatea fizic i financiar . În jur de dou milioane de oameni, de pe întreg globul, se duc la Mekka în fiecare an. Cu toate c Mekka este întotdeauna plin de vizitatori, pelerinajul anual se face în a dou sprezecea lun a calendarului islamic. B rba ii care fac acest ritual au o îmbr c minte special - *ihram*. Ritualul

pelerinajului include rotirea în jurul Kaabei de 7apte ori, apoi parcurgerea distanței dintre Safa și Marua tot de 7apte ori, așa cum Hager, soția profetului Avraam, a făcut când a căutat apă. Apoi, pelerinii stau pe muntele Arafat, rugându-se la Dumnezeu Creatorul pentru iertarea păcatelor. Sfârșitul pelerinajului este marcat de sacrificiul ritualic; musulmanii fac rugăciunea de sârbătoare și apoi sacrifică un animal de regulă, un berbec.

Despre Coran

Coranul este Cuvântul lui Dumnezeu revelat Profetului Său Muhammed, prin intermediul îngerului Gavriil. A fost memorat de către Muhammed care, la rândul său, i-a învățat pe companionii săi. Ei memorau versetele, le notau în scris și le revizuiu împreună cu Profetul. Mai mult, Profetul Muhammed recapitula Coranul cu îngerul Gavriil o dată pe an, cu excepția ultimului său an de viață, când l-a repetat de două ori. De când a fost revelat și până în ziua de astăzi, au existat și există un număr mare de oameni care memorează Coranul literă cu literă. Unii dintre ei sunt capabili să memoreze tot Coranul până la vârsta de zece ani. Nici măcar o singură literă din Coran nu a fost schimbată de-a lungul timpului.

Revelat acum 14 secole, Coranul cel Sfânt conține fapte și lucruri care nu au fost descoperite decât de curând. Acest lucru demonstrează, fără nicio îndoială, că Nobilul Coran este Cuvântul lui Dumnezeu și nu un text compus de către Muhammed sau de către orice altă ființă umană. De asemenea, astfel se reconfirmă faptul că Muhammed este cu adevărat trimis al lui Dumnezeu. Este incredibil și imposibil ca, în urmă cu 14 secole, cineva să afirme, pe baza propriei cunoașteri, existența unor realități descoperite și știute de abia în zilele noastre.

Coranul este ultimul cuvânt revelat de Dumnezeu Creatorul, sursă primară în materie de credință și practică pentru toți musulmanii. În el sunt tratate diferite aspecte de care sunt oamenii preocupați: înțelepciune, dogmă, tranzacții, legislație, adorare etc, dar tema fundamentală este relația dintre Dumnezeu și creaturile sale. În același timp, Coranul oferă îndrumare și învățături detaliate pentru formarea unei societăți drepte, a unui sistem economic echitabil și pentru modelarea corectă a caracterului uman, în general.

Menționăm că Sfântul Coran a fost revelat Profetului Muhammed doar în limba arabă. Așadar, orice traducere a Coranului nu reprezintă o altă versiune a acestuia, ci doar o traducere a sensurilor sale. Coranul există și va exista doar în

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —
limba araba în care a fost revelat.

Cine este profetul Muhammed?

Muhammed s-a nascut la Mekka, în anul 570. Tatal sau a murit înainte de na terea sa, iar mama sa atunci când el avea doar ase ani. Profetul a fost crescut de catre unchiul sau, unul dintre cei mai respectati oameni din tribul Qurai . Profetul Muhammed era analfabet i a a a ramas pâna la moarte. Oamenii din tribul lui erau ignoranti, lipsiti de orice cunoa tere, multi dintre ei înca analfabeti. Maturizându-se, Profetul a devenit cunoscut pentru corectitudinea, cinstea, generozitatea i sinceritatea sa. Era atât de cinstit, încât a fost numit „Cel Cinstit“. Muhammed era foarte credincios i a urât înca de mic idolatria poporului sau.

La vârsta de 40 de ani a primit prima revelatie de la Dumnezeu Creatorul prin intermediul îngerului Gavriil. Revelatia a continuat timp de 23 de ani i reprezinta ceea ce numim astazi Coranul cel Sfânt.

În momentul în care a început sa recite din Coran i sa îndrume spre religia adevarului, el i un mic grup de credincio i au fost persecutati de cei necredincio i. Aceste persecutii au fost a a de dure,

încât, în anul 622, Allah Dumnezeu le-a poruncit sa emigreze. Emigrarea din Mekka la Medina, un oras aflat la 260 de km distanta, marcheaza începutul calendarului musulman. Dupa mai multi ani, Muhammed si adeptii sai s-au întors la Mekka si i-au iertat pe cei necredinciosi.

Înainte de moartea Profetului, la vârsta de 63 de ani, o mare parte a Peninsulei Arabe devenise musulmana. La un secol de la moartea sa, Islamul s-a raspândit din vestul Spaniei pâna în estul Chinei. La baza raspândirii rapide a Islamului a stat pacea, dreptatea si claritatea doctrinelor sale. Islamul îndruma spre credinta în Dumnezeu Unic, Singurul care merita sa fie adorat.

Profetul Muhammed era un exemplu perfect de onestitate, corectitudine, milostenie, generozitate si curaj; de aceea a fost numit si „Cel demn de încredere“. Cu toate ca era doar un om, a fost aparat de toate relele diavolului; tot ceea ce a facut a fost din iubire fata de Dumnezeu Creatorul.

Ce cred musulmanii despre Iisus?

Musulmanii îl respecta si veneraza pe Iisus. Ei îl considera unul dintre cei mai mari trimisi ai lui Dumnezeu. Coranul confirma nasterea lui

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —

miraculoasa în capitolul „*Maryam*“ și o descrie astfel:

„[Adu-ti aminte] când îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vesteste un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, maret în aceasta lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]». El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi barbat între două vârste și va fi dintre cei evlaviosi. Însa ea a zis: «Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins niciun barbat și nici târfa nu sunt?». I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce vrea El. Când El hotărâse un lucru, El spune doar «Fii!» și el este de îndată!» (Capitolul Ali 'Imran: 45-47).

Iisus s-a născut în mod miraculos, prin simpla poruncă a lui Dumnezeu, așa cum și Adam a fost creat miraculos din pământ. Dumnezeu a spus:

„Înainte de Allah, Iisus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii!» și el a fost.” (Capitolul Ali 'Imran: 59).

În timpul misiunii sale profetice, Iisus a făcut multe minuni. Dumnezeu Creatorul ne spune

despre Iisus:

„ i el va fi trimis la fiii lui Israel i le va zice: «Eu vin la voi cu semn de la Domnul vostru! Eu pl m desc pentru voi din lut ca un chip de pas re i suflu asupra sa i se va face o pas re vie, cu voia lui Allah. i-i voi t m dui pe orb i pe lepros, i-i voi învia pe mor i, cu voia lui Allah. Eu v voi spune ceea ce mânca i i ceea ce p stra i în casele voastre...“ (Capitolul Ali ’Imran: 49).

Musulmanii cred c Iisus nu a fost crucificat. Du manii lui Iisus au pl nuit s îl crucifice, dar Dumnezeu l-a salvat i l-a ridicat la El; ace tia au arestat un alt om i l-au crucificat, crezând c era Iisus. Dumnezeu Creatorul spune în Coran:

„ i din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au r stignit pe cruce, ci a fost f cut cineva s semene cu el!“ (Capitolul An-Nisa’: 157).

Nici Muhammed i nici Iisus nu au venit s schimbe doctrinele de baz ale credin ei în Unicitatea lui Dumnezeu Creatorul, ci doar s le confirme ireînnoiasc .

Cum poate cineva s devin musulman?

Foarte simplu! Doar spunând: „E hedu en la ilahe illa Allah ue e hedu enne Muhammeden rasullullah.“ Ceea ce înseamn : „M rturisesc c nu exist un alt dumnezeu în afar de Allah i c Muhammed este Trimisul S u.“

Prima parte a m rturisirii de credin : „Nu exist un alt dumnezeu în afar de Allah“ înseamn c nimeni nu merit adorat decât Allah, iar El nu are nici parteneri, nici fiu. Pentru a fi musulman, cineva ar trebui s cread c Sfântul Coran este Cuvântul lui Dumnezeu, revelat Profetului, i c Ziua Judec ii (Ziua Învierii) este real i va veni a a cum Dumnezeu ne-a prevestit i ne-a f g duit în Coran. Pe scurt, persoana trebuie s accepte Islamul ca religie a sa i s nu cread decât în Dumnezeu Creatorul.

Profetul a spus: „Allah se bucur a a de mult de c in a uneia dintre creaturile Sale, atunci când aceasta se întoarce spre El, la fel cum se bucur i un om, atunci când î i reg se te c mila înc rcat cu provizii, care disp ruse i î l l sase singur în de ert, f r nicio speran . El ajunge lâng un copac, de care se reaz m , a teptându- i parc moartea, f r nicio speran în g sirea c milei. Într-un moment de disperare, aceasta apare din senin. A adar, el o

apucă de cap și strigă plângând de bucurie și spune: «O, Doamne, Tu ești servitorul meu și eu sunt stăpânul Tău!» Greșala lui e cauzată de intensitatea bucuriei sale.

Drepturile omului în Islam

Islamul oferă multe drepturi individului. În continuare, vom menționa câteva dintre ele: viața și proprietatea tuturor cetățenilor este sacră și inviolabilă, fie ei musulmani sau nu. Islamul protejează onoarea într-un stat islamic. Astfel, insultarea altor oameni sau gluma pe seama lor nu este permisă. Profetul Muhammed a spus: „Cu adevărat, sângele, proprietatea și onoarea ta sunt inviolabile.”

Rasismul este interzis în Islam, pentru că Sfântul Coran insistă asupra egalității dintre oameni:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru că voi știți că cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateștiutor și Bineștiutor.”
(Capitolul Al-Hujurat: 13).

Desigur, Islamul respinge ideea favorizării unor cetățeni sau națiuni în virtutea puterii sau a banilor lor. Dumnezeu i-a creat pe oameni egali; ei se deosebesc doar prin credință și evlavie. Profetul Muhammed a spus: „O, voi oameni! Allah este Unic și Adam (tatăl omenirii) este singur. Un arab nu este mai bun decât un ne-arab și un ne-arab nu este mai bun decât un arab, așa cum și un om alb nu este mai bun decât un om negru - și invers - decât în pioerie.”

Una dintre problemele majore ale omenirii din zilele noastre o reprezintă rasismul. Omul a inventat naveta spațială care l-a ajutat să ajungă pe lună, dar nu a reușit să-i oprească pe oameni să se urască și să se omoare între ei. Încă de pe vremea Profetului, Islamul a oferit un exemplu bun pentru combaterea rasismului. Pelerinajul anual (*hajj*) la Mekka demonstrează frăția dintre oameni aparținând tuturor raselor și națiunilor, atunci când aproape două milioane de musulmani, de pe tot globul, se întâlnesc pentru a face pelerinajul.

Islamul este religia dreptății. Dumnezeu Creatorul spune:

„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate!“
(Capitolul An-Nisa': 58).

i tot El mai spune:

„... i împ ca i-le pe ele cu dreptate i fi i nep rtinitori, fiindc Allah îi iube te pe cei drep i.“ (Capitolul Al-Hujurat: 9).

Trebuie s fim drep i chiar i cu cei pe care îi urâm, pentru c Dumnezeu spune:

„S nu v împing ura împotriva unui neam s fi i nedrep i! Fi i drep i, c ci aceasta este mai aproape de evlavie!“ (Capitolul Al-Ma'ida: 8).

Profetul Muhammed a spus: „O, oameni buni! Ave i grij de nedreptate! Pentru c nedreptatea v va întuneca în Ziua Judec ii.“ Iar cei care au fost priva i de anumite drepturi (care li s-ar fi cuvenit cu certitudine) în aceast via le vor primi în Ziua Judec ii. A a cum a spus Profetul: „În Ziua Judec ii drepturile vor fi date celor care le merit i gre elile vor fi îndreptate...“.

Islamul investe te femeia, c s torit sau nu, cu drepturi depline, inclusiv cu dreptul de a poseda propriet i i de a ob ine câ tig din ele. Ea are dreptul de a vinde i cump ra aceste propriet if r acordul so ului, de a face cadouri sau de a da milostenie i de a- i cheltui banii a a cum dore te. O sum de bani este dat miresei de c tre mire pentru folosul ei personal. În plus, femeii îi este

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

recunoscut individualitatea; identitatea sa personal nu se dizolvă în cea a b rbatului - ea poate să își păstreze propriul nume de familie chiar și după căsătorie. Islamul îl încurajează pe b rbat să își trateze soția cu respect, pentru că Profetul Muhammed a spus: „*Cel mai bun dintre voi este cel care este bun cu soția sa.*“

În Islam, mamele ocupă un loc foarte important. Islamul ne recomandă să le tratăm cât mai bine. *Un om a venit la Profetul Muhammed și i-a spus: „O, Trimis al lui Allah! Care persoană este mai demnă de respect?“. Profetul a spus: „Mama ta!“. „și apoi cine?“, a întrebat omul. A spus Profetul: „Mama ta!“. „Apoi?“. „Mama ta și apoi tatăl tău!“.*

Familia în Islam

Familia, unitatea de bază a civilizației, se află acum la nivel mondial în faza de dezintegrare. Sistemul familial islamic menține drepturile soarelui, soției și ale copiilor într-un echilibru perfect. Normele morale coranice promovează comportamentul deschis, generozitatea și dragostea într-un sistem familial organizat. Pacea și securitatea oferite de o familie stabilă au o importanță deosebită și sunt esențiale în evoluția

spirituala a membrilor sai.

În lumea islamica se gasesc cu greu „case de batrâni“. Efortul de a-i ajuta pe parintii tai într-un moment dificil din viata lor este considerat o onoare si o binecuvântare. În Islam, nu este de ajuns ca noi sa ne rugam pentru parintii nostri, ci trebuie sa fim foarte înțelegatori, sa ne amintim ca si ei s-au sacrificat pentru noi pe când eram copii neajutati. Mamelor li se acorda un respect deosebit. Când parintii nostri ajung la o anumita vârsta, trebuie tratati cu respect si compasiune.

În Islam, ajutorul acordat parintilor reprezinta o îndatorire importanta, a doua dupa rugaciune. Nu este frumos sa îți arati iritarea fata de ei, când, fie cu voia sau fara voia lor, devin dificili la batrânete. Dumnezeu spune:

„Si Domnul tau a orânduit sa nu-L adorati decât pe El si sa va purtati frumos cu parintii vostri, iar daca batrânetile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le zice lor «Of!» si nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase. Si din îndurare coboara pentru ei aripa smereniei si îndurarii si spune: «Doamne, fii îndurător cu ei, caci ei m-au crescut când am fost mic.»“
(Capitolul Al-'Isra: 23-24).

Modul în care Islamul a influențat dezvoltarea științei

Islamul îl îndrumă pe om să-și folosească puterea minții. După câțiva ani de la răspândirea Islamului, civilizațiile mari au început să înflorească. Sinteza ideilor estice și vestice, a vechiului cu noul, a adus mari avantaje în medicină, fizică, anatomie, astronomie, geografie, arhitectură, artă și literatură. Multe sisteme de importanță crucială, cum ar fi algebra, numerele arabe și conceptul de zero (vital în avansarea matematicii) au fost transmise Europei medievale de către lumea musulmană. Instrumente sofisticate au făcut posibile expedițiile de cercetare; de exemplu, astrolabul, cvadrantul și horile au fost create de musulmani.

Ce spune Islamul despre terorism?

Cuvântul „*Jihad*” dinflori celor mai multe vestici. Practic, se pune semnul egalității între jihad și opresiune, violență. Oricum, trebuie specificat că identificarea jihadului cu „războiul sfânt” nu are nici sursă, nici justificarea în Islam. Această noțiune a fost introdusă în timpul cruciadelor pentru a

justifica masacrele și jefuirea orașelor și a ăezărilor din acele vremuri.

Doar printr-o simplă consultare a surselor Islamului, menționate mai sus, se poate vedea că „jihad” înseamnă a depune efort, a te strădui pe calea lui Dumnezeu. Acest cuvânt arab are mai multe sensuri, cel de bază fiind acela de a lupta, de a depune efort pe o cale dreaptă. Incercând să simplificăm, putem spune că există „marele jihad”, care reprezintă, de fapt, lupta cu tine însuși și „micul jihad”, care implică o luptă fizică, o acțiune combativă. Profetul Muhammed spunea: *„Cel mai bun jihad pentru cineva este să lupte împotriva lui însuși pentru Allah, Cel Puternic și Mare.”* În această relatare a Profetului se are în vedere lupta drept-credinciosului cu poftele lumesti care îl atrag înspre păcat, străduindu-se să facă față cu credință încercărilor vieții.

De asemenea, Dumnezeu spune în Coran:

„ N u d a a s c u l t a r e
necredincioșilor și luptă împotriva
lor cu el, în luptă neslăbită!”
(Capitolul Al-Furqan: 52).

Dumnezeu vrea să transmită musulmanilor:

„Nu te supune necredincioșilor
renunând la religia ta, ci luptă cu ei
cu luptă mare, pentru a le transmite

Coranul ?i pentru a-i face pe oameni s? în?eleag?!“.

Acest verset coranic face parte din perioada mekkan? ?i specific? porunca de a lua parte la lupta sfânt? prin care nu se în?elege îns? lupta militar?. Micul jihad a disp?rut în ultimii 400 de ani de pe scena fenomenelor politice violente, revenind brusc în 1980, din p?cate, cu ajutorul Americii.

Reîntorcându-ne la încercarea de a defini jihadul, trebuie s? explic?m c? musulmanii, controlând ?i luptând împotriva propriilor dorin?e, pot s? se str?duiasc? ?i fizic pe calea lui Dumnezeu. Este acel „mic jihad“, fizic ?i combativ, care prime?te atât de multe critici. Doar din simpl? ignoran??, acest tip de jihad ?i islamul sunt privite cu teroare, iar musulmanii identifica?i cu terori?tii; scopul acestui jihad „fizic“, atunci când se desf??oar? dup? legi bine stabilite, reprezint? în?l?area Cuvântului lui Dumnezeu. To?i cei care strig? dup? libertate, peste tot în lume, au o ?ans? de a se elibera. A?a cum pacifi?tii î?i alege o cale proprie, atunci când lumea devine într-adev?r plin? de anarhie ?i rea-voin??, la fel este ?i strategia celor angrena?i în jihad. Dacă nu ar fi existat un astfel de jihad, corup?ia ar fi cuprins p?mântul:

„... ?i de nu i-ar fi oprit Allah pe oameni, pe unii prin al?ii, ar fi

d?râmate chilii, biserici, temple ?i moschei în care numele lui Allah este pomenit atât de mult. Allah îi ajut? neîndoielnic aceluia care-L ajut? pe El. Allah este Tare ?i Puternic!“ (Capitolul Al-Hajj: 40).

Dumnezeu le îng?duie drept-credincio?ilor care sunt ataca?i ?i nedrept??i?i de necredincio?i s? lupte împotriva lor ?i le promite s?-i ajute împotriva acelora care i-au scos din c?minele lor pe nedrept, doar din cauza religiei lor. Dumnezeu a f?cut din lupta dintre oameni un mijloc pentru reprimarea neadev?rului; dac? drept-credincio?ii nu ar ridica armele, ar fi r?pu?i de neadev?r ?i necredin??, iar l?ca?urile lor de cult nimicite pe întregul p?mânt.

Acest tip de jihad, fie el defensiv sau ofensiv, este poruncit de Dumnezeu musulmanilor; prin această porunc? se urm?re?te ca fiin?ele oprimăte ?i neajutorate s? fie salvate de tirania lumii, într-un moment sau altul al istoriei:

„?i ce este cu voi de nu lupta?i pe calea lui Allah pentru b?rba?ii, muierile ?i copiii slabi care zic: «Doamne! Scoate-ne pe noi din cetatea aceasta cu un neam nelegiuit ?i d?-ne nou? din partea Ta un ocrotitor, ?i d?-ne nou? din partea Ta un ajutor!»“ (Capitolul An-Nisa': 75).

Drept-credinciosului i se porunce?te s? lupte pentru ocrotirea celor slabi care nu pot s? se apere, a c?ror demnitate a fost n?ruit? de Taghut (n.t. - prin Taghut se au în vedere diavolii, idolii ?i toate falsele divinit??i), cel care le-a impus tot felul de tic?lo?ii. Drept-credincio?ii trebuie s?-?i dea sufletele pentru a-i salva pe b?rba?ii, muierile ?i copiii slabi care se roag? lui Dumnezeu s? le trimit? pe cineva care s? îi ajute:

„... ?i lucrul acesta nu le este str?in drept-credincio?ilor, c?ci ei au f?cut leg?mânt cu Dumnezeu din clipa când au primit credin?a s? se izb?veasc? pe ei în?i?i ?i s?-i izb?veasc? pe to?i oamenii de orice tic?lo?ie ?i nelegiuire.“

Oricine cunoa?te istoria timpurie a Islamului va ?ti c? toate acele na?iuni care au venit sub steagul Islamului fuseser? într-adev?r oprimate. De exemplu, putem aminti c?, atunci când companionii Profetului Muhammed au pornit un jihad ofensiv împotriva egiptenilor, persanilor ?i romanilor, oamenii nu le-au opus rezisten?? deloc. Dimpotriv?, ei au acceptat Islamul într-un num?r atât de mare, încât este neconving?tor a spune c? jihadul în Islam a adus altceva decât eliberarea acelor oameni, o eliberare dup? secole de tiranie.

Astfel este calea glorioasă a jihadului musulman. Să comparăm jihadul cu maniera brutală a ostilităților din restul lumii de-a lungul secolelor, de la cruciade până la colonialism. În timp ce pretind pacea și securitatea în lume, națiunile puternice de astăzi bombardează civili nevinovați. Ne referim aici la bombardarea Sudanului, Afganistanului, Iugoslaviei, Irakului, la distrugerea vieților nevinovate, totul realizat sub masca scopului general de menținere a păcii în lume.

Dar: „... dacă li se spune lor: «Nu faceți stricăciuni pe pământ!», ei zic: «Noi doar suntem fideiști de bine.», Însă ei sunt fideiști de stricăciuni, dar nu-și dau seama.” (Capitolul Al-Baqara: 11-12).

Vorbeam mai sus de un jihad desigur urât după legi bine stabilite; este vorba de limitele jihadului, de ce se face și ce nu se face. A nu depăși limitele înseamnă a nu omorî femei și copii, așa cum Profetul Muhammed afirma: „*Este interzis omorârea femeilor și copiilor!*”

De asemenea, nedepășirea limitelor implică neatacarea, sub nicio formă, a bătrânilor, a celor bolnavi, a călugărilor, a oamenilor care se roagă în locurile de cult, a celor care lucrează pe pământ. Nedepășirea limitelor înseamnă să nu fie omorâte

animalele decât pentru a acoperi nevoile de hrană, să nu fie arse recoltele și vegetația (în general), să nu fie otrăvite apele și distruse casele, mâinile, bisericile și sinagogile:

„Allah nu vă oprește să faceți bine aceluia care nu a luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nu vă-au alungat din casele voastre, [ba din contră] să fiți foarte buni și drepți, căci Allah îi iubește pe cei drepți.“ (Capitolul Al-Mumtahana: 8).

Dumnezeu nu le interzice dreptcredincioșilor să facă bine necredincioșilor care nu au luptat împotriva musulmanilor și nu i-au alungat pe ei din casele lor și să-i trateze pe ei cu dreptate, fiindcă Dumnezeu îi iubește pe cei drepți.

După citirea unor astfel de pasaje din Coran și cunoașterea a ceea ce este permis și interzis în jihad, regulile războiului capătă un nou înțeles, un înțeles al dreptății.

Acum vom aborda un alt aspect de care auzim, din păcate, din ce în ce mai des: bombardamentele sinucigătoare. Se pune întrebarea, pentru musulmani și pentru nemusulmani, dacă acestea fac parte din jihadul purtat pe calea lui Allah.

Conform celor menționate mai sus, fără nicio altă analiză, se poate deduce foarte simplu că astfel de acțiuni nu sunt dictate de religie, cu toate că, din păcate, mulți musulmani iau aceste bombardamente sinucigăre drept un act de virtute care va fi răsplătit. Această concepție se abate de la adevăr. Profetul Muhammed spunea: *„Acela care merge către tre extreme este distrus!”*

Bombardamentele sinucigăre constituie, fără îndoială, un mod extremist de a privi lucrurile, în această concepție, din păcate, s-a extins și în rândurile musulmanilor. Analizând regulile războiului islamic, nu am găsit nicio astfel de specificare printre spusese Profetului și ale companiilor săi. Din nefericire, în zilele noastre, câțiva musulmani (greșit înțărându-i) cred că astfel de acte pavează drumul renașterii Islamului și întoarcerea la glorioasele legi, înșă noi înemintese spusese Profetului: *„Nu fiți încântați de acțiunile cuiva, până nu vedeți cum le va duce la bun sfârșit.”*

Cum se sfârșesc aceste acțiuni sinucigăre? Un picior aici, o mână acolo ... și represalii masive care vor omorâ mai mulți oameni și îi vor persecuta pe alții. Cum poate cineva să fie încântat de o astfel de acțiune, de sfârșitul unei astfel de acțiuni? Cum categorisim acest tip de acțiuni? Sinucidere - ceea ce este foarte clar interzis în Islam, ca de altfel în orice altă religie monoteistă. Muhammed spunea: *„Pe cel*

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

care se omoară? singur, în orice fel, Allah îl va chinui cu focul Iadului. “ Este într-adevăr surprinzător că acești oameni se sinucid, deși Dumnezeu spune clar în Coran:

„... și nu veți uideți voi înșivă!
Allah este îndurător cu voi!“
(Capitolul An-Nisa': 29).

Este indubitabil o concepție total greșită că acela care se sinucide în numele Islamului merită Paradisul. Despre cel care își ia singur viața Profetul spune: „*El va fi locuitorul Focului*“; „*O persoană poate să fărâșie lucruri care par potrivite unui locuitor al Paradisului, dar, de fapt, îl vor face locuitor al Focului!*“

Cei mai mulți dintre ei nu doresc decât răzbunare și aici deja nu mai vorbim despre Islam, despre ceea ce este permis sau interzis. Poate fi vorba de un scop politic sau de sete de răzbunare, de orice altceva, dar nu de Islam. Și iei viața pe care Dumnezeu ți-a dat-o este un mare păcat, la fel cum și alte vieți este interzis, pentru că viața umană este un dar de la Dumnezeu, un dar cu adevărat prețios:

„... cel care ucide un suflet nevinovat de uciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe pământ este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar

cel care las? în via?? un suflet este ca ?i cum i-ar l?sa în via?? pe to?i oamenii...“ (Capitolul Al-Ma’ida: 32).

Prin urmare, orice tip de extremism, cum ar fi ?i luarea de ostatici, deturnarea avioanelor ?i plasarea bombelor în locuri publice, nu sunt doar condamnate, ci total interzise în Islam!

Islamul este o religie a milosteniei ?i nu permite terorismul. In Coran, Dumnezeu spune:

„Allah nu v? opre?te s? face?i bine acelora care nu au luptat împotriva voastr?, din pricina religiei, ?i nu v-au alungat din c?minele voastre, ba din contra, s? fi?i foarte buni ?i drep?i, c?ci Allah îi iube?te pe cei drep?i.“ (Capitolul Al-Mumtahana: 8).

Profetul Muhammed obi?nuia s? le aminteasc? solda?ilors?i s? nu ucid? femei ?i copii ?i îi sf?tuia „s? nu tr?deze, s? nu fac? excese ?i s? nu ucid? noi-n?scu?i.“ De asemenea, el mai spunea: „Oricine ucide un om care avea un pact cu musulmanii nu va mirosi parfumul Paradisului, cu toate c? parfumul lui se va sim?i de la o distan?? de 40 de ani.“ La fel, Profetul a oprit pedepsirea prin foc. Crima este considerat? al doilea p?cat major în Islam ?i Profetul ne-a avertizat c?, în Ziua Judec??ii,

primele cazuri care vor fi judecate între oameni vor fi acelea de v?rsare de sânge.

Mai mult decât atât, musulmanii sunt încurajați să fie blânzi cu animalele și să respecte interdicțiile de a le ucide. Profetul a spus: „*O femeie a fost pedepsită pentru că a închis o pisică până ce aceasta a murit de foame. Pentru această faptă a ajuns în Iad. În timp ce a închis-o, femeia nu i-a dat pisicii să mănânce și să bea și nici nu a lăsat-o să meargă singură nici măcar iarbă.*” Tot Profetul a spus că un om a fost răsplătit, pentru că i-a dat de băut unui câine căruia îi era foarte sete; Dumnezeu l-a iertat pentru păcatele sale. Profetul a fost întrebat: „O, Profet al lui Allah, vom fi răsplățiți dacă suntem buni cu animalele?” și el a spus: „*Există o răsplătit în fiecare animal sau ființă umană.*”

Pe de altă parte, când un animal este sacrificat pentru mâncare, Profetul ne sfătuiește să facem aceasta fiind cât se poate de atenți și grijulii față de animal. El a spus: „*Când un animal este sacrificat, sacrificarea trebuie să fie făcută în cel mai ușor mod. Cel care îl taie trebuie să-și ascute cuțitul pentru ca animalul să nu sufere.*”

Luând în considerare cele menționate mai sus, precum și alte legi islamice, incitarea la acte de terorism, distrugerea clădirilor și proprietăților, bombardarea și mutilarea oamenilor nevinovați

sunt acte detestabile și inacceptabile în Islam. Musulmanii urmează o religie a păcii, milosteniei, iertării, religie care nu are nicio legătură cu evenimentele violente care au ajuns să fie asociate cu musulmanii. Dacă un musulman comite astfel de acte, atunci se face vinovat de violarea legilor islamice.

Relațiile dintre musulmani și nemusulmani

Referindu-ne la relațiile dintre musulmani și nemusulmani, trebuie să fim sinceri și să recunoaștem că Islamul ne obligă pe noi, musulmanii, să transmitem mesajul lui Dumnezeu, în forma sa finală ? Coranul, către toți oamenii:

„Luptați pe calea lui Allah împotriva acelor care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta, căci Allah nu-i iubește pe cei care încep lupte!“
(Capitolul Al-Baqara: 190).

În plus, această datorie este specificată în relație cu „oamenii Cărații“ ? cum sunt numiți evreii și creștinii. De ce „oamenii Cărații“? Pentru că Sfântul Coran face o distincție clară între politeiști sau atei și oamenii care urmează profeții, primitorii revelației divine:

„Spune: «O, oameni ai C?r?ii!
Voi nu v? sprijini?i pe nimic, pân? ce
ve?i împlini Tora ?i Evanghelia ?i
ceea ce vi s-a trimis de c?tre Domnul
vostru!...»“ (Capitolul Al-Ma’ida: 68);

„Cei care au crezut, cei care s-au
iudaizat, sabeenii ?i cre?tinii, aceia
dintre ei care vor crede în Allah ?i în
Ziua de Apoi ?i vor s?vâr?i fapte
bune, nu au a se teme ?i nici nu se vor
întrista.“ (Capitolul Al-Ma’ida: 69);

„... dup? cum vei g?si c? cei mai
prieteno?i fa?? de cei ce cred sunt
aceia care spun: «Noi suntem
cre?tini.» ?i aceasta pentru c? printre
ei se afl? preo?i ?i c?lug?ri ?i pentru
c? ei nu sunt seme?i.“ (Capitolul
Al-Ma’ida: 82).

În zilele noastre, în toat? lumea, to?i
credincio?ii se confrunt? cu acelea?i probleme:
ateismul, materialismul, decaden?a moral? etc. Noi
trebuie s? fim împreun? ?i s? ne fim al?turi.

Sper?m ?i sim?im c? acesta reprezint? un
fundament suficient pentru ca to?i credincio?ii s? se
întâlneasc?, s? se în?eleag? reciproc, s?-?i dea mâna
?i s? mearg? împreun? pe calea adev?rului, p?cii ?i
drept??ii ? Calea lui Dumnezeu.

Leopold Weiss, politician austriac, ziarist și scriitor, fost corespondent străin pentru „Frankfurter Zeitung“, a scris *Islamul la răspântie și Drumul către Mekka* și a tradus Coranul. Domnia sa spunea: „Islamul îmi apare ca o perfectă operă de arhitectură. Toate părțile sunt concepute armonios pentru a se completa și a se susține una pe alta. Nimic nu este de prisos și nimic nu lipsește, având drept consecință un echilibru absolut și o pace sufletească solidă.“

S. Tritton spunea în cartea sa *Islamul* (Londra, 1951): „Imaginea soldatului musulman înaintând cu sabia într-o mână și cu Coranul în cealaltă este într-un tot fals.“

INTRODUCERE

Coranul, singura calauzire adevarata pentru umanitate, a fost revelat pentru a învăta oamenii cum sa faca fata tuturor situatiilor pe care le-ar putea întâmpina în aceasta lume. În plus, traditia Profetului nostru (Pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne arata cum sa aplicam învataturile coranice în viata noastra. Dumnezeu le-a oferit oamenilor posibilitatea de a întelege cum sa traiasca conform moralitatii expuse în Coran, mentionând exemple din viata profetilor si a altor musulmani:

„Voi ati avut în el o pilda frumoasa, pentru cel ce nadajduieste în Allah si în Ziua de Apoi. Daca, însa, cineva întoarce spatele, [sa se stie ca] Allah este Deajuns pentru Sine si este Demn de Lauda.“ (Capitolul Al-Mumtahana: 6)

Si

„V-am trimis Noi voua versete limpezitoare si pilda de la cei care s-au petrecut mai înainte de voi si îndemn pentru cei care au frica [de Allah]...”

(Capitolul An-Nur: 34).

În aceste versete, El le reaminteste musulmanilor sinceri si devotati, care își doresc tot ce este mai bun în Viata de Apoi, ca oamenii prezentati în Coran le ofera un exemplu bun si o calauzire dreapta.

Dintre acesti musulmani sinceri se distinge Maria (Pacea fie asupra sa!), una dintre cele doua femei mentionate în Coran pentru caracterul lor exemplar:

„Si Allah a dat-o drept pilda pentru aceia care cred pe muierea lui Faraon, care a zis: «Doamne, dureaza-mi mie o casa lângă Tine în Rai si mântuieste-ma pe mine de neamul de nelegiuiti!» Si [la fel si] pe Maria, fiica lui 'Imran, care a ramas neprihanita si am suflat în ea din Duhul Nostru. Si ea a crezut în cuvintele Domnului ei si în scripturile Sale si a fost ea dintre cei supusi cu statornicie.“ (Capitolul At-Tahrim: 11-12).

Asadar, fiecare credincios este responsabil sa studieze si sa încerce sa-si însuseasca caracterul exemplar al Mariei, descris cu cea mai mare acuratete în Coran.

Prin modelul Mariei, Dumnezeu ne prezintă *caracterul ideal al femeii musulmane*. Acest caracter este complet diferit de caracterul obișnuit al femeilor din societățile laice din zilele noastre; acesta din urmă este modelat, în general, conform standardelor sociale aflate încă în vigoare, moștenite de la strămoși. În acest orizont social se așteaptă că bărbații și femeile să se conformeze unor trăsături caracteriale foarte diferite, dat fiind că idealurile, viziunea asupra lumii, modul de viață și perceperea evenimentelor de către bărbați se presupun a fi diferite de cele ale femeilor.

Totuși, conform Coranului, bărbații și femeile au aceleași responsabilități și același caracter; Dumnezeu face referire la un *caracter musulman ideal*. El definește caracterul islamic în versetele următoare:

„Musulmanilor și musulmanelor, drept-credincioșilor și drept-credincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și aceloră [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și aceloră [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și

acelora [dintre femei] care își opresc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplătire mare.” (Capitolul Al-'Ahzab: 35).

Așa cum se demonstrează în acest verset, caracterul fiecărei persoane, bărbat sau femeie, nu este determinat în funcție de valorile societății respective sau de perpetuarea tradițiilor, ci doar prin raportare la *caracterul ideal musulman*. Orice femeie care îmbrățișează acest caracter își va forma cea mai puternică și fermă personalitate posibilă. Iar prin aplicarea efectivă a acestui model în viața sa, ea va câștiga mulțumirea și dragostea lui Dumnezeu în loc să depună eforturi inutile pentru a obține recunoașterea statutului sau a superiorității sale ca individ în cadrul societății.

În această carte ne vom ocupa de caracterul femeii obișnuite, așa cum se manifestă în societățile laice, și vom analiza procesul prin care acesta a ajuns să fie atât de deformat. În plus, vom analiza caracterul Mariei, pe care Dumnezeu a ridicat-o deasupra tuturor femeilor, definind astfel caracterul ideal al femeii musulmane. La sfârșitul acestui studiu, vom conchide că superioritatea ființei umane se stabilește numai în funcție de credință, frică și respectul față de Dumnezeu și de

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —

caracterul elevat al persoanei respective, iar fiecare bărbat sau femeie care face fapte bune va fi răsplătit(ă) cu dreptate prin mulțumirea și îndurarea lui Dumnezeu asupra sa și cu Paradisul, așa cum se precizează în versetul următor:

„Oricine face fapte bune, bărbat sau femeie - credincios fiind - aceia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptiți nici cât un punct.“
(Capitolul An-Nisa': 124).

Un alt scop pe care ne propunem să îl atingem în această carte constă în dezvoltarea deficiențelor prezente în caracterul femeii obișnuite din societățile laice și în împărțirea cunoașterii islamice acelor oameni care caută adevărul, dorind să descopere și să adopte acel stil de viață și moralitate, răsplătit prin onoare, respect și excelență atât pe pământ, cât și în Viața de Apoi.

MARIA

- O FEMEIE
MUSULMANA
EXEMPLARA -

„[Adu- i aminte]
când îngerii au zis:
«O, Maria! Allah te-
a ales i te-a f cut
curat . El te-a ales
peste femeile
lumilor!»“

(Capitolul Ali
'Imran: 42)

Caracteristicile societatii în care a trait

Conform surselor istorice, Dumnezeu a onorat-o pe Maria, care a trait în urma cu aproximativ doua milenii, prin nasterea Profetului Iisus (Pacea si binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Ea a fost una dintre femeile alese, atât pe pamânt, cât si în Viata de Apoi. S-a nascut în Palestina ocupata de romani; era evreica si traia într-o comunitate iudaica.

Idolatria constituia religia statului roman. Evreii, alcatuind o natiune preferata în trecut de Dumnezeu „fata de celelalte lumi“ (Capitolul Al-Baqara: 47), au modificat religia Lui, au adoptat credinte false, s-au razvratat împotriva poruncilor Sale si nu mai erau multumitori si recunoscatori pentru darurile Lui asupra lor. Unii dintre ei chiar i-au omorât pe profetii trimisi prin Îndurarea lui Dumnezeu, deoarece nu le-au convenit poruncile pe care acesti barbati binecuvântati le transmiteau. Coranul reveleaza nesupunerea lor:

„Noi am încheiat legamânt cu fiii lui Israel si am trimis la ei profeti. Dar de fiecare data când vine la ei un trimis cu ceea ce nu era placut pentru sufletele lor, parte din ei i-au învinuit ca mint, parte din ei i-au omorât.“
(Capitolul Al-Ma'ida: 70).

Maria a fost nascuta într-o perioada tulbure, când singura speranta a evreilor era prea mult asteptatul lor Mesia, Salvatorul. Fara ca ea sa stie, Dumnezeu deja o alesese si hotarâse sa fie educata pentru a îndeplini aceasta datorie sfânta. Maria ocupa un loc central în orizontul de asteptare israelit, întrucât avea sa dea nastere Profetului Iisus, laudat de Dumnezeu astfel:

„... numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, maret în aceasta lume ca si

în lumea de Apoi i unul dintre cei mai apropia i [de Allah]. El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel i când va fi b rbat între dou vârste i va fi dintre cei evlavio i.“ (Capitolul Ali 'Imran: 45-46).

Dumnezeu a ales-o pe Maria pentru a le aduce moralitatea i religia autentic oamenilor care i-au abandonat religia original i au adoptat tot felul de supersti ii i specula ii sterile. Dumnezeu a revelat multe aspecte din via a ei: na terea i familia din care f cea parte, na terea Profetului Iisus, caracterul ei elevat i modul în care a rezistat în fa a acuza iilor i calomniilor societ ii.

Dumnezeu binecuvânteaz familia 'Imran

Dumnezeu a revelat:

„Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam i familia lui 'Imran peste toate lumile [din vremea lor], ca scoborâtori unii din al ii...” (Capitolul Ali 'Imran: 33-34).

Cu alte cuvinte, familia 'Imran descinde din neamul Profe ilor Adam, Noe i Avraam (Pacea lui Allah fie asupra lor!) i ei to i erau oameni

binecuvântati. Una dintre aceste persoane alese a fost Maria, a carei familie a crezut sincer în Dumnezeu, a respectat limitele pe care El le-a stabilit pentru umanitate, L-a cautat și a avut încredere în El întotdeauna.

Nasterea Mariei

Când sotia lui 'Imran, o credincioasă devotată, a aflat că este însărcinată cu Maria, s-a rugat imediat lui Dumnezeu. Ea L-a slăvit pe Dumnezeu și I-a promis că Îi va dedica Lui copilul. Fata pe care a născut-o a fost numită *Maria*, cuvânt care, etimologic, înseamnă „a sluji“, adică, cu alte cuvinte, „*cineva care Îl adora pe Allah fără încetare*“. Dumnezeu îi revelează ruga în versetele următoare:

„[Adu-ti aminte] când muierea lui 'Imran a zis: «Doamne, Îți juruiesc [numai] Tie ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Tie! Primește-l de la mine! Tu ești cel Care Aude Totul și Atoatestiutor!» Si când a născut, a zis ea: «Doamne, am zămislit-o copilă!», dar Allah știa bine ceea ce născuse ea. Si un băiat nu este întocmai ca o copilă! «Eu i-am pus numele Maria și o încreditez pe

ea i pe scoborătorii ei ocrotirii Tale,
împotriva lui eitan cel izgonit!»“
(Capitolul Ali 'Imran: 35-36).

Cuvântul arab „*muharraran*“, tradus aici ca „*devotat [doar slujirii Tale]*“, îl desemneaza pe cel „preocupat numai de Viata de Apoi i lipsit de orice interes fata de aceasta lume; slujitor în Casa lui Allah; adorare devotionala intensa; cel a carui adorare nu este patata de scopuri lume ti“. (1)

Adevarata libertate poate fi obtinuta numai prin slujirea lui Dumnezeu, abandonarea i eliberarea în fata Lui de orice servitute fata de alte fiinte sau valori. Pentru aceasta s-a rugat sotia lui 'Imran când a dedicat-o pe Maria lui Dumnezeu, dorindu- i ca fiica ei sa fie supusa numai lui Dumnezeu i sa nu caute multumirea oamenilor sau a societatii.

Imediat dupa na terea Mariei, mama ei s-a îndreptat spre Dumnezeu, a cautat multumirea Lui i L-a rugat sa o protejeze pe Maria i pe urma ii ei de rautatea lui eitan. Dumnezeu a acceptat aceasta ruga facuta din toata inima:

„... i a lasat-o sa creasca cu buna cre tere“ (Capitolul Ali 'Imran: 37).

Cu alte cuvinte, Maria a fost daruita cu cea mai buna educatie i cel mai elevat caracter posibil.

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

Credinta totala a Mariei, mama Profetului Iisus, izvorâta din profunzimea inimii, acceptarea numai a lui Dumnezeu drept mentor, întoarcerea constanta catre El si predarea totala de sine în fata Lui sunt exemple foarte importante asupra carora toti credinciosii ar trebui sa reflecteze.

Dumnezeu l-a însarcinat pe Profetul Zaharia cu educarea Mariei

Dumnezeu i-a daruit Profetului Zaharia credinta sincera si l-a laudat si l-a calauzit pe calea cea dreapta. Dumnezeu îl lauda si-i evidentiaza devotiunea, frica, respectul fata de El, precum si caracterul sau superior:

„Si Zaharia, Ioan, Iisus si Elie - toti fiind printre cei cuviosi! Si Ismail, Eliseu, Iona si Lot - pe toti i-am preales Noi deasupra tuturor semintiilor! Si am ales Noi dintre parintii lor si dintre urmasii lor si dintre fratii lor si i-am calauzit Noi pe un drum drept.“ (Capitolul Al-'An'am: 85-87).

Dumnezeu ne-a dezvaluit ca responsabilitatea educarii Mariei i-a revenit Profetului Zaharia. El si-a îndeplinit sarcina cu

devotiune, a fost martor la multe miracole din viata ei si a observat ca Dumnezeu a preferat-o celorlalti oameni. Profetul a vazut cum Îndurarea lui Dumnezeu a sustinut-o si i-a asigurat toate cele necesare. De exemplu:

„... si a încredintat-o lui Zaharia.
Si de fiecare data când intra Zaharia la ea în templu, gasea lânga ea mâncare. Si a întrebat-o el: «O, Maria, de unde ai aceasta?» Iar ea îi raspundea: «Ea este de la Allah!» Allah îl hraneste pe cel pe care El voieste, fara socoteala!“ (Capitolul Ali 'Imran: 37).

Raspunsul dat de Maria la aceasta întrebare dezvaluie Îndurarea si Harul lui Dumnezeu asupra sa.

Dumnezeu a ales-o pe Maria peste femeile lumilor

Maria a fost o credincioasa cu un devotament remarcabil, care s-a dedicat cu adevarat Domnului ei, I-a preamarit numele si s-a întors catre El în rugaciune constanta tot timpul vietii. Asa cum Dumnezeu a ales familia 'Imran deasupra tuturor celorlalte, El a ales-o pe Maria, i-a asigurat cea mai

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

buna educatie, a purificat-o de orice rautate si a asezat-o deasupra tuturor femeilor. Dumnezeu îi descrie superioritatea:

„[Adu-ti aminte] când îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales si te-a facut curata. El te-a ales peste femeile lumilor! O, Maria! Fii cu ascultare fata de Stapânul tau, prosterneaza-te si pleaca-te, rugându-te împreuna cu cei ce se pleaca!»“ (Capitolul Ali 'Imran: 42-43).

Castitatea exemplara a Mariei

Maria, ca si restul familiei sale, era cunoscuta printre oameni atât pentru devotiunea fata de Dumnezeu, cât si pentru religiozitatea, castitatea si sinceritatea sa. Dumnezeu vorbeste de ea ca de o persoana supusa Lui:

„Si [la fel si] pe Maria, fiica lui 'Imran, care a ramas neprihanita si am suflat în ea din Duhul Nostru. Si ea a crezut în cuvintele Domnului ei si în scripturile Sale si a fost ea dintre cei supusi cu statornicie“ (Capitolul At-Tahrim: 12);

„Si [adu-ti aminte] de aceea care

i-a p strat castitatea ei. i am suflat
Noi asupra ei prin duhul Nostru i am
f cut din ea i din fiul ei semn pentru
[toate] lumile.“ (Capitolul
Al-'Anbiya':91).

Maria îl întâlne te pe îngerul Gavriil

Maria a tr it multe miracole de-a lungul
vie ii. Unul dintre ele a fost întâlnirea cu îngerul
Gavriil. Odat , când i-a p r sit familia, s-a retras
din comunitate i a plecat spre est, l-a întâlnit pe
îngerul Gavriil care i-a ap rut sub înf i area unui
ombine cl dit:

„Pomene te în Carte [Coranul] i
de Maria, când ea s-a retras de la
neamul ei într-un loc spre r s rit. i a
pus între ea i între ei un v l! i
atunci am trimis la ea Duhul Nostru,
care i s-a ar tat cu înf i area unui om
adev rat“ (Capitolul Maryam: 16-17).

Ne tiind cine este acest b rbat, ea a c utat
refugiul la Dumnezeu i a declarat c nu are fric mai
adânc i respect mai profund decât fa de
Dumnezeu:

„A zis ea: «Caut ap rare la Cel
Milostiv fa de tine! Dac tu e ti

cuvios, [nu te apropia de mine]!»“
(Capitolul Maryam: 18).

Vorbele ei dovedesc cu claritate încrederea plener în Dumnezeu și importanța acordată castității și devotamentului față de El. Mai mult decât atât, ea l-a îndemnat pe acest bărbat necunoscut să aibă frică și respect față de Dumnezeu.

Îngerul Gavriil s-a prezentat prin următoarele cuvinte:

„Iar spus el: «Eu sunt numai un trimis al Domnului tu ca să-ți vestesc un prunc curat!»“ (Capitolul Maryam: 19).

Așa cum este relatat în Coran:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, mare în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]»“ (Capitolul Ali 'Imran: 45).

Maria a răspuns:

„Însă ea a zis: «Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins niciun bărbat și nici târfuri nu sunt?»“ (Capitolul Maryam: 20) - indicând castitatea ei.

Îngerul Gavriil i-a spus:

„I-a r spus el: «Întocmai a a!»
Allah creeaz ceea ce voie te El. Când
El hot r te un lucru, El spune doar
«Fii!» i el este de îndat !“ (Capitolul
Ali Āmran: 47);

„I-a r spus el: A a este! Dar
Domnul t u a zis: «Acesta pentru
Mine-i [un lucru] u or! i-l vom face
Noi un semn pentru oameni i o
îndurare din partea Noastr ! Acesta-i
un lucru [de mult] hot rât!» i ea l-a
z mislit i s-a retras cu el într-un loc
dep rtat.“ (Capitolul Maryam: 21-22).

Prin voia lui Dumnezeu, Maria, de i fecioar ,
l-a purtat în pântec pe Profetul Iisus. Sarcina sa a
fost independent de rela ia obi nuit cauz -efect a
acestei lumi. Circumstan ele conceperii sale fac
parte dintre miracolele date de c tre Dumnezeu
Profetului Iisus.

Izolarea Mariei

Dumnezeu a revelat:

„ i ea l-a z mislit i s-a retras cu
el într-un loc dep rtat“ (Capitolul
Maryam: 22).

În acest loc îndepărtat în care ea s-a retras, Dumnezeu a susținut-o cu Îndurarea Lui, a ocrotit-o și i-a asigurat toate nevoile materiale și spirituale din timpul sarcinii.

Indubitabil, retragerea Mariei din comunitate a avut la baza mai multe motive. De exemplu, Dumnezeu a îndepărtat-o de criticile oamenilor incapabili să-i înțeleagă situația miraculoasă. De asemenea, a putut petrece această perioadă într-o stare de multumire și pace. Mai târziu, printr-un alt miracol, Dumnezeu a revelat circumstanțele nasterii miraculoase, a infirmat toate acuzațiile și calomniile aduse împotriva ei și i-a întărit reputația sa impecabilă.

Nasterea Profetului Iisus și susținerea divină acordată Mariei

Dumnezeu a susținut-o deplin pe Maria în timpul sarcinii. Este foarte dificil pentru o femeie să treacă printr-o experiență care îi pune viața în pericol - mai exact, să nască singură, neasistată medical sau macar în prezența unei moașe. Cu toate acestea Maria a depășit orice dificultate, punându-și toată încrederea în Dumnezeu. Dumnezeu a ajutat-o trimițându-i revelații, în timp ce ea trecea prin durerile facerii, în apropierea

trunchiului unui curmal. Dumnezeu i-a spus s nu se întristeze, pentru c El a pus un râu la picioarele sale, iar ea trebuie doar s scuture trunchiul de curmal pentru a se bucura de curmalele proaspete, coapte, bune de mâncat. De asemenea, a încurajat-o s bea apă și fie fericit . În consecin , ea a n scut în cele mai bune condi ii posibile. Dumnezeu a revelat în leg tur cu situa ia ei:

„ i-au apucat-o durerile lâng trunchiul unui curmal și a zis ea: «O, de-a fi murit înainte de aceasta și cu totul de-a fi fost uitat !» Dar [un glas] a strigat-o de sub ea, [zicându-i]: «Nu fi mâhnit ! Domnul t u a f cut mai jos de tine un pârâia ! și scutur spre tine trunchiul de curmal, c ci el va l sa s cad lâng tine curmale proaspete coapte! A adar, m nânc , bea și fii fericit [de copilul t u]! Iar de vei vedea tu vreun om, spune-i lui: Eu I-am juruit Celui Milostiv un post și de aceea nu voi sta ast zi de vorb cu niciun om!»“ (Capitolul Maryam: 23-26).

Îndurarea lui Dumnezeu și protec ia sa s-au manifestat cu claritate în aceast situa ie. De fapt, sfatul Lui a fost confirmat de tiin a modern . În continuare, vom analiza câteva detalii ale acestui

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —
sfat.

S nu fii mâhnit

A a cum am afirmat mai sus, Maria s-a retras din comunitate într-un mediu mai lini tit, departe de oamenii al c ror comportament ar fi putut s o r neasc , incapabili fiind s recunoasc aspectul miraculos al situa iei sale.

Dumnezeu i-a spus s nu fie mâhnit i a binecuvântat-o cu Îndurarea i protec ia Lui. Indubitabil, se afl mult în elepciune în acest sfat, a a cum a fost i în retragerea Mariei într-un un loc îndep rtat. Musulmanii nu trebuie s se lase prad triste ii; mai mult decât atât, ei trebuie s aib încredere în Dumnezeu i s se lase cuprin i de lini tea interioar izvorât din cunoa terea faptului c Dumnezeu îi va ajuta întotdeauna. Aceast atitudine, specific credincio ilor, a fost confirmat de tiin a modern ; doctorii recomand femeilor, atât în timpul sarcinii, cât i în timp ce dau na tere, s - i p streze o atitudine pozitiv i s evite orice urm de stres sau triste e. Sfatul lui Dumnezeu - *de a fi fericit* - a încurajat-o pentru a nu c dea în plasa triste ii i pentru a se bucura de vestea darului divin.

Consumul de curmale

Dumnezeu a sf tuit-o pe Maria s m nânce curmale proaspete, coapte. În zilele noastre, curmalele sunt considerate a fi atât hran , cât i medicament. Oamenii de tiin tiu acum c ele con in mai mult de zece substan e esen iale pentru buna func ionare a corpului uman i conservarea s n t ii.

Curmalele con in zaharuri u or de digerat i de absorbit care pot oferi corpului uman energia necesar producerii c ldurii i mi c rii. i, mai important, aceste zaharuri sunt de tip fructoz , nu glucoz , i astfel cresc rapid nivelul zah rului din sânge. Curmalele furnizeaz energie, ajut esutul muscular i dezvoltarea celulelor nervoase i sunt în mod special benefice oamenilor sl bi i de boal sau celor care sufer de oboseal cronic , tocmai datorit valorii lor calorice ridicate. De exemplu, 100 de grame de curmale con in 1,5 grame de proteine i 50 de grame de carbohidra i. În plus, valoarea lor caloric este de 225 kcal. Curmalele proaspete au un con inut de 60-65 procente de con inut zaharos i 2 procente con inut de proteine.

Descoperirile tiin ei moderne sugereaz c aceste fructe ajut femeile în ultimele luni de na tere. În prezent, doctorii sf tuiesc femeile

gravide s-a consumat mâncare ce conține fructoz pentru a-și asigura energia necesară revitalizării corpului și pentru a profita de efectul stimulator asupra lactației (cantitatea de lapte matern sporește).

Aceste informații moderne confirmă în elepciunea ascunsă în sfatul lui Dumnezeu. Alt aspect asupra crușii merită să reflectăm este râul creat de Dumnezeu și sfatul Lui ca Maria să mănânce și să bea. În prezent, oamenii de tineret informează că oamenii pot supraviețui cu apă și curmale ani întregi, ele conținând toate substanțele esențiale vieții umane. (2) De fapt, un expert renumit în acest domeniu, V. H. W. Dowson, susține că un pahar de lapte și o curmală pe zi asigură necesitățile nutriționale zilnice ale unei persoane. (3)

Curmalele conțin diverse vitamine (ex: A, beta caroten, B1, B2, B3 și B6) și minerale (ex: sodiu, potasiu, calciu, magneziu, fier, fibre, sulf, fosfor și clorin); în plus, sunt bogate în fibre, grăsimi și proteine. În continuare, enumerăm unele dintre beneficiile garantate ale consumului de curmale.

Valoarea nutrițională a unei curmale se bazează pe echilibrul existent între mineralele ei. În timpul perioadei prelungite de greuri matinale și modificări fiziologice apare un deficit de *potasiu*

care trebuie s fie corectat. Con inutul ridicat de potasiu al acestui fruct este cu siguran binevenit în acest caz, dat fiind rolul s u în men inerea nivelului de ap al corpului.

Fierul controleaz sinteza hemoglobinei care previne anemia în timpul sarcinii i regleaz balan a RBC din sânge, aspecte esen iale pentru dezvoltarea f tului. Datorit nivelului ridicat de fier, o curmal i jum tate poate asigura întregul necesar de fier al corpului, prevenind astfel toate bolile cauzate de lipsa fierului.

Calciul i *fosforul* sunt elemente foarte importante în dezvoltarea i echilibrul scheletului i al structurii osoase. Curmalele previn anemia i fragilitatea oaselor datorit valorii lor nutri ionale ridicate i a con inutului bogat în *fosfor, calciu* i *fier*.

Oamenii de tiin au atras aten ia c stresul i tensiunea sunt reduse prin consumul de curmale. Cercetarea realizat la Universitatea Berkeley a demonstrat c aceste fructe sunt bogate în vitamina B1 i magneziu, substan e esen iale pentru men inerea unui sistem nervos puternic i necesare func ion rii mu chilor. *Magneziul* este de asemenea important pentru rinichi, iar dou sau trei curmale pe zi sunt suficiente pentru a asigura întregul necesar de magneziu al corpului uman. (4)

Curmalele conțin *acid folic (vitamina B9)*, esențial pentru femeile gravide datorită rolului important pe care acesta îl deține în formarea de noi celule roșii, în producerea de aminoacizi și dezvoltarea noilor celule. O femeie gravidă are nevoie de o cantitate dublă de acid folic față de necesarul zilnic normal. Dacă nivelul de acid folic scade sub cantitatea necesară, se vor forma în sânge mai multe celule roșii, însă mai puțin funcționale - astfel poate apărea anemia. Acidul folic, esențial în dezvoltarea caracterului genetic și în diviziunea celulară, este singura substanță care trebuie dublată în timpul sarcinii. Curmalele sunt foarte bogate în acid folic.

În timpul sarcinii, necesarul zilnic de *vitamina A* crește la 800 μg. Curmalele sunt foarte bogate în beta caroten, elementul cel mai valoros al vitaminei A. (5)

Majoritatea fructelor prezintă un conținut scăzut în proteine; curmalele sunt însă destul de bogate în acest element. (6)

Oxitocina este folosită în medicina modernă pentru accelerarea nașterii, cunoscut fiind și sub denumirea de „naștere rapidă”. De asemenea, ea stimulează producerea laptelui matern după naștere. (7)

Profetul nostru a recunoscut beneficiile curmalelor în următorul hadis: „*O familie care are curmale nu va fi mânzi*“. (8) Acesta este un sfat excelent.

Toate informațiile noastre actuale despre curmale demonstrează infinita înțelepciune și îndurarea lui Dumnezeu față de Maria care, inspirat de El, și-a satisfăcut toate nevoile nutriționale mâncând curmale și și-a asigurat o naștere ușoară. Dumnezeu este cel mai bine.

Crearea râului de către Dumnezeu

Dumnezeu și-a spus Mariei că a ezătat un râu la picioarele ei ca să mănânce, să bea și să fie fericit pentru copilul ei.

Apa, ca și curmalele, ușurează durerile nașterii și reglează tensiunea musculară. De fapt, unele clinici moderne de asistență natală sunt prevăzute cu piscine în care are loc nașterea.

Apa, necesară vieții și nu numai fizice a omului, joacă un rol important în reglarea temperaturii corpului, în transportul substanțelor nutritive și al oxigenului și în eliminarea materiei reziduale din celulele corpului. De asemenea, asigură mișcarea articulațiilor, hidratarea și

elasticitatea pielii, un sistem digestiv sănătos și protejează organele și esuturile. Apa devine din ce în ce mai folosită în diverse terapii. Contactul cu apă stimulează sistemul imunitar, intensifică producerea de hormoni antistres, atenuează durerea și stimulează circulația sanguină și metabolismul. (9)

Apa este foarte importantă în timpul sarcinii din câteva motive. În acea perioadă, a bea apă este în mod special necesar, întrucât volumul de sânge crește, iar nevoile fătului se diversifică. Femeile care aleg să alăpteze au nevoie de multă apă pentru a produce cantitatea necesară de lapte. Luând în considerare că 87 % din laptele matern este apă, se observă cât de important este acest proces.

De asemenea, apa menține echilibrul electrolitic al sângelui mamei și al copilului. Hormonii eliberați în timpul sarcinii modifică modul în care sunt folosite diferitele lichide corporale. Spre sfârșitul sarcinii unei femei, volumul sângelui crește la 150%, iar pierderea apei prin respirație se amplifică. Lichidul amniotic în care se dezvoltă copilul este reînnoit la fiecare trei ore. Cu toate acestea se poate scădea, precum în cazul deshidratării cauzate de consumarea unei cantități insuficiente de apă.

Deshidratarea din timpul sarcinii poate fi cauza na terii premature. Unii hormoni elibera i în asemenea situa ii imit hormonii care cauzeaz durerile na terii. Cazurile în care na terea prematur prezint un risc semnificativ sunt tratate prin injectarea intravenoas a unor lichide; acest procedur demonstreaz importan a consumului de ap . Contrac iile premature sunt adesea rezolvate prin terapia cu lichide.

Apa are un rol esen ial în transportul substan elor în corpul uman. Prin vasele sanguine, apa conduce hrana i oxigenul la embrion i ajut la prevenirea unor infec ii comune care pot provoca pierderea sarcinii sau travaliul i na terea prematur . Consumul suficient de ap reduce riscul infec iilor de acest tip. (10) Doctorii îi informeaz pacientele c necesarul de ap cre te cu 50 de procente în timpul sarcinii. Dac se consum o cantitate insuficient de ap , corpul reduce cantitatea unor lichide specifice i astfel pot ap rea diferite boli. (11)

tiin a modern demonstreaz înc o dat în elepciunea cre rii râului de c tre Dumnezeu i a recomand rii Lui ca Maria s m nânce curmale i s bea ap . Toate acestea sunt dovezi ale cunoa terii infinite a lui Dumnezeu.

MARIA

SCUTUR TRUNCHIUL DE CURMAL

**„ i scutur spre tine
trunchiul de curmal,
c ci el va l sa s
cad
lâng tine curmale
proaspete coapte!“**

(Capitolul
Maryam: 25)

Doctorii afirm c , în timpul na terii, ac iunea de a trage ceva spre tine poate avea un efect pozitiv asupra mu chilor. Pentru a u ura durerile na terii i a facilita o na tere mai sigur , femeile sunt sf tuite s fac anumite exerci ii care reduc tensiunea corporal i, astfel, riscul complica iilor în timpul na terii. De asemenea, e recomandabil ca procesul na terii s fie accelerat. (12)

Doctorii sugereaz ca, în stadiul al doilea al travaliului, capul unei femei s fie u or ridicat pentru a se folosi for a gravita ional . S lile de na tere din spitale au paturi cu mânere i suporturi pentru picioare a ezate adecvat pentru a permite femeilor îns rcinat e s nasc în cea mai confortabil pozi ie.

Al i medici î i sf tuiesc pacientele s stea jos sau s se a eze în scaune special adaptate pentru na tere. Anterior dezvolt rilor tehnologice recente, unele camere pentru na tere aveau o frânghie care atârna din tavan, de care viitoarea mam trebuia s încerce s trag i s se ridice, favorizând astfel procesul na terii. Toate aceste metode sunt teoretic i logic utile. (13) Probabil, din acest motiv, Dumnezeu i-a spus Mariei s scuture trunchiul de curmal. Dumnezeu tie cel mai bine.

Maria revine în comunitate

Când Maria s-a întors cu Profetul Iisus, oamenii nu au putut în elege miracolul lui Dumnezeu. Astfel, ei au acuzat-o de imoralitate i au ponegrit-o, de i tiauc , prin simpla apartenen la familia 'Imran, ea era pioas , cu mare fric i respect fa de Dumnezeu, cu un caracter imaculat i întotdeauna strict în a- i proteja modestia.

Dumnezeu a revelat în Coran o parte dintre aceste calomnii:

„Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l [în brațe]. Și i-au zis ei: «O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor! O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o târf!» (Capitolul Maryam: 27-28).

Cu certitudine, aceasta a fost o încercare pentru Maria care a trebuit să facă față unor astfel de acuzații, deși era o femeie castă, plină de respect și venerație față de Dumnezeu. Oamenii din comunitatea Mariei, în pofida reputației ei în familia sa, i-au ignorat caracterul impecabil și conduita onorabilă, însă ea, ca de fiecare dată, s-a întors către Dumnezeu și a avut încredere în El, știind că El o va apăra în cel mai bun mod posibil.

Jurământul de tăcere al Mariei

Dumnezeu, Care întotdeauna a răspuns rugilor Mariei cu generozitate și compasiune, i-a dăruit pace interioară în timpul acestei încercări. Știind că Dumnezeu o va dezvinovăți complet, ea a fost inspirată divins să facă un jurământ:

„Eu I-am juruit Celui Milostiv un post și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu niciun om!” (Capitolul Maryam: 26).

Acestea sunt vorbele ei către trei oameni.

În continuare, ea doar a arătat înspre Profetul Iisus - despre care Dumnezeu a vorbit prin intermediul îngerului Gavriil:

„El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi dintre cei evlavioși” (Capitolul Ali 'Imran: 46) - în timp ce oamenii o înfruntau și o ponegreau.

Dumnezeu le-a prezentat oamenilor care o înconjurau pe Maria un miracol excepțional, permițând Profetului Iisus să vorbească în timp ce era încă un prunc în leagăn. Prin vorbele sale, Dumnezeu a dezvinovățit-o pe Maria și l-a prezentat pe Profetul Iisus drept unul dintre profeții Lui trimise israeliților:

„Ea [Maria] a făcut semn spre el, dar ei au zis: «Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?» Dar el [pruncul] a zis: «Eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și mă face profet! și El mă binecuvântează,

oriunde as fi, Si mi-a poruncit Rugaciunea [As-Salat] si Dania [Az-Zakat] cât voi trai, Si bunacuviinta fata de nascatoarea mea! Si nu m-a facut pe mine trufas, nici ticalos! Si pacea fie asupra mea în ziua în care m-am nascut si în ziua în care voi muri si în ziua în care voi fi adus la viata [din nou]!» [Spune, Muhammed]: «Acesta este Iisus, fiul Mariei!» Aceasta este povestea adevarata de care ei se îndoiesc!“ (Capitolul Maryam: 29-34).

Miracolul i-a uimit pe oamenii din comunitatea Mariei. Dumnezeu a revelat:

„Si [adu-ti aminte] de aceea care si-a pastrat castitatea ei. Si am suflat Noi asupra ei prin Duhul Nostru si am facut din ea si din fiul ei semn pentru [toate] lumile.“ (Capitolul Al-'Anbiya': 91).

Astfel a consfintit superioritatea celor doi, ridicându-i deasupra celorlalti oameni. Caracterul superior, onoarea si puritatea Mariei au fost revelate chiar de catre Dumnezeu, iar cei care au ponegrit-o au fost învinsi.

În versetul:

„Si am facut Noi din fiul Mariei

i din mama lui un semn i Noi le-am dat lor doi [ad post] pe o colin statornic i cu izvor...” (Capitolul Al-Mu’minun: 50),

Dumnezeu ne reveleaz c Profetul Iisus i Maria au continuat s tr iasc proteja i de harul Lui i dup aceste evenimente.

Cei care au ponegri-t-o pe Maria

Aceste miracole le-au dovedit israeli ilor c Dumnezeu i-a în l at pe Maria i Profetul Iisus deasupra celorlal i oameni datorit superiorit ii lor spirituale. Mai mult, Dumnezeu a revelat c pe aceia care vor continua s o ponegreasc pe Maria îi va pedepsi sever:

„ i din pricina necredin ei lor i a clevetirilor grele pe seama Mariei, i din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au r stignit pe cruce, ci a fost f cut [cineva] s semene cu el! Cei care au avut p reri diferite în privin a lui [Iisus], au fost în îndoial [în leg tur cu moartea lui]; ei nu au avut cuno tin sigur

despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bun seam , nu l-au omorât.“ (Capitolul An-Nisa’: 156-157).

Caracterul superior al Mariei

Maria reprezintă un model pentru toate femeile musulmane, întrucât i-a menținut caracterul impecabil de-a lungul întregii sale vieți. Dumnezeu a crescut-o ca pe o *plantă încântătoare*, ca să folosim expresia coranică, și i-a oferit o responsabilitate foarte importantă. Dumnezeu, așa cum a ales familia ’Imran, a ales-o pe Maria, și a dăruit o familie cunoscută prin oamenii săi devotați și credincioși și a încredințat-o spre creșterea acestor persoane virtuoză. Apoi, El i-a lăsat responsabilitatea educării Mariei Profetului Zaharia, un profet distins și elevat. Când ea a asimilat cunoștințele necesare, Dumnezeu a început să îi arate miracolele Sale și ea a văzut cu claritate îndurarea, protecția și mila Lui revărsându-se asupra sa. Un exemplu de susținere și grație divină: ea găsea mâncare în altarul unde Îl adora pe Dumnezeu. Mai târziu, Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Gavriil pentru a-i vorbi Mariei, cu propriile lui cuvinte, despre îndurarea lui Dumnezeu asupra

ei.

Maria i-a demonstrat devotamentul autentic și loialitatea față de Dumnezeu prin virtutea și comportamentul ei impecabil. Mai mult decât atât, ea i-a manifestat smerenia profund și adevărată față de Dumnezeu prin hotărârea, adorarea și supunerea necondiționată în fața voinței divine.

Și fie singură într-un moment extrem de dificil a fost un test dur pentru ea; nu era nimeni să o ajute, sus în sau măcar îndrume. De obicei, oamenii singuri cad pradă neputinței și tristeții. Dar cu Maria nu a fost așa, întrucât ea i-a pus toate speranțele și încrederea numai în Dumnezeu.

Cu statornicie, ea a căutat ajutorul lui Dumnezeu și a știut că trebuie să se supună și să urmeze căluzirea Lui. Ea nu a cedat niciodată disperării și depresiei, oricât de dificil ar fi fost încercarea, pentru că s-a supus cu toată inima lui Dumnezeu, știind că El va întoarce toate nenorocirile înspre bine și va sfârși toate greutățile în cel mai bun mod. La fiecare situație dificilă întâmpinată, Dumnezeu i-a oferit o soluție, a susținut-o cu îndurarea și ajutorul Lui și a ascuns în toate greutățile un mare bine și mult frumusețe.

Lipsa ei de experiență a constituit un aspect foarte important al încercării prin care a trebuit să treacă. Ea ar fi rămas înscănată și născut copilul

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

singur . Absolut singur i ne tiind ce s fac , nu a dat curs pesimismului, ci i-a manifestat puterea, voina i hot rârea sa excep ional . În plus, ea s-a l sat cuprins de lini tea interioar caracteristic celor care tiu c Dumnezeu îi sus ine prin cele mai perfecte daruri. Astfel, El i-a u urat povara i a ajutat-os reu easc .

Alt semn al caracterului superior al Mariei îl reprezint r bdarea de care a dat dovad în timp ce îi îndeplinea responsabilit ile dificile. Oamenii lipsii de credin i-au pus la încercare r bdarea, incapabili s recunoasc statutul ei superior i onorabil, judecând-o conform ignoran ei lor i acuzând-o de lucruri pe care nu le-a f cut. În s ea a f cut dovada r bdr ii i a credin ei absolute în Dumnezeu. Nu i-a compromis t ria de caracter, voina i integritatea, tiind prea bine c Dumnezeu controleaz totul i o va dezvinov i.

Alt tr s tur remarcabil de caracter const în dezinteresul total al Mariei de a încerca s câ tige acceptarea oamenilor. Ea s-a l sat în voia lui Dumnezeu, cu credin pur , i nu a fost afectat de acuza iile i comentariile mali ioase. Dat fiind credin a i devo iunea ei, singurul s u efort a fost de a se comporta astfel încât s câ tige buna mul umire a lui Dumnezeu. În consecin , Dumnezeu a r spl tit-o cu Îndurarea Lui.

Există două modalități de a face cunoscut altora caracterul bun al unei persoane: prin cuvinte sau prin comportament moral. A doua modalitate este mult mai eficientă și valoroasă, întrucât reflectă autenticitatea ființei ei și nu poate fi imitată. Viața și comportamentul unei persoane îi pot oglindi credința numai dacă aceasta este cu adevărat vie în inima sa.

Maria a manifestat această moralitate superioară, devenind un model și o invitație vie la religie prin credința, comportamentul și caracterul său. Chemării ei veritabile și se răspunde în cel mai bun mod posibil, cu voia lui Dumnezeu. Credința oamenilor se adâncește, dacă ei încearcă să urmeze exemplul Mariei și să ia drept model caracterul său excepțional.

PROFETUL IISUS, FIUL MARIEI

Responsabilitatea Profetului Iisus, unul dintre oamenii alei de Dumnezeu în această viață și în Viața de Apoi, a constat în a-i chema pe oameni la calea cea dreaptă. Dumnezeu îl descrie ca pe o persoană foarte diferită de ceilalți oameni. De exemplu: a fost născut fără tată; mamei sale, Mariei, Dumnezeu i-a transmis prin îngerii Lui că el va fi Mesia; în plus, el a fost înzestrat cu multe alte calități unice. Una dintre acestea este menționată în Coran:

„Mesia Iisus, fiul Mariei, este trimisul lui Allah, cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh de la El...” (Capitolul An-Nisa’: 171).

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, mare în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah].»” (Capitolul Ali ‘Imran: 45).

Expresia „Cuvântul lui Allah“ este folosit numai pentru Profetul Iisus. Dumnezeu a revelat numele lui, Iisus Mesia, înainte ca el s se fi n scut, i l-a numit „cuvântul S u“. Astfel, statutul distinctiv al Profetului Iisus este înc odat scos în eviden .

Numai Coranul, pe care Dumnezeu a promis s -l p streze intact i nemodificat pân în Ziua Judec ii, ne ofer informa ii corecte despre Profetul Iisus. Spre deosebire de Noul Testament, în Coran se afirm c Profetul Iisus nu a fost crucificat. Mai exact, el a fost în l at la ceruri de c tre Dumnezeu i se va întoarce înainte de Sfâr itul Lumii, în perioada care precede Ziua Judec ii. Multe hadisuri confirm acest fapt.

În continuare, vom examina aceste aspecte în detaliu.

Iisus nu a fost crucificat

Soldarii romani i preo ii evrei care au fost responsabili de arestarea Profetului Iisus sus în c el a fost crucificat i a murit pe cruce. To i cre tinii accept această credin , precum i învierea i în l area lui la ceruri. Totu i Coranul ofer o perspectiv diferit :

„ i din pricina vorbelor lor: «Noi

l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Iisus], au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât, Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este Puternic și Înalțelept [Aziz, Hakim].“ (Capitolul An-Nisa’: 157-158).

Expresia „a fost făcut cineva să semene cu el“ demonstrează că Profetul Iisus nu a fost ucis, ci ridicat la cer. Dumnezeu spune că aceia care cred contrariul nu cunosc adevărul. Oamenii au văzut cum murea cineva care semăna cu Profetul Iisus, în timp ce, în realitate, acesta s-a ridicat la ceruri.

Morțile Profetilor

O analiză comparativă a cuvintelor folosite pentru a relata, în general, moartea Profetilor și a celor folosite în cazul Profetului Iisus prezintă un

aspect important. În primul caz, Coranul foloseste *gatele* (a ucide), *maate* (a muri), *haleka* (a ucide), *salebe* (a crucifica) si alte câteva cuvinte specifice. Coranul este foarte clar si exact în ce priveste faptul ca

„... în vreme ce ei nu l-au omorât [ua ma qateluuhu], nici nu l-au rastignit pe cruce [ua ma salebuuhu]“.

Oamenilor le-a fost aratata o „asemanare“ a Profetului Iisus care, de fapt, a fost ridicat de Dumnezeu la ceruri:

„Când Allah a spus: «O, Iisus! Eu îți voi da o rasplata îmbelsugata, [mutauaffiike] te voi înalta la Mine [ua raafi`uke], te voi mântui de cei care nu cred si îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred pâna în ziua Învierii.»“ (Capitolul Ali 'Imran: 55).

Cu alte cuvinte, Profetul Iisus nu a avut parte de o moarte normala. Termenul „*tauaffa*“, din versetul de mai sus, este folosit precum urmeaza:

Tauaffa: a cauza moartea, a lua în timpul somnului sau a lua înapoi

„Eu nu le-am spus decât ceea ce

mi-ai poruncit: «Adorati-L pe Allah, Domnul meu si Domnul vostru!» si am fost martor împotriva lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Si dupa ce m-ai luat [*tauaffa*] la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, caci Tu esti Martor tuturor lucrurilor!“ (Capitolul Al- Ma’ida: 117).

Expresia folosita aici provine din cuvântul arab „*tauaffa*“ care reprezinta actul de „a lua sinele înapoi“, fie în somn, fie prin moarte, sau, în cazul lui Iisus, „a fi luat înapoi în prezenta lui Dumnezeu“ - nu a fi ucis sau omorât. Acest cuvânt este folosit în alt verset pentru a descrie luarea înapoi a unei persoane în timp ce el sau ea se afla în somn:

„El este Cel ce va ia la Sine [*yetauaffaakum*] noaptea si El stie ceea ce voi ati dobândit peste zi. Apoi El va readuce la viata în timpul ei, pâna se va împlini un termen hotarât.“ (Capitolul Al-’An’am: 60).

Dumnezeu ne spune ca Profetul Iisus nu a fost ucis sau crucificat, ci oamenilor le-a fost prezentat cineva care semana cu el; El este cel care l-a luat înapoi (asa cum se întâmpla în timpul somnului) si l-a ridicat la ceruri. Pentru toti ceilalti profeti sunt folosite cuvinte precum „*gatele*“ sau „*maut*“ (moarte). Astfel, putem conchide ca Profetul

Iisus a fost l sat într-o stare similar somnului i în l at la ceruri pentru a se bucura de prezen a lui Dumnezeu; el nu a experimentat moartea a a cum o tim, ci doar a p r sit dimensiunea noastr . Dumnezeu tie cel mai bine.

Întoarcerea Profetului Iisus

Multe versete fac referire la întoarcerea Profetului Iisus. În rândurile urm toare sunt prezentate câteva dintre ele:

1. „Când Allah a spus: «O, Iisus! Eu î i voi da or splat îmbel ugat , te voi în l a la Mine, te voi mântui de cei care nu cred i îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred pân în Ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastr i Eu voi judeca asupra celor în care voi nu v în elege i.»“ (Capitolul Ali 'Imran: 55).

Acest verset men ioneaz un grup de oameni, urma i ai Profetului Iisus, care vor fi deasupra necredincio ilor pân în Ziua Învierii. Vor exista, prin urmare, oameni care îl vor urma pân în Ziua Judec ii. Privind la cre tinii din zilele noastre,

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

se observă că esența religiei lor a fost falsificată și nu mai coincide cu credința propovăduită de Profetul Iisus. De exemplu, ei susțin că el este fiul lui Dumnezeu și parte a trinității (Tatăl, Fiul și Sfântul Duh). Prin încălcarea limitelor pe care Dumnezeu le-a stabilit pentru umanitate, creștinii din ziua de azi s-au îndepărtat de religia adevărată a lui Dumnezeu și nu mai pot fi considerați adepți veritabili ai Profetului Iisus. Coranul susține foarte clar că aceia care cred în trinitate sunt necredincioși:

„Necredincioșii sunt aceia care spun: «Dumnezeu este al treilea din trei», căci nu există Dumnezeu în afară de [Allah] cel Unic...“ (Capitolul Al-Ma’ida: 73).

Prin urmare acești oameni care îl urmează pe Profetul Iisus trebuie să apară la a doua sa venire pe Pământ și ei vor fi ridicați deasupra necredincioșilor până în Ziua Judecării.

2. „Nu va fi niciunul dintre oamenii Căriei care să nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi el va fi martor împotriva lor...“ (Capitolul An-Nisa’: 159).

În acest verset, „el“ se referă la Profetul Iisus, așa cum ni se arată în continuare:

„Si din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Iisus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au rastignit pe cruce, ci a fost facut [cineva] sa semene cu el! Cei care au avut pareri diferite în privinta lui [Iisus], au fost în îndoiala [în legatura cu moartea lui]; ei nu au avut cunostinta sigura despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De buna seama, nu l-au omorât, ci Allah l-a înaltat la El. Iar Allah este Puternic si Întelept [Aziz, Hakim].» (Capitolul An-Nisa': 157-158).

Unii savanti interpreteaza „înaintea mortii sale“ ca referindu-se la moartea oamenilor Cartii (evreii si crestinii). În acest caz, fiecare evreu si crestin va crede în Profetul Iisus înainte ca el / ea sa moara. Însa, în timpul vietii Profetului Iisus, marea majoritate a evreilor regiunii a refuzat sa creada în el si unii dintre ei chiar au încercat sa îl ucida. În ce priveste acei evrei si crestini care au trait dupa ce Profetul Iisus a fost înaltat pentru a fi în prezenta lui Dumnezeu, ei nu mai pot fi numiti adeptii lui, întrucât nu întrunesc trasaturile coranice ale credintei.

Afirmatia - „Iar în Ziua de Apoi el va fi martor împotriva lor“ - ne veste te înc o dat întoarcerea Profetului Iisus. În concluzie, aceste versete indic faptul c to i oamenii C r ii vor crede înainte ca Profetul Iisus s moar . Versetul se refer la viitor, întrucât vorbe te de moartea Profetului Iisus. În plus, se men ioneaz c to i oamenii C r ii vor crede în el - ceea ce înc nu s-a întâmplat.

Dup cum vom analiza în detaliu în capitolele urm toare, oamenii C r ii îl vor vedea i recunoa te i vor deveni urma ii lui musulmani (credincio i supu i ai lui Dumnezeu) în timpul vie ii sale, iar Profetul Iisus, în Via a de Apoi, va depune m rturie în ceea ce prive te comportamentul lor. Dumnezeu tie cel mai bine.

3. Alte versete men ioneaz întoarcerea lui pe P mânt:

„ i când a fost dat fiul Mariei ca pild , atunci neamul t u s-a veselit, Zicând ei: «Oare zeii no tri sunt mai buni sau el?» i nu i l-au dat ie ca pild decât pentru ceart . Ba ei sunt un neam [de oameni] gâlcevitori. El nu este decât un rob, asupra c ruia Noi ne-am rev rsat harul Nostru i din care am f cut o pild pentru fiii

lui Israel. i de am fi voit Noi, am fi f cut în locul vostru înger care s v urmeze pe p mânt.“ (Capitolul Az-Zukhruf: 57-60).

În continuare, Dumnezeu se refer la Profet atribuindu-i o denumire aparte *Semn pentru Ceas*:

„ i el va fi un semn pentru Ceas; deci nu v îndoii în privin a lui i urma i-m pe mine, c ci aceasta este o cale dreapt !“ (Capitolul Az-Zukhruf: 61).

Acest verset indic clar c Profetul Iisus se va întoarce, întrucât el a tr it cu aproximativ ase secole înainte de revela ia coranic . Prima lui via nu poate fi în eleas ca un semn pentru Ceasul Zilei Judec ii, a adar se va întoarce la sfâr itul timpurilor, în perioada care precede Ziua Judec ii. Dumnezeu tie cel mai bine.

4. Multe alte versete indic acest eveniment miraculos. Printre ele men ion m urm toarele:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah î i veste te un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, m re în această lume ca i în lumea de Apoi i unul dintre cei mai apropia i [de Allah]. El le va vorbi

oamenilor din pruncie, la fel si când va fi barbat între doua vârste si va fi dintre cei evlaviosi.» Însa ea a zis: «Doamne, cum sa am eu un prunc, daca nu m-a atins niciun barbat?» I-a raspuns El: «Întocmai asa! Allah creeaza ceea ce voieste El. Când El hotaraste un lucru, El spune doar «Fii!» si el este de îndata!» Si El îl va învăta scriptura si înțelepciunea, Tora si Evanghelia.“ (Capitolul Ali 'Imran: 45-48).

Dar ce „carte“ îl va învăta El pe Profetul Iisus? Coranul raspunde acestei întrebări în versetul urmator unde aceeași expresie este folosita:

„Si când Allah va zice: «Iisus, fiu al Mariei, adu-ti aminte de harul Meu asupra ta si asupra mamei tale, când Eu te-am întarit cu Duhul Sfânt, sa vorbesti oamenilor din leagan si când vei fi barbat în toata firea! Eu te-am învătat scrierea, înțelepciunea, Tora si Evanghelia.»“ (Capitolul Al-Ma'ida: 110).

Examinând cartea la care fac referinta ambele versete, ne dam seama ca aceasta este Coranul, ultima carte revelata trimisa umanitatii. Cartile precedente au fost Tora si Biblia - psalmii revelati

Profetului David sunt coninu i în Vechiul Testament. Un alt verset folose te termenul de carte pentru Coran atunci când îl a eaz al turi de Tora i Evanghelie:

„Allah! Nu este Dumnezeu în afar de El, cel Viu, Cel Ve nic! El i-a pogorât Cartea cu adev rul, înt rindu-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora i Evanghelia...” (Capitolul Ali 'Imran: 2-3).

Astfel, cea de-a treia carte dat spre înv are Profetului Iisus este Coranul. Evident, de vreme ce a fost ridicat la Dumnezeu cu 600 de ani înainte de revelarea Coranului, Profetul Iisus trebuie s se întoarc . Hadisurile Profetului nostru reveleaz c Profetul Iisus, atunci când se va întoarce, va conduce conform Coranului i nu Bibliei. [Pentru mai multe informa ii a se vedea Harun Yahya, „*Semnele Zilei de Apoi*“ (Istanbul: Global Publishing, 2003)]. Aceast interpretare se potrive te în elesului versetului. Dumnezeu tie cel mai bine.

5. În plus, versetul „Înaintea lui Allah, Iisus este asemenea lui Adam“ (Capitolul Ali 'Imran: 59) ar putea prezice venirea lui Iisus. În v a ii au eviden iat c ambii Profe i au fost crea i f r un tat : Profetul Adam (Pacea i binecuvântarea lui Allah

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —

fie asupra sa!) a fost creat din lut prin porunca lui Dumnezeu - „Fii!“; Profetul Iisus a fost creat f r un tat prin aceea i porunc divin . Profetul Adam a fost adus din ceruri pe p mânt; probabil, la sfâr itul timpurilor, Profetul Iisus va fi readus pe p mânt din ceruri, acolo unde se bucur de prezen a lui Dumnezeu. Dumnezeu tie cel mai bine.

Dup cum am v zut, versetele care indic întoarcerea lui sunt foarte clare. Mai mult, Coranul nu folose te nicio expresie similar în cazul altui profet; ea se aplic doar Profetului Iisus.

6. Alt verset care se refer la în l area la ceruri i coborârea din nou pe p mânt a Profetului Iisus este urm torul:

„ i pacea fie asupra mea în ziua în care m-am n scut i în ziua în care voi muri i în ziua în care voi fi adus la via [din nou]!“ (Capitolul Maryam: 33).

Acest verset, analizat prin raportare la Capitolul Ali 'Imram: 55, semnalez o realitate important : în Capitolul Ali 'Imram: 55 se vorbe te despre Profetul Iisus ca fiind luat înapoi în ceruri, în prezen a lui Dumnezeu, i nu se men ioneaz nimic referitor la moartea sau uciderea sa. Totu i Capitolul Maryam: 33 face referin la ziua când el

va muri. Aceast a doua moarte este posibil , doar dac el va mai tr i pe P mânt înc o dat . Dumnezeu tie cel mai bine.

7. Alt dovad este cuvântul „*kahlaan*“ men ionat mai jos:

„ i când Allah va zice: «Iisus, fiu al Mariei, adu- i aminte de harul Meu asupra ta i asupra mamei tale, când Eu te-am înt rit cu Duhul Sfânt, s vorbe ti oamenilor din leag n i când vei fi b rbat în toat firea! [*kahlaan*]!»“ (Capitolul Al-Ma’ida: 110);

„El le va vorbi oamenilor [înc] din leag n, la fel i când va fi b rbat între dou vârste [*kahlaan*], i va fi dintre cei evlavio i.“ (Capitolul Ali ’Imran: 46).

Acest cuvânt care apare doar în aceste dou versete i doar referitor la Profetul Iisus descrie o persoan aflat la maturitate, între vârsta de 30 i 50 de ani. Cu alte cuvinte, nu vizeaz un tân r, ci o persoan în eleapt , aflat în apropierea împlinirii unei vârste înaintate. Savan ii musulmani sunt de acord c acest cuvânt indic o vârst mai mare de 35 de ani.

De asemenea, ei au sugerat, bazându-se pe un hadis relatat de Ibn Abbaas, ca Profetul Iisus a fost ridicat la Dumnezeu când avea puțin peste 30 de ani și va mai trăi încă 40 de ani după cea de a doua sa venire; versetul de mai sus confirmă acest eveniment miraculos. (14)

Coranul folosește această expresie doar în legătura cu Profetul Iisus, pentru că toți ceilalți profeti cunoscuți și-au îndeplinit sarcina de a chema oamenii la credință după ce au atins maturitatea. În cazul Profetului Iisus avem de-a face cu situații uimitoare; expresiile „*în leagan*“ și „*în toată firea*“ punctează cele două momente miraculoase.

At-Tabari, în lucrarea sa „*Comentariul lui At-Tabari*“, explică aceste expresii: „Acele afirmatii [Capitolul Al-Ma'ida: 110] indică faptul că, pentru a-și continua viața destinată pe pământ și pentru a vorbi cu oamenii, aflat la vârsta celui «în toată firea», Iisus va coborî din ceruri. El a fost înălțat când era încă tânăr. Acest verset [Capitolul Ali 'Imran: 46] demonstrează că Iisus trăiește. Ahl al Sunnah împărtășește același punct de vedere: versetul afirmă că el va predica oamenilor când se va afla la maturitate. El va putea atinge maturitatea doar întorcându-se pe pământ din ceruri.“ (15)

Interpretările termenului „*kahlaan*“, precum și celelalte informații despre Profetul Iisus, susțin

întoarcerea lui miraculoasă pe pământ la sfârșitul timpurilor și menirea sa de a îndruma oamenii spre religia adevărată. Indubitabil, aceasta este o veste bună pentru toți credincioșii, un dar generos și o îndurare de la Dumnezeu. Credincioșii le revine responsabilitatea de a-l susține și de a-l apăra pe Profetul Iisus, după cea de-a doua sa venire, în cel mai adecvat mod posibil, și de a trăi conform moralității expuse în Coran.

VIZIUNEA ASUPRA FEMEILOR ÎN SOCIETĂȚILE LAICE

Poziția femeilor

Toată cunoașterea necesară pentru a trăi astfel încât mulțumirea lui Dumnezeu să se reverse asupra ființei umane este detaliată în Coran: adevărata natură a vieții pe Pământ, scopul creației umanității, cum să fie împlinit în această viață și prezentarea celui mai adecvat sistem moral. Oamenii care cred în acest adevăr și trăiesc în consonanță cu acesta vor descoperi adevărata fericire aici și în Viața de Apoi.

Societățile laice nu au niciun adevăr absolut sau vreo putere incontestabilă prin care să își controleze oamenii. De fapt, oamenii nu știu de

unde provine majoritatea valorilor lor, cine le-a creat, când și de ce s-au transformat în norme sociale dominante. Aceste reguli, care nu pot fi validate, dar sunt adoptate de comunitate ca întreg, au fost mo tenite de la strămoși. Toate valorile, ideile și fundamentele sociale ale unei astfel de societăți se bazează pe tradiție, pe *mo tenirea strămoșilor*. Fiecurei persoane i se atribuie un loc fix în funcție de statutul social, sex, credință, situație, stil de viață.

Locul femeii este determinat de aceste criterii fixe și precepte dominante. În unele societăți se crede că sufletul femeilor este inferior doar pentru că, fizic, ele sunt mai puțin puternice decât bărbații. Surprinzător, multe persoane chiar acordă credibilitate acestei inepții datorită concepțiilor eronate și evident ilogice că personalitatea, moralitatea și abilitatea unei femei sunt limitate direct proporțional cu trupul lor slab. De exemplu, diferite activități sunt clasificate ca fiind „treaba bărbatului” sau „treaba femeii”. Evident, puterea și construcția fizică diferită a femeilor influențează sarcina pe care o îndeplinesc. Dar, în societățile lipsite de credință, această distincție se transformă în discriminare, femeile fiind considerate din start inferioare în ce privește facultățile intelectuale și talentele lor.

Femeile moderne au dezaprobat și negat, prin toate mijloacele avute la dispoziție, aceste

afirma ii subiective i p rtinitoare. Cu toate acestea, în anumite segmente ale societ ii, înc se consider c femeile sunt incompetente în anumite privin e, iar b rba ii, doar pentru c sunt b rba i, pot s îndeplineasc o sarcin mai bine.

Multe persoane manifest prejudecata c femeile au un caracter mai slab decât cel al b rba ilor. În societ ile laice se consider c femeile într în panic i î i pierd controlul cu u urin , în timp ce b rba ii r mân calmi i lini ti i. Sau, într-o situa ie de criz , se spune c b rba ii afi eaz for de caracter, iar femeile reac ioneaz prea timid. Fetele sunt determinate s se conformeze acestor prejudec i înc din copil rie. Familia acord mare aten ie b ie ilor pentru a le forma un caracter puternic, dar î i condi ioneaz fetele s adopte tr s turi diferite de caracter. În fa a problemelor, b ie ilor li se spune: „B ie ii nu plâng, comport -te ca un b rbat, fii curajos, nu fi speriat ca o feti , plângi ca o feti ...“. Fetele sunt îndoctrinate s tie c sunt diferite de b ie i i trebuie s se comporte în consecin .

În asemenea societ i, responsabilit ile i serviciile femeilor sunt limitate la anumite domenii. Rezultatul promov rii acestor prejudec i: majoritatea societ ilor înc discrimineaz femeile. Discriminarea se manifest în modalit i diferite. În special în trecut, femeile erau supuse unui

tratament barbar. De exemplu, Dumnezeu a revelat c fetele erau considerate atât de neînsemnate în unele societ i, încât tat lor le îngropa de vii de îndat ce erau n scute:

„ i când feti a îngropat de vie va fi întrebat pentru ce p cat a fost omorât ...“ (Capitolul At-Tawkir: 8-9).

În alte versete, Dumnezeu vorbe te despre oamenii care se schimbau la fa i se ascundeau de ru ine când aflau c au o feti :

„Iar dac vreunuia dintre ei i se veste te [na terea] unei fiice, chipul lui devine negru i el e plin de mânie, Se ascunde de lume din pricina r ului ce i s-a vestit. S -l in el, în ciuda umilin ei, sau s -l îngroape în rân ? Ce proast judecat !“ (Capitolul An-Nahl: 58-59).

Dumnezeu a revelat c ace ti oameni îi i tratau fetele ca pe ni te obiecte frumoase, ni te creaturi incapabile de a- i sus ine ideile pentru a se ap ra singure:

„ i când i se veste te unuia dintre ei ceea ce el a dat ca pild pentru Cel Milostiv [*Ar-Rahman*], atunci fa a sa devine întunecat i el este plin de mânie. Oare pe cineva care este

crescut în podoabe și care într-o ceartă nu este în stare să se apere, cu dovadă împede?” (Capitolul Az-Zukhruf: 17-18).

Prin profeții și, Dumnezeu a vorbit oamenilor despre natura greșită a acestor idei preconcepute referitoare la femei. Grație profeților și răspândirii Islamului printre oameni, ignoranța întreținută de astfel de concepții ignobile a fost considerabil corectată.

Dumnezeu le reamintește oamenilor că tot ceea ce au venit de la El:

„A lui Allah este stăpânirea cerurilor și a pământului. El creează ceea ce voiește și dă ruinea El vrea și cui voiește, Și dă El viața și copilele și face sterp pe cel pe care El voiește. El este Atoateștiutor [și] Atotputernic [*Alim, Qadir*].“ (Capitolul A - ura: 49-50).

Atât fetele, cât și băieții sunt daruri de la Dumnezeu pentru care oamenii ar trebui să fie mulțumitori.

De-a lungul istoriei, multe societăți au adoptat această atitudine greșită în ceea ce privește femeile. Totuși nu trebuie să fie trecut cu vederea o

realitate important : din p cate, moralitatea, comportamentul i personalitatea unor femei ajut la r spândirea i justificarea acestei tradi ii ignorante, validându-i supozi iile.

Islamul infirm aceste stereotipuri, declarând c to i musulmanii, b rba i sau femei, au o minte ascu it , o facultate de în elegere superior dezvoltat , un caracter puternic i un sim moral superior. Maria i so ia Faraonului exemplific foarte bine acest adev r.

În paginile urm toare vom examina sumar modul în care ignoran a împiedic femeile s renun e la această tradi ie distructiv i s asimileze normele morale superioare ale religiei; vom acorda aten ie i diferen elor de caracter dintre femeile f r credin i femeile musulmane.

Caracterul femeilor în societ ile laice

Caracterul predominant al femeilor din cadrul societ ilor laice, indiferent de educa ie sau de diferite alte realiz ri, este u or de remarcat. Un motiv îl constituie încurajarea femeilor, înc de la cea mai fraged vârst , de a internaliza i adopta acest caracter aprobat de societate, prezentându-l într-o form cât mai atractiv . Înconjurat din toate p r ile de acela i tip de sugestii, fetele cedeaz , de

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

obicei, fără a reflecta mai bine. Ele învață cum să se comporte adecvat, analizându-și mamele și pe celelalte femei, internalizând în timp idealurile promovate. Ele copiează manifestările modelelor la care se raportează și le imită comportamentul, în general. În consecință, în absența altor modele, ele accept ceea ce consideră a fi „femeia ideal” și se străduiesc să trăiască conform acelei imagini.

Evident, există și excepții, deoarece unele femei recunosc adevărata față a acestei tradiții greșite și refuz să o adopte. Dar simpla recunoaștere nu le poate elibera. De exemplu, ele pot elimina anumite comportamente greșite, dar continuă să ducă o existență conflictuală și contradictorie, deoarece caracterele lor nu sunt definite de moralitatea coranică. De aceea, în pofida diferențelor dintre caracterul lor și valorile societății, femeile se limitează, în general, la a refuza să se conformeze orizontului social de a teptări. Toate femeile care nu încearcă să-și însușească caracterul femeii musulmane, așa cum este definit în Coran, vor trebui să se rezume la propriul tip caracterial, inconsistent și deficitar.

Când examinăm trăsăturile generale ale femeilor care trăiesc în societățile laice, remarcăm prezența unui tip de caracter comun, larg răspândit, din cauza căruia societatea percepe toate femeile ca fiind la fel. O perspectivă foarte răspândită implică

prejudecata conform c reia femeile nu dau dovad de o personalitate puternic i integr precum b rba ii. Majoritatea femeilor (i a b rba ilor) accept acest fapt i astfel nu se consider niciodat apte de a proteja sau ap ra pe cineva. Dat fiind c se consider inferioare sau mai pu in capabile decâ b rba ii, de obicei caut pe cineva care s aib grij de ele, financiar sau în alt mod, pentru a se proteja de violen sau de alte pericole. Ele se a teapt ca so ii lor s aib grij de ele, iar apoi, când sunt v duve, fiii.

Acest caracter slab conduce la probleme comportamentale cum ar fi: *instabilitatea emo ional* , *plânsul isteric*, *gelozia*, *furia*, *irascibilitatea*. Societ ile care au renun at la credin consider c aceste caracteristici fac parte din natura femeii, al turi de sensibilitatea sa accentuat în situa iile tensionante. În astfel de cazuri se consider normal ca ele s plâng . Se presupune c b rba ii sunt curajo i i puternici, iar femeile excesiv de emo ionale i *u or de sup rat*. O alt observa ie r spândit este c unele femei necredincioase cad repede prad dezn dejdii, se îngrijoreaz , lamenteaz sau devin cert re e atunci când sunt confruntate cu situa ii dificile. Aceste reac ii sunt contrare moralit ii coranice.

Toate aceste tr s turi de caracter au un aspect comun. Aduc numai sup rare i triste e tuturor. În consecin , unele femei trec prin via stresate,

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

nefericite si tulburate. Cu alte cuvinte, decizia lor, mai mult sau mai putin constienta, de a se ralia conceptiei traditionale referitoare la modelul femeii ideale, care antreneaza dupa sine un ideal artificial si un scop precar în viata, le aduce numai tristete.

Precum toate persoanele lipsite de credinta în general, aceste femei urmaresc doar viata temporara a acestei lumi si atractiile sale iluzorii. Idealurile lor majore se rezuma la a se bucura de placerile vietii cât se poate de mult, la a-si spori neîncetat confortul, a-si asigura reputatia si statutul în comunitate si a se zbate pentru a câstiga complimentele si admiratia societatii lor.

Le întristeaza ceea ce nu pot controla, se îngrijoreaza din cauza viitorului si le e teama pentru viata si averea lor. Conform expectatiilor societatii, se straduiesc sa fie bune gospodine, mame si sotii. Sau cealalta varianta: sa obtina un serviciu bun si sa urmeze o cariera care le va permite sa devina independente financiar.

Bineînteles, nu este nimic condamtabil în a-ti propune astfel de scopuri; ele sunt în mod legitim dezirabile. Totusi este gresit sa încurajezi femeile sa-si petreaca întreaga viata între aceste limite, trivializându-si, în fapt, idealurile. Toate fiintele umane vor fi rasplatite sau pedepsite în Ziua Judecatii conform eforturilor lor - sau lipsei

acestora - dedicate mulțumirii lui Dumnezeu.

Femeile lipsite de credință prezintă un defect caracterial fundamental: dorința lor de a se bucura numai de plăcerile acestei vieți și de a trăi în consecință; însă tot ce au (de exemplu: prestigiu, statut, prieteni, familie, copii) este destinat să dispară. Singura realitate care va rămâne pentru totdeauna este Dumnezeu. De aceea oamenii trebuie să își construiască personalitatea, comportamentul moral, stilul de viață, idealurile, totul, doar pentru a-L mulțumi pe Dumnezeu. Altfel, ei se vor trezi înțemnițați în propria lor viață insignifiantă și meschină, urmată doar de suferință eternă și regret în Viața de Apoi.

Indubitabil, multe femei nu sunt mulțumite de locul lor în societate și astfel continuă să pună sub semnul întrebării și să se detașeze de conceptul și imaginea tradițională a femeii ideale. Ele ating adesea succesul în domeniile alese și scot în evidență deficiențele viziunii stereotipe asupra femeii în societate. Dar, întrucât continuă să se subordoneze valorilor promovate de aceste societăți și nu se apleacă asupra caracterului care Îl va mulțumi pe Dumnezeu, vor eșua în a obține ceea ce-și doresc într-adevăr: respect veritabil și credibilitate în societate. Chiar dacă par să fi atins scopurile, ele rămân nefericite și nemulțumite, pentru că sunt conștiente că realizările acestea sunt

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———
temporare i superficiale.

Oamenii care se supun orbe te stereotipurilor societ ii î i justific atitudinea i comportamentul prin varii motive. În primul rând, dau vina pe preceptele sociale actuale care împiedic femeile s se debaraseze de tipul de caracter prescris pentru ele. Ele se tem c societatea le va acuza, critica sau chiar exclude. Astfel, prefer s se conformeze tipologiilor i idealurilor acceptate social decât s ri te posibile repercursiuni negative.

Alt motiv pentru care unele femei ezit s se deta eze de modelul feminin promovat de societate îl reprezint presiunile venite din partea oamenilor cu influen i autoritate din jurul lor. Intimidate, ele î i blocheaz tentativa de a renun a la tr s turile caracteriale vechi, de i sunt con tiente de caren ele pe care acestea le implic .

Dar motivul principal pentru care aceste femei nu se pot elibera de tipul de caracter inadecvat, men ionat anterior, const în faptul c nu tiu unde i cum s identifice caracterul ideal care le va da curajul s îi impun societ ii s le accepte i dup renun area la aceast tradi ie. Cât timp le vor lipsi aceste cuno tin e, ele vor continua s caute false solu ii. De exemplu, o gospodin consider c va avea parte de o pozi ie mai bun în societate, de mai mult respect i dragoste de la cei din jurul s u,

dacă va deveni o femeie de afaceri sau va îmbrățișa orice alt tip de profesie. De asemenea, o femeie de afaceri considerată va obține aceleași lucruri, dacă va avansa pe treptele unei corporații sau își va schimba serviciul cu unul mult mai bun și mai respectabil.

În realitate, toate aceste modalități de gândire sunt deficitare. Există un singur mod de viață, un singur caracter și o unică moralitate care le va conferi onoare și superioritate în ambele lumi: a trăi conform Coranului care înzestrează toți oamenii cu un caracter puternic, o moralitate înaltă și îi ajută să câștige mulțumirea lui Dumnezeu, precum și dragostea oamenilor și respectul lor.

De aceea fiecare persoană nu trebuie să adopte diferite personalități „ideale”, ci, mai degrabă, să caute să descopere adevărul. Dumnezeu a revelat trăsăturile perfecte de caracter și cea mai bună personalitate pentru toți oamenii, împreună cu cea mai ușoară, simplă și perfectă modalitate de a le obține. Dumnezeu spune:

„Însă acela care crede în sine și vrea să fie bine va avea parte de cea mai frumoasă răsplătire și îi vom da porunci ușoare.” (Capitolul Al-Kahf: 88).

IMPORTANTA FEMEILOR

Unii oameni nu sunt constienti de importanta si de valoarea pe care Islamul o ofera femeilor. Femeile care nu cunosc aceasta realitate, precum si toti oamenii care au cunostinte coranice insuficiente, încearca sa își protejeze drepturile din interiorul propriei viziuni asupra lumii, viziune tributara logicii necredintei. Situatia sociala din jurul lumii evidentiaza aceasta realitate. De exemplu, multe femei continua sa fie expuse tratamentelor abuzive, violentei, somajului si au nevoie de cineva care sa aiba grija de ele dupa ce sotii lor ori au divortat, ori le-au abandonat, ori au decedat.

Aceste probleme nu vor fi rezolvate pâna când oamenii nu se vor întoarce la singura sursa reala care le poate oferi adevarul si solutiile definitive: Coranul. Nicio strategie bazata pe logica si valorile societatilor laice nu poate dura. Asa cum Dumnezeu a revelat:

„Si daca adevarul s-ar potrivi cu poftetele lor, s-ar fi stricat cerurile si

pe mântul, precum și toți cei care se află în ele. Însă Noi le-am adus pomenirea lor, dar ei de la pomenirea lor se întorc“ (Capitolul Al-Mu'minun: 71).

Când oamenii își construiesc viața bazându-se pe propriile lor reușite și greșeli, rezultatul va fi întotdeauna dezastruos. Oricine este astfel destinat să alunece pe panta degenerării.

Dat fiind perpetuarea valorilor bazate pe lipsa de credință, în pofida conștientizării stilului de viață tulburat, persoanele necredincioase nu pot găsi o soluție permanentă la problemele lor. Astfel, ele riscă să întoarcă spatele singurului drum care îi poate conduce spre prosperitate.

Unica soluție este Coranul, care oferă cea mai bună, frumoasă și satisfăcătoare modalitate de a trăi. Singura cale care conduce spre dreptate este calea lui Dumnezeu, pentru că numai El poate deschide calea bună și prosperității. Dumnezeu a revelat că onoarea și demnitatea le este conferită oamenilor prin Coran și toți cei care se supun valorilor lui și care se lasă căluzi pe această cale dreaptă vor avea parte de succes în tot ceea ce întreprind.

În Coran pot fi găsite toate soluțiile adevărate și permanente la problemele femeilor. Islamul, care a fost revelat pentru salvarea

umanității, valorizează în mod autentic femeile. Multe versete protejează femeile și drepturile lor, deoarece Coranul elimină falsele stereotipuri legate de femei și le oferă o poziție respectabilă în societate. Dumnezeu ne învață că superioritatea unei persoane nu depinde de sexul acesteia, ci doar de frica și respectul față de Dumnezeu, de credință, caracterul bun, devoțiunea și consacrarea întregii ființe umane Lui.

Dumnezeu a revelat etapele pe care o femeie trebuie să le urmeze pentru a-și asigura protecția și respectul în societate și pentru a se bucura de iubirea și demnitatea pe care o merită. Toate acestea măsură aduc beneficii femeilor și caută să prevină și să reducă marea intereselor lor sau orice altă formă de asuprire și stres inutil.

În secțiunea următoare, vom discuta modul în care Coranul garantează drepturile femeilor astfel încât ele să fie tratate conform valorii și demnității lor reale. Așa cum a revelat Dumnezeu, Islamul acordă valoare tuturor oamenilor și le conferă onoare, demnitate și respect în ambele lumi.

Criteriul superiorității autentice

Oamenii lipsiți de credință, care apreciază valori diferite de cele revelate în Coran, își trăiesc viața conform normelor societății lor, norme care

sunt produsul propriilor lor rațiuni, prin urmare, failibile. Într-un verset, Dumnezeu pune următoarea întrebare:

„Și, oare, voiesc eu judecata din vremea păgâniei? Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?” (Capitolul Al-Ma’ida: 50).

Una dintre valorile construite pornind de la premisa necredinței constituie și criteriul de decelare a superiorității unei persoane. Criteriul la care apelează cei lipsiți de credință pentru a defini distincția și superioritatea se fundamentează pe valori mundane, cum ar fi: averea, statutul, cariera, faima sau aspectul fizic. Dacă ei înșiși nu îndeplinesc aceste cerințe, atunci îi admiră pe cei care au reușit și se complac în a se simți relativ lipsiți de valoare în comparație cu aceștia.

În consecință, detaliile situațiilor cotidiene devin importante în clasificarea oamenilor. De exemplu, unii oameni consideră vital să trăiască într-o suburbie luxoasă, să aibă cea mai nouă și cea mai dorită mașină, să participe cu cariere de succes și o profesie bine plătită. Sau vor haine scumpe și de firmă, rude bine poziționate în societate, o diplomă de la cea mai bună universitate și așa mai departe. Când își aleg prietenii, asociații sau chiar potențialul partener, ei urmează același criteriu.

În multe ri, oamenii pun mare accent pe culoarea pielii, limba vorbită sau naționalitate. De fapt, același criteriu de superioritate este adoptat de toate societățile laice, cu unele diferențe în funcție de cultură, istorie și alți factori.

Rolul „adecvat” prescris femeilor este fundamentat de aceleași criterii greșite. Prin aplicarea tradițiilor distorsionate ale societății și a criteriilor autoconstruite, femeile continuă să fie tratate ca niște cetățeni de rangul doi.

Pe de altă parte, Dumnezeu revelează că cel mai bun și veritabil criteriu Îi aparține. Coranul subliniază că Dumnezeu judecă superioritatea unei persoane prin raportare la un singur criteriu - frica și respectul omului față de El:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateștiutor [și] Bineștiutor [Alim, Khabir]“ (Capitolul Al-Hujurat: 13);

„O, fii ai lui Adam! Noi v-am dat vouă străine care să vă acopere goliciunile, ca și podoabe. Dar veți mântui smereniei, acesta este cel mai bun! Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah; poate că ei își vor

aminti!“ (Capitolul Al-'A'raf: 26).

În alt verset, Dumnezeu a revelat ca frica si respectul constituie calitati care vor aduce oamenilor cel mai mare beneficiu posibil:

„Si binele pe care îl faceti Allah îl stie. Luati cu voi provizie, dar cea mai buna provizie este evlavia! Si sa fiti cu frica de Mine, voi cei care aveti minte!“ (Capitolul Al-Baqara: 197).

Oamenii nu trebuie sa se z bata pentru a acumula bogatii si proprietati, pentru faima sau statut, ci, mai degraba, sa se straduiasca sa-si adânceasca frica si respectul fata de Dumnezeu, singura calitate care îi va face superiori si respectati în ambele lumi.

Dumnezeu a sfatuit oamenii sa nu caute bogatia, care a devenit o masura a superioritatii printre oameni, ci sa se roage pentru a atrage bunavointa lui Dumnezeu asupra lor:

„Nu râvniti la ceea ce Allah a daruit [cu harul Sau] unora dintre voi mai mult decât altora. Barbatii vor avea parte de ceea ce au agonisit si femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit. Deci rugati-va lui Allah pentru harul Sau, caci Allah pe toate le stie.“ (Capitolul An-Nisa': 32).

Astfel, cei care evaluează superioritatea unei persoane în funcție de sex, putere fizică sau orice altă valoare construită pe lipsa de credință fac o mare greșeală. După cum spune Dumnezeu în Coran:

„Acelea care au făcut milostenie și acele care au făcut milostenie I-am dat lui Allah un împrumut minunat, care li se va întoarce lor înmulțit, și vor avea ei parte de răsplătire generoasă “ (Capitolul Al-Hadid: 18).

Acest verset reamintește oamenilor - bărbați și femei - că, numai trăind conform moralei revelate în Coran, vor fi răsplătiți cu adevărat.

Bărbații și femeile sunt egali

Indubitabil, fiecare societate cunoaște toate discuțiile tradiționale referitoare la rolul ideal și statutul femeilor în societate. Statutul lor social și importanța în familie, dacă ar trebui sau nu să lucreze, și alte aspecte sociale au constituit subiectul unor discuții neîntrerupte. Pentru musulmani, egalitatea de esență dintre bărbați și femei a fost declarată și explicată în Coran. Faptul că bărbații și femeile au construcție fizică diferită, iar femeile, în general, sunt mai slabe decât bărbații este complet irelevant și nu poate constitui un argument pentru

diminuarea valorii femeilor.

Ceea ce conteaza cu adevarat în moralitatea islamica nu este daca o persoana este de sex feminin sau masculin, ci daca el sau ea este un/o credincios/credincioasa caruia/careia îi este teama si are respect fata de Dumnezeu. Fiecare credincios trebuie sa se straduiasca sa traiasca conform moralitatii expuse în Coran, rezultatele acestui efort constituind ceea ce Dumnezeu pretuieste si conteaza în Viata de Apoi. Dumnezeu a revelat calitatile pe care toti musulmanii, barbati sau femei, trebuie sa le aiba:

„Drept-credinciosii si drept-credincioasele își sunt aliati unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngaduit, plinesc Rugaciunea [As-Salat], aduc Dania [Az-Zakat] si se supun lui Allah si Trimisului Sau. Cu acestia Allah va fi îndurător, caci Allah este Puternic si Întept [`Aziz, Hakim]“ (Capitolul At-Tawba: 71).

Asa cum a revelat Dumnezeu, toti musulmanii, indiferent de sex, au aceleasi responsabilitati fata de Creatorul lor: a-L venera doar pe Dumnezeu, a trai conform moralitatii coranice, a porunci binele si a împiedica raul, a respecta si a aprofunda toate regulile si sfaturile

Coranului. Dumnezeu le-a promis tuturor celor care au grijă să respecte limitele pe care El le-a stabilit pentru umanitate că le va oferi capacitatea de a distinge între bine și rău:

„O, voi, cei care credeți! Dacă sunteți cu frică de Allah, atunci El vă va da vouă un Îndreptar și vă va terge vouă faptele rele și vă va ierta, căci Allah este dătător de har nemărginit.“
(Capitolul Al-'Anfal: 29).

Sexul unei persoane nu are nicio legătură cu intensitatea credinței pentru că Dumnezeu, care răsplătește pentru credință și devoțiunea supușilor Săi, a oferit tuturor un intelect capabil de a conduce pe calea cea dreaptă, de a lua decizii optime și de a găsi soluțiile adecvate. De aceea intelectul nu are nicio relevanță raportat la sexul persoanei, ci doar la devoțiunea, adorarea, frica și respectul față de Dumnezeu.

Orice bărbat sau femeie, care acționează bazându-se pe intelectul său înut de credință, poate atinge succesul în multe domenii. Reușita depinde de voință, motivație și perseverența respectivilor. Credințioșii niciodată nu se culcă pe laurii victoriei, deoarece străduința permanentă de a fi mai inteligent, talentat, responsabil și virtuos, precum și efortul continuu de a-și perfecționa caracterul fac parte din moralitatea Islamului. Dumnezeu a

revelat ca în rugaciunea credinciosilor este inclusa daruirea cu un caracter care poate constitui un model pentru cei din jur:

„Si aceia care zic: «Doamne, da-ne noua de la soatele noastre si de la vlastarele noastre mângâiere pentru ochi si fa din noi calauza pentru cei evlaviosi!»“ (Capitolul Al-Furqan: 74).

O femeie musulmana care se va angrena total în tot ceea ce face si care se va stradui sa-si dezvolte un caracter si o moralitate exemplara va excela în societate, își va îndeplini responsabilitatile cu competenta, va lua decizia cea mai potrivita, va gasi cea mai buna solutie si va actiona în modul cel mai adecvat.

Asa cum a fost explicat anterior, Islamul afirma ca barbatii si femeile sunt pe deplin egali la nivel spiritual. Pentru ambii, totul depinde de capacitatea lor de a depasi asteptarile proiectate asupra lor, activându-si integral toate potentele caracteriale si de personalitate si îndeplinindu-si responsabilitatile. Din acest motiv, femeile credincioase nu se straduiesc sa devina egale cu barbatii, ci doar se implica total în a face bine, efort care, conform Coranului, ÎL multumeste pe Dumnezeu. Atât femeile, cât si barbatii se întrec în a fi persoana cea mai iubita de Dumnezeu, în a-L multumi si a fi cât mai aproape de EL. Dumnezeu a

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

revelat ca aceasta straduinta determina superioritatea musulmanilor asupra celorlalti, atât în aceasta viata, cât si în Lumea de Apoi:

„Aceia se grabesc catre faptele bune si ei se întrec în ele“ (Capitolul Al-Mu'minun: 61);

„Apoi, Noi am dat spre mostenire Cartea acelora pe care i-am ales dintre robii Nostri. Printre ei sunt unii nedrepti cu ei însisi, printre ei sunt altii care tin masura si printre ei sunt altii care îi întrec cu faptele lor bune [pe toti ceilalti], cu voia lui Allah. Aceasta este marea îndurare“ (Capitolul Fatir: 32).

Egalitatea de esenta dintre femei si barbati este de asemenea evidenta prin faptul ca Dumnezeu le-a oferit drepturi egale în aceasta lume:

„Noi am facut ceea ce se afla pe pamânt podoaba pentru el, pentru a-i încerca [pe oameni si a sti] care dintre ei savârsesc cele mai bune fapte“ (Capitolul Al-Kehf: 7);

„Fiecare suflet trebuie sa guste moartea. Noi va încercam cu raul si cu binele, în chip de ispita, si la Noi va veti întoarce.“ (Capitolul Al-'Anbiya': 35).

În versetele de mai sus, Dumnezeu a revelat ca El testeaza barbatii si femeile pentru a arata care este mai bun. În alt verset, El spune ca va testa barbatii si femeile prin diferite încercari, pâna în ziua când vor muri, iar cei ce se vor dovedi rabdatori vor fi rasplatiti cu Îndurarea Lui:

„Va vom încerca cu putina spaima, foamete, lipsire de bunuri, de suflete si de roade, dar binevesteste celor rabdatori“ (Capitolul Al-Baqara: 155).

Dumnezeu daruieste fiecărei femei si fiecarui barbat un numar fix de ani, le ofera ambilor responsabilitatea alegerilor lor, capacitatea de discriminare dintre bine si rau, instincte si pe Seitan drept inamic „învederat“. Oricine demonstreaza putere de caracter si se straduieste înspre bine, aici, pe Pamânt, va primi cea mai buna rasplata de la Dumnezeu în ambele lumi:

„Domnul lor le-a raspuns: «Eu nu las sa se piarda nicio fapta plinita de vreunul dintre voi, barbat sau muiere, deopotriva unul cu altul! Iar pe cei care au pribegit, care au fost alungati din caminele lor, care au fost prigoniti pe calea Mea, care au luptat si au fost omorâti, voi sa-i ispasesc de faptele lor rele si sa-i fac sa intre în Gradini pe sub care curg pâraie, drept rasplata

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

din partea lui Allah». La Allah se află
bun r splat !“ (Capitolul Ali 'Imran:
195).

De asemenea, El reaminte te b rba ilor i
femeilor c nimeni nu va fi nedrept it în ceea ce
prive te r spl ile pe care le vor primi pe P mânt i
în Via a de Apoi:

„Pe cel ce face o fapt bun -
b rbat ori muiere - i este credincios îl
vom d rui Noi cu o via bun . i Noi
îi vom r spl ti pe ei dup [faptele]
cele mai bune pe care le-au s vâr it“
(Capitolul An-Nahl: 97).

Coranul se adreseaz b rba ilor i
femeilor în aceea i manier

La o analiz general a Coranului, observ m
c Dumnezeu se adreseaz în aceea i manier
b rba ilor i femeilor. Astfel, avem un alt indiciu c
în fa a lui Dumnezeu conteaz numai credin a
adev rat , din adâncul inimii, i nu vârsta sau sexul
unei persoane. În aceast privin , Coranul se
adreseaz b rba ilor i femeilor deopotriv i le
reaminte te c au acelea i responsabilit i. Exist
multe asemenea versete, printre care:

„Oricine face fapte bune, b rbat

sau femeie - credincios fiind - aceia vor intra în Rai i nu vor fi nedrept i i nici cât un punct“ (Capitolul An-Nisa':124).

Alt verset în care Dumnezeu se adreseaz b rba ilor i femeilor deopotriv :

„Cel care s vâr e te o fapt rea nu va fi r spl tit decât cu una asem n toare cu ea, iar cel care s vâr e te o fapt bun - fie el b rbat sau muiere - i este credincios, acela va intra în Rai, unde va primi cele de trebuin , f r socoteal “ (Capitolul Ghafir:40).

Când sunt revelate aspecte legate de necredincio i, fie ei b rba i sau femei, Dumnezeu de asemenea li se adreseaz în aceea i manier . El a revelat c necredincio ii i ipocri ii ambelor sexe vor fi trata i la fel. De exemplu:

„B rba ii f arnici i muiерile f arnice sunt ei unul la fel ca altul. Ei poruncesc ceea ce este oprit i opresc de la ceea ce este potrivit i- i strâng ei mâinile. L-au uitat pe Allah i i-a uitat i El pe ei. F arnicii sunt nelegiu i.“ (Capitolul At-Tawba:67);

„Allah a f g duit b rba ilor f arnici i muiерilor f arnice, precum i necredincio ilor, focul

Gheenei si vesnic vor salaslui în el!
Aceasta le este de ajuns! I-a blestemat
Allah si vor avea ei parte de pedeapsa
vesnica“ (Capitolul At-Tawba: 68);

„[Este astfel] pentru ca Allah sa-i
osândeasca pe fatarnici si pe
fatarnice, pe politeisti si pe politeiste.
Însa Allah primeste cainta drept-
credinciosilor si drept-
credincioaselor. Allah este Iertator,
Îndurator [Ghafur, Rahim].“
(Capitolul Al-'Ahzab: 73);

„Si pentru ca sa-i chinuiasca pe
cei fatarnici si pe cele fatarnice, pe
politeisti si pe politeiste, care nutresc
gând rau despre Allah. Asupra lor se
va abate cercul raului. Allah s-a
mâniat împotriva lor, i-a blestemat si
le-a pregatit lor Gheena. Si ce soarta
rea!“ (Capitolul Al-Fath: 6).

Din aceste versete se înțelege clar ca barbatii
si femeile sunt egali atât în ce priveste încercările lor
de pe Pamânt, cât si în rasplata pe care o vor primi în
Viata de Apoi.

Valoarea mamelor

Moralitatea islamica infuzeaza întreaga viata
sociala si personala a oamenilor si îi îndruma cum sa

trăiesc în modul cel mai mai ușor, cel mai mulțumitor și frumos cu putință. Normele morale coranice prescriu dreptatea, toleranța, compasiunea și ajutorul pentru toți oamenii, indiferent de sex, vârstă și statut economic. Musulmanilor li se cere să respecte aceste norme morale, cât mai strict posibil, față de orice persoane și în orice situație. Credința se conformează acestor caracteristici morale superioare pentru că Dumnezeu le cere acest lucru. În consecință, statutul social al unei persoane, vârsta, sexul și alte asemenea caracteristici sunt irelevante pentru El.

În Coran se afirmă - în mod repetat - importanța tratării cu respect a femeilor și, în special, a mamelor. Părinții fac tot posibilul să ofere copiilor lor o bună educație, să le formeze un caracter adecvat și un comportament islamic. Având în vedere că ei fac multe sacrificii, financiare și de altă natură, timp de mulți ani, copiii sunt obligați să le răsplătească eforturile și sprijinul lor altruist cu sollicitudine și respect. Dumnezeu a revelat această responsabilitate:

„L-am îndemnat pe om să se poarte cu părinții săi frumos“
(Capitolul Al-'Ankabut: 8);

„Noi i-am poruncit omului să le arate bunățate părinților săi...“
(Capitolul Al-'Ahqaf: 15);

„Spune: «Veni și să vă citesc ceea ce Domnul vostru v-a oprit [cu adevărat]! Să nu-I asociați Lui nimic; să fiți buni cu părinții; să nu-i omorâți pe copiii voștri de teama să răziciți, ca și Noi vom da cele de trai atât vouă, cât și lor; nu vă apropiați de cele rău însoțite, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse; nu ucideți sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept!» Acestea vi le-a poruncit [Allah]; poate că voi veți pricepe!” (Capitolul Al-'An'am: 151).

Coranul recomandă ca o persoană să se poarte bine cu părinții și să evite aroganța și mândria:

„Adorați-L pe Allah și nu-l asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat și cu vecinul străin, cu tovarășul de călătorie, cu cel din drum și cu cei să păniți de mâinile voastre drepte, ca și Allah nu-i iubește pe cei trufași pe cel lăudăros!” (Capitolul An-Nisa': 36).

Evident, Dumnezeu sfântuiește oamenii să fie întotdeauna toleranți, în elegenți, plini de

compasiune și respectuoși față de părinții lor. De asemenea, El ne reamintește de dificultățile pe care mamele le-au întâmpinat la nașterea și în timp ce ei au crescut copiii. De exemplu:

„Noi l-am povăit pe om [și face bine] părinților săi, mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] și biciune după și biciune, iar în răcarea lui a fost după doi ani, [a adăra]: «Adu mulumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!»“ (Capitolul Luqman: 14).

„Noi i-am poruncit omului să se arate bunățate părinților săi. Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri. Purtarea lui și [până la] în răcarea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani, zice el: «Doamne, ajută-mă pe mine ca să-ți aduc mulumire pentru binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și să împlinesc o faptă bună care să-ți placă! și fca urmașii mei să fie oameni buni [evlavioși]! Eu mă întorc la Tine, că îndu-mă, și eu sunt dintre cei supuși!»“ (Capitolul Al-'Ahqaf: 15).

Pentru a da nastere, fiecare mama sufera timp de mai multe luni si manifesta o dragoste intensa. Asa cum Dumnezeu a revelat, acesta este un proces foarte dureros pentru ea. Dupa aceasta perioada, ea începe sa hraneasca si sa creasca copilul cu o dragoste devotata si altruista. Dumnezeu le reaminteste oamenilor aceasta realitate si scoate în evidenta faptul ca mamele sunt fiinte foarte speciale. În plus, El sfatuieste oamenii sa nu uite de altruismul si devotamentul parintilor lor si sa îi trateze la fel de bine atunci când ei ajung la vârsta batrânetii si devin dependenti:

„Si Domnul tau a orânduit sa nu-L adorati decât pe El si sa va purtati frumos cu parintii vostri, iar daca batrânetile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceti lor «Of!» si nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase. Si din îndurare coboara pentru ei aripa smereniei si îndurarii si spune: «Doamne, fii îndurător cu ei, caci ei m-au crescut [când am fost] mic!»“
(Capitolul Al-'Isra': 23-24).

Se stie ca vârsta înaintata aduce cu sine diminuarea puterii fizice, a dinamismului, sanatatii si energiei. Oamenii în vârsta devin dependenti de grija, protectia si ajutorul altor oameni. Capacitatea

lor mentala scade si unii risca sa-si piarda memoria. Musulmanii, conform Coranului, trebuie sa îsi trateze parintii vârstnici cu compasiune, toleranta, întelegere si grija.

În versetele citate mai sus, Dumnezeu a revelat cum trebuie sa se comporte musulmanii cu parintii lor. El interzice musulmanilor si cel mai mic semn de lipsa de respect si le porunceste sa vorbeasca frumos si sa se poarte blând cu ei pentru a nu le da niciun motiv de suparare. În consecinta, musulmanii sunt foarte întelegatori, grijulii si atenti cu parintii lor vârstnici. Ei fac tot posibilul pentru a le asigura parintilor tot confortul si continua sa îi iubeasca si sa îi respecte. Având în vedere dificultatile si nemultumirile asociate vârstei înaintate, musulmanii încearca sa le asigure parintilor lor cele necesare înainte de a fi rugati. Indiferent de circumstante, ei sunt întotdeauna politicoși si darnici, împlinindu-le nu doar nevoile spirituale si psihologice, dar si, în masura posibilitatilor, toate necesitatile materiale si financiare. Dumnezeu a revelat ca parintii au dreptul la asistenta financiara din partea copiilor lor:

„Te întreaba ce sa cheltuiasca.
Spune-le: «Ceea ce cheltuiti voi din
bunuri trebuie sa fie pentru parinti,
pentru rude, pentru orfani, sarmani

si drumeti [nevoiiasi]. Si orice bine pe care îl faceti Allah îl cunoaste»“ (Capitolul Al-Baqara: 215).

Comportamentul exemplar al Profetului Iosif (Pacea lui Allah fie asupra sa!) fata de parintii sai reprezinta un model perfect pentru toti oamenii. Acceptând numirea sa de catre rege ca trezorier al Egiptului, el si-a gazduit parintii în cel mai respectabil mod, iar apoi si-a exprimat recunostinta si devotamentul fata de ei asezându-i pe tron. Dumnezeu a revelat comportamentul lui Iosif:

„Si când au intrat la Iosif, i-a primit el pe parintii sai si a zis: «Intrati în Egipt - cu voia lui Allah - în siguranta!» Si el i-a ridicat pe parintii sai pe tron si au cazut [cu totii] dinaintea lui, prosternându-se, iar el a zis: «O, tata! Acesta este tâlcul vedeniei mele de odinioara. Domnul meu a facut-o sa fie adevar si a fost bun cu mine, caci m-a scos din temnita, iar pe voi v-a adus din pustietate, dupa ce Seitan a iscat pizma între mine si fratii mei. Domnul meu este binevoitor cu eeea ce voieste. El este Cel Atoatestiutor si Întept [Al-`Alim, Al-Hakim]!»“ (Capitolul Yusuf: 99-100).

Coranul reveleaza ca drept-credinciosii se roaga pentru parintii lor si pentru iertarea si Îndurarea lui Dumnezeu asupra lor. În unele versete observam ca si alti profeti s-au rugat în mod similar. Dumnezeu a revelat ca Profetul Noe s-a rugat pentru parintii sai:

„Doamne! Iarta-ma pe mine si pe parintii mei si pe cel care intra în casa mea cu credinta, ca si pe drept-credinciosi si pe drept-credincioase, si nu le spori nelegiuitorilor decât pierderea!“ (Capitolul Nuh: 28).

Întelegem din Coran ca sistemul moral islamic atribuie parintilor o valoare foarte mare. Dumnezeu reveleaza clar ca asemenea trasaturi de caracter sunt importante pentru toti musulmanii, atât când sunt tineri, cât si la batrânete.

Cu toate acestea, în anumite cazuri, credinciosilor li se cere sa nu își asculte parintii. De exemplu:

„Dar daca se straduiesc pentru ca tu sa-Mi faci ca asociat altceva, despre care tu nu ai cunostinta, atunci nu te supune lor! Ramâi împreuna cu ei în aceasta lume, cu dreptate, dar urmeaza calea acelora care se întorc catre Mine, caci apoi la Mine este întoarcerea si Eu va voi vesti ceea ce ati facut!“ (Capitolul Luqman: 15).

Prin acest verset, Dumnezeu sfatuieste musulmanii sa nu își asculte parintii daca acestia se razvratesc împotriva Lui si își încurajeaza copiii sa faca acelasi lucru. Totusi, conform moralitatii islamice, nicio persoana nu trebuie sa demonstreze lipsa de respect fata de parinti, ci sa le onoreze dorintele lor si sa afiseze un comportament exemplar.

Femeile în viata maritala

Relatiile bazate pe valori lumesti pot degenera în josnicie, asa cum se întâmpla adesea în casatorie. Când dragostea si respectul oamenilor se bazeaza pe aceste valori, ei își pot pierde sentimentele rapid, atunci când circumstantele se schimba. Aceasta se întâmpla, aproape inevitabil, atunci când dragostea, respectul si loialitatea depind de frumusetea, averea, pozitia sau statutul unei persoane; când aceste caracteristici temporare si superficiale dispar, la fel dispare si dragostea. O persoana care se calauzeste dupa un asemenea criteriu nu va gasi niciun motiv sa-si mai iubeasca si sa-si onoreze sotia / sotul, când ceea ce determina aceste valori dispare.

Credinta, frica, respectul fata de Dumnezeu si decenta caracterului sunt cele care fac sa dureze dragostea, respectul si loialitatea. O persoana care

îsi iubeste sotul / sotia pentru credinta si caracterul sau, va fi respectuoasa, fidela si modesta în viata maritala. Pierderea tineretii, sanatatii, frumusetii sau a averii si a statutului social nu va afecta dragostea si respectul dintre soti. Musulmanii nu vor provoca neazuri sau nemulumiri celeilalte persoane datorita credintei lor ferme, fricii si respectului fata de Dumnezeu, indiferent de circumstante. Credinciosii vor fi întotdeauna blânzi si întelegatori, drepti si toleranti, întrucât aceasta reprezinta una dintre responsabilitatile lor date de Dumnezeu.

Atât de intima este relatia de casatorie, încât Coranul afirma despre soti:

„Ele va sunt vesmânt voua, iar voi le sunteti vesmânt lor“ (Capitolul Al-Baqara: 187).

În acest verset, Dumnezeu le reaminteste oamenilor ca sotii au responsabilitati egale. Cuvântul „vesmânt“ se refera la responsabilitatea apararii si protejarii reciproce si sugereaza ca femeile si barbatii au calitati complementare.

Alt verset sustine importanta dragostei si a compasiunii în casatorie:

„Si printre semnele Lui [este acela] ca El v-a creat din voi însiva soate, pentru ca voi sa traiti în liniste împreuna cu ele. Si El a pus între voi

dragoste si îndurare si întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.“ (Capitolul Ar-Rum: 21).

Credinciosii își trateaza sotile ca si cum ar fi niste daruri nepretuite încredintate de Dumnezeu lor si recunosc valoarea intrinseca a partenerei de viata. Musulmanii arata afectiune si înțelegere atunci când partenerul greseste sau îi dezamageste sub un anumit aspect, stiind ca doar comportamentul islamic îi va ajuta sa treaca peste dificultati si sa își rezolve problemele. Drept rezultat, casatoria ajuta ambii soti sa se bucure, în multumire si pace.

Prin afirmatia „v-ati bucurat împreuna“ (Capitolul An-Nisa': 21), Dumnezeu sustine apropierea si intimitatea vietii în cuplu. Secretul acestei apropieri, intimitati si valorizari reciproce îl constituie intentia lor de a crea o uniune eterna care va dura si în Viata de Apoi. Adevarata fidelitate si dragoste necesita o astfel de atitudine. De vreme ce dragostea lor nu este nici egoista, nici temporara, ei își sunt în totalitate fideli, apropiati, cinstiti si ramân sinceri unul fata de celalalt.

Dupa cum am vazut, normele morale coranice fundamenteaza o relatie maritla bazata pe apropiere, relatie în care ambii parteneri manifesta frica si respect fata de Dumnezeu si se conformeaza

prescriptiilor islamice. Într-o asemenea relatie, fidelitatea, credinta, dragostea, sinceritatea, toleranta si modestia fiecărei persoane împlinesc si sustin partenerul. Casatoria unor oameni privati de calitatile mentionate mai sus nu poate rezista.

Din aceste motive, Islamul considera casatoria drept o alinare si o multumire pentru femei; dragostea, respectul, fidelitatea si credinta se manifesta plenar în cadrul casniciei. Femeia este întotdeauna respectata, valorizata si onorata. Absenta oricarui fel de minciuna, a mândriei, a complexelor de superioritate îi permite femeii sa-si gaseasca pacea si multumirea.

Profetul nostru reprezinta un exemplu perfect în aceasta privinta. Dumnezeu face referire la acest aspect în versetul urmator:

„Ati avut voi în Trimisul lui Allah o pilda frumoasa, pentru cel care nadajduieste în Allah si în Ziua de Apoi si Îl pomeneste pe Allah mereu“ (Capitolul Al-'Ahzab: 21).

Profetul Muhammed a afirmat adesea importanta si valoarea femeilor musulmane: „*Lumea nu este altceva decât o rezerva de hrana si cea mai buna rezerva de hrana a lumii este femeia cuvioasa si credincioasa.*“ (16)

În alt hadis se spune: „*Credinciosii cu cea mai minunata credinta sunt cei care au dispozitia*

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

cea mai bun , iar cei mai buni dintre noi sunt cei care arat bun tatefa de nevestele lor.“ (17)

Comportamentul lui impecabil constituie un model pentru toți musulmanii. Un alt hadis evidențiază importanța comportamentului frumos și blând față de femei: „*Cel mai bun dintre voi este cel care se comportă cel mai bine cu soțiile lui și el sunt cel mai bun dintre voi față de soțiile mele*“. (18)

Valoarea femeilor a fost subliniată tuturor într-un alt hadis: „*Purtați-vă bine cu femeile*.“ (19) Profetul nostru s-a purtat întotdeauna frumos, cu blândețe și cu încredere față de soțiile lui. Ai a spus: „*Niciodată nu am văzut un om care se fie mai încredincios cu membrii familiei sale decât Muhammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)*“. (20)

Protecția femeilor

În versetul „Noi pogorâm prin Coran ceea ce este tânguire și îndurare pentru dreptcredincioși“ (Capitolul Al-'Isra': 82), Dumnezeu ne-a asigurat că moralitatea islamică va căluzi întotdeauna oamenii spre bine, versetele Coranului fiind expresia Îndurării lui Dumnezeu față de umanitate. Aceste versete, revelate pentru a crea mulțumire și dreptate printre oameni, garantează drepturile femeilor atât pe plan social, cât și familial.

Iar versetul: „Noi s venim cu Adev rul i cu o tâlcuire mai frumoas “ (Capitolul Al-Furqan: 33) demonstreaz c în Coran se reg sesc toate cuno tin ele necesare pentru infuzarea fiec rui aspect al vie ii cu valoare, dragoste i respect.

De asemenea, Coranul reprezint o îndurare, alinare i un dar extraordinar al lui Dumnezeu pentru femei. Când oamenii se vor comporta conform moralit ii Coranului, toate disputele referitoare la locul i rolul femeilor în societate cu siguran se vor sfâr i.

Vom explora acum unele dintre versetele care protejeaz drepturile sociale ale femeilor i reveleaz importan a i valoarea sistemului moral islamic.

Drepturile femeii în caz de divor

Credin a profund , frica i respectul credincio ilor fa de Dumnezeu îi determin s se supun propriei con tiin e i valorilor Coranului în fiecare moment. Dar persoanele lipsite de credin se las c l uzite doar de instincte i de eitan; ele caut doar s î i satisfac propriul interes, în loc s adopte un comportament corect i blând. Acest scenariu este adesea întâlnit atunci când rela iile se sfâr esc, de exemplu - în cazul c s toriilor bazate pe interes financiar.

Pentru acesti oameni, divortul înseamna sfârșitul tuturor legaturilor bazate pe un interes comun; atunci când aceste interese nu mai exista, nu mai exista niciun motiv pentru ca ei sa-si aprecieze sau sa-si respecte partenerul. În consecinta, sunt incapabili sa mai faca ceva bun pentru acea persoana si încearca doar sa își protejeze propriile interese, ignorând situatia fostului partener.

Credinciosii manifesta un comportament total diferit în asemenea circumstante, pentru ca singurul lor scop în viata este de a-L multumi pe Dumnezeu. Deplin constienti ca a da curs capriciilor si intereselor propriului ego Îl nemultumeste pe Dumnezeu, ei se conformeaza normelor morale islamice si propriei constiinte. De aceea, chiar în caz de divort, ei se comporta cu partenerul cu dreptate si bunatate.

Dumnezeu porunceste barbatilor sa divorteze de sotiiile lor în cel mai bun mod posibil:

„Iar daca divortati de femei si ele aproape împlinesc timpul lor, atunci luati-le înapoi cu bunatate ori dati-le drumul cu bunatate“ (Capitolul Al-Baqara: 231).

Cautând numai multumirea lui Dumnezeu, ei se poarta cu fostele sotii cu toleranta, compasiune, politete, respect si atentie si astfel își pastreaza comportamentul iubitor si respectuos unul fata de

celălalt. Dumnezeu a revelat comportamentul corect al bărbaților credincioși în asemenea circumstanțe:

„O, voi cei care credeți! Dacă vă căsătoriți cu drept-credincioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare. Dați-le lucrurile de care s-au bucurat și să-și ia pe ele libere, după cuviință!” (Capitolul Al-'Ahzab: 49).

Garantarea securității financiare a femeii divorțate

Dumnezeu ne-a revelat că un musulman devotat trebuie să îi garanteze fostei sale soții securitatea financiară și bună starea în viitor:

„Celor divorțate să fie date rulate după cuviință. Aceasta este o obligație pentru cei care au frică [de Allah]” (Capitolul Al-Baqara: 241).

Când stabilește această sumă, un musulman trebuie să țină seama de virtutea legii morale și să ia în considerare nevoile și statutul social al fostei sale soții. În Coran se spune:

„... dăruieți-le lor - cel înstărit după puțin a sa, iar cel sărac după

putin a sa - anumite bunuri, de care ele s se bucure, dup cuviin ! Aceasta este o datorie pentru binef c tor.“ (Capitolul Al-Baqara: 236);

„Cel care este înst rit s cheltuiasc dup averea sa, iar cel a c rui înzestrare este m surat , s cheltuiasc din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu sile te pe nimeni decât dup cum El i-a dat. i Allah va face s vin dup strâmtoare bel ug“ (Capitolul At-Talaq: 7).

Cu alte cuvinte, to i musulmanii, f r excep ie, sunt responsabili prin voia lui Dumnezeu s le pl teasc fostelor so ii o dot adecvat conform mijloacelor lor materiale. Unii necredincio i consider c plata alocatiei c tre fostele so ii reprezint o risip , întrucât nici nu cred în Via a de Apoi, nici nu caut s Îl mul umeasc pe Dumnezeu. Din moment ce ei urm resc doar s - i protejeze interesele, consider inutil s se poarte altruist fa de persoane de care s-au înstr inat i de la care nu a teapt niciun beneficiu. Din acest motiv, ei încearc s fug de responsabilitate, complet sau m car par ial. Pe de alt parte, b rba ii credincio i, dup cum este men ionat mai sus, continu s se poarte bine cu fostele so ii i încearc , atât cât le st

în putere, s le satisfac nevoile financiare.

Credincio ii în eleg c nu neap rat ceea ce fac, ci, mai degrab , adev rata lor inten ie este ceea ce va atrage mul umirea lui Dumnezeu. Acest adev r este explicat în urm torul verset: „

„Nu vor ajunge la Allah carnea i sângele lor, ci va ajunge la El evlavia voastr “ (Capitolul Al-Hajj: 37).

Un om credincios îi îndepline te de bun voie îndatoririle fa de fosta so ie. Totu i, dac ea nu vrea s primeasc ce i se cuvine i renun la acest drept, fostul so nu poate fi tras la r spundere:

„ i oferi i-le femeilor zestrea de bun -voie, iar dac ele se lipsesc - nesilite - de ceva, atunci voi cheltui i-o dup cum dori i, cu pl cere!“ (Capitolul An-Nisa’: 4).

Dreptul la proprietate al fostelor so ii

Coranul protejeaz interesele femeilor, fostele so ii având dreptul de a p stra ceea ce so ul le-a d ruit în timpul c s toriei:

„Dac dori i s schimba i o so ie cu alt so ie [prin divor] i i-a i dat uneia dintre ele un quintal, nu lua i nimic din el înapoi. Oare [voi i voi

s -l] lua i înapoi cu clewetire i cu p cat îvederat?! Cum s lua i înapoi dup ce v-a i bucurat împreun i ele au primit de la voi leg mânt sfânt?“ (Capitolul An-Nisa': 20-21).

Dumnezeu le reaminte te oamenilor c b rba ii credincio i trebuie s respecte condi iile contractului de c s torie. O prevedere contractual se refer la faptul c , indiferent de suma de bani sau propriet ile pe care o femeie le prime te de la so ul ei în timpul c s toriei, el nu are niciun drept s le ia înapoi dup divor . B rba ii credincio i cunosc acest adev r i astfel fac tot posibilul pentru a se supune poruncii:

„ i nu v este îng duit s lua i înapoi nimic din ceea ce le-a i d ruit [so iilor], doar dac se tem amândou p r ile c nu vor fi în stare s îplineasc poruncile lui Allah. Iar dac v teme i c nu ve i putea împlini poruncile lui Allah, atunci nu este niciun p cat ca ea s se r scumpere cu ceva. Acestea sunt poruncile lui Allah i nu le înc lca i. Aceia care încalc poruncile lui Allah sunt nelegiui i!“ (Capitolul Al-Baqara: 229).

Sistemul moral islamic acord o valoare remarcabil femeilor i încearc s le fereasc de

suferinte, dificultati si greutati. Asadar musulmanii trebuie sa pazeasca drepturile femeilor si sa fie cât se poate de atenti cu ele.

Asigurarea unei locuinte femeii divortate

Când se refera la gazduirea femeilor divortate, Dumnezeu spune:

„Lasati-le sa locuiasca acolo unde locuiti voi, dupa mijloacele voastre, si nu le faceti nicio dauna, ca sa le faceti sa traiasca strâmtorate! Iar daca ele sunt îngreunate, atunci îngrijiti de ele pâna nasc si daca alapteaza [copiii nascuti] de la voi, atunci dati-le lor simbria lor si sfatuiti-va între voi [în aceasta privinta], asa dupa cum se cuvine! Iar daca aflatii voi greutati, atunci îl va alapta pe el alta.“ (Capitolul At-Talaq: 6).

Barbatilor credinciosi li se cere sa aiba grija de toate nevoile fostelor sotii, materiale sau de alta natura, astfel încât ele sa nu întâmpine greutati. În primul rând, fosta sotie trebuie gazduita pâna ce se gaseste o casa adecvata pentru ea. Daca este însarcinata, fostul sot trebuie sa acopere toate cheltuielile legate de sanatatea si îngrijirea ei, pâna

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

ce ea naste. Ceea ce conteaza cu adevarat este ca musulmanii sa actioneze cu înțelegere si respect, în orice circumstante, si sa se asigure ca nevoile materiale sau de orice alt fel sunt împlinite, astfel încât femeia sa nu îndure greutati. Toate aceste aspecte trebuie rezolvate asa cum este prescris în Coran.

Nu mosteniti femeile în pofida vointei lor

Dumnezeu a facut multe recomandari pentru a asigura drepturile sociale ale femeilor. De exemplu, El le aduce aminte credinciosilor:

„O, voi cei care credeti! Nu va este îngaduit sa mosteniti femei în pofida vointei lor si nici sa le opriti sa se casatoreasca [din nou] cu altii, ca sa le luati o parte din ce le-ati dat [ca zestre], decât daca ele au savârsit un pacat învederat, ci purtati-va cu ele dupa cuviinta!“ (Capitolul An-Nisa': 19).

Protejarea drepturilor orfanelor

Versetul de mai jos ne atrage atentia asupra comportamentului corect fata de femei:

„Ei îți cer sfatul în privința
mulierilor. Spune: «Allah vă
stabilește rânduielile în privința lor și
vă este vestit în Cartea despre orfeline,
că rora nu le dați ceea ce le-a fost
prescris și pe care voi și să le luați în
căsătorie, precum și despre copiii
înțârci. Și fiți cu dreptate față de
orfani, căci Allah este tutore al
binelui pe care voi îl faceți!»“
(Capitolul An-Nisa': 127).

Unii necredincioși încearcă să-și deposedeze
de avere și drepturi pe cei slabi și vulnerabili, care
nu au niciun tutore să le protejeze interesele. Un
astfel de grup vulnerabil îl reprezintă orfanele care,
din cauza averii lor, sunt vânați de bărbarii lacomi.
Dumnezeu îi avertizează pe credincioși despre
intențiile malefice ale acestor oameni, le descrie
trăsăturile și le poruncește să fie drepți.

Credincioșii știu că Dumnezeu este
Atototuzător și îi va chema de socoteală pentru
faptele lor în Ziua de Apoi. Ei sunt conștienți de
pierderea care îi așteaptă pe cei care în viață sau sunt
nedrepți și nemiloși cu oamenii în această lume.
Luând în considerare această realitate, ei se feresc să
facă rele; credincioșii știu că manifestarea, fie și
sporadică, a avariilor pe acest pământ ar putea
conduce la suferință eternă în Viața de Apoi. De

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —
aceea ei pazesc interesele orfanilor si fac tot ce le sta
în putinta sa îi fereasca de oamenii rau intentionati.
Mai mult, ei respecta cu strictete drepturile oricarei
orfane cu care vor sa se casatoreasca si nu au niciun
plan secret pentru a-si însusi averea acesteia.

CARACTERUL IDEAL AL FEMEII MUSULMANE

În Coran, Dumnezeu ne aduce la cunostinta beneficiile femeii credincioase:

„Nu va însurati cu politeiste înainte ca ele sa treaca la credinta, caci o roaba care crede este mai buna decât o politeista, chiar daca ea va place! Si nu dati de sotii [fete credincioase] politeistilor, înainte ca ei sa treaca la credinta, caci un rob credincios este mai bun decât un politeist, chiar daca el va place. Acestia cheama la Foc, pe când Allah cheama la Rai si la iertare, prin gratia Sa. El le arata limpede semnele sale oamenilor, pentru ca ei sa își aduca aminte.“ (Capitolul Al-Baqara: 221).

Dumnezeu ne arata cum credinta, frica si respectul fata de Dumnezeu si morala islamica sunt cauzele principale ale tariei de caracter si ale virtutii credinciosilor.

Asa cum a revelat Dumnezeu în versetul: „Însa noi le-am adus pomenirea lor, dar ei de la pomenirea lor se întorc“ (Capitolul Al-Mu'minun: 71), aceasta moralitate le conferea oamenilor demnitate si onoare. Femeile care traiesc în conformitate cu normele coranice vor fi respectate si se vor bucura de onoare si demnitate.

Dumnezeu nu a conceput caractere diferite pentru barbat si femeie; El cere tuturor sa respecte acelasi caracter musulman. Musulmanii se tem si ÎL respecta pe Dumnezeu si cauta sa ÎL multumeasca, pe deplin constienti ca aceasta viata pe pamânt este efemera si ca orice fiinta va muri într-o zi.

Femeile care se straduiesc sa traiasca conform moralei islamice sunt ferite de deficientele caracteriale, slabiciunile si prejudecatile specifice femeilor lipsite de credinta. Mai mult decât atât, ele își dezvoltă un caracter puternic, bazat pe credinta. Musulmanii nu sunt influentati de sugestiile si criticile societatii, ale familiei sau prietenilor si traiesc conform valorilor si moralei coranice.

Maria este unul din cele mai bune modele pentru femei, întrucât pe tot parcursul dificilelor încercari prin care a trecut - aflata fiind în mijlocul unei societati în care oamenii își uitasera credinta - a manifestat întotdeauna tarie de caracter si integritate. Puterea izvorâta din credinta în Dumnezeu, supunerea sincera fata de El si

statornicia în respectarea valorilor islamice i-au permis Mariei sa-si pastreze onoarea si integritatea. Ea s-a remarcat prin aceste calitati.

În paginile urmatoare, vom explora fundamentele caracterului ideal al femeii musulmane, cât si diferentele majore fata de caracterul celor aflate în afara credintei.

Femeile musulmane se supun lui Dumnezeu

Femeile musulmane cred în Dumnezeu din toata inima, se supun complet Lui, sunt constiente ca nu exista alta divinitate si ca El este Domnul fiecarei fiinte si fiecarui lucru si este Atotputernic. În consecinta, ele se tem si Îl respecta pe Dumnezeu si cauta sa Îi fie pe plac. Îl adora numai pe El si Îl accepta numai pe El drept cel mai apropiat prieten si cauta numai ajutorul Lui. Ea stie ca doar El poate sa îi trimita binele sau raul si astfel traieste pe deplin încredintata ca depinde doar de EL. Ea stie ca EL o mentine în viata, o îngrijeste, protejeaza si ocroteste. Din aceste motive, ea nu asteapta nimic de la ceilalti.

Ea crede în Dumnezeu fara nicio urma de îndoiala în inima, întreaga sa viata, fara sa-si piarda credinta, indiferent de circumstante. Ea stie cum sa fie recunoscatoare si multumita de apropierea fata de El, atât în situatii fericite, cât si în dificultate. Ea se

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

afla într-o continua stare de supunere, sigura de dragostea, mila, iertarea si îndurarea lui Dumnezeu.

Când are o problema, cauta solutia oferita în Coran de catre Dumnezeu, fiind constienta ca, în viata, esentiale sunt dragostea sincera, supunerea si încrederea în EL. Ea se încrede în promisiunea lui Dumnezeu ca EL creeaza totul conform dreptatii Sale, cu înțelepciune si bunatate.

Chiar daca problema pare a dura etern, ea niciodata nu se lasa prada deznadejdii sau îngrijorarii în ce priveste ajutorul Lui. Multumita cu ceea ce i-a trimis Dumnezeu, își mentine rabdarea si supunerea, stiind ca totul ascunde un rezultat în cele din urma benefic. Ea stie ca în Coran se aminteste despre cei care își pierd credinta în astfel de momente.

Ca si Profetul Muhammed, în momentele dificile ale vietii, ea spune:

„... Domnul meu este cu mine si
EL ma va calauzi“ (Capitolul As-
Su'ara: 62).

De-a lungul vietii, credinta sa profunda îi permite sa fie constienta tot timpul de îndurarea, apropierea, dragostea, ajutorul si prietenia lui Dumnezeu.

Caracterul sau elevat se distinge mai pregnant, atunci când este comparat cu cel al femeii

necredincioase. Unele femei lipsite de credinta nu adopta o atitudine adecvata de acceptare si supunere, atunci când se confrunta cu diferite situatii de criza; ele ignora faptul ca Dumnezeu controleaza si creeaza totul si ascunde multa înțelepciune si bunatate în tot ceea ce se petrece. Astfel de femei se lasa dominate de nerabdarea, nehotarârea, panica si furia manifestate în perioadele tensionante ale vietii.

Din acest motiv si pentru a evita cearta, barbatii încearca adeseori sa nu expuna femeile unor situatii potential problematice. Filmele si romanele sunt pline de astfel de povesti. Din moment ce ele nu își pun încrederea în Dumnezeu si nu se supun Lui, nu pot gasi rabdarea si hotarârea de a îndura necazurile. De fapt, credinta si puterea lor sunt direct proportionale cu beneficiul rezultat din rezolvarea acestor dificultati.

Femeile credincioase își trag puterea din credinta si din hotarârea de a-I câstiga bunavointa lui Dumnezeu. Asadar rezistenta si capacitatea lor de îndurare în fata adversitatilor vietii poate fi destul de mare. În Coran s-a revelat urmatorul verset:

„Numai calauzirea lui Allah este Calauzire! si ni s-a poruncit sa ne supunem Stapânului lumilor!“
(Capitolul Al-'An'am: 71).

Dumnezeu le veste te binele celor care I se supun:

„Acela care supune fa a sa lui Allah i este binef c tor, acela s-a prins de toarta cea mai trainic . La Allah se afl sfâr itul [tuturor] lucrurilor“ (Capitolul Luqman: 22);

„Ba nu! Cel care s-a supus lui Allah i face bine, va avea r splata sa de la Domnul lui! Ei nu au se teme i nici nu vor fi mâhni i!“ (Capitolul Al-Baqara: 112).

Femeia musulman , Coranul i Hadisurile

Singurele surse de îndrumare ale femeii musulmane, ca i a tuturor credincio ilor, sunt Coranul i tradi ia Profetului nostru. Ea î i modeleaz personalitatea, caracterul, stilul de via , idealurile, dorin ele, comportamentul i moralitatea în consonan cu aceste dou surse.

Întrebând - „ i, oare, voiesc ei judecata din vremea p gâniei? Dar cine, oare ar putea s fie judec tor mai bun decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?“ (Capitolul

Al-Ma'ida: 50), Dumnezeu afirmă că cele mai corecte și bune judecăți le oferă Coranul.

În plus, „... și Noi i-am trimis și Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, ca lămurire, îndurare și bună veste pentru musulmani” (Capitolul An-Nahl: 89).

Profetul nostru a spus: „*Într-adevăr, v-am lăsat Cartea lui Allah și tradiția Trimisului Său. Dacă veți fi strâns de ele, nu veți regreta niciodată.*” (21) Prin aceste cuvinte, musulmanilor li s-a reamintit că îndrumarea cea mai importantă este cea din Coran și Sunna.

Dacă analizăm stereotipurile referitoare la femeii în cadrul societăților laice, observăm că se presupune că femeile acționează conform capriciului și instinctelor lor. Singura sursă de îndrumare a femeilor în ceea ce privește construirea caracterului ideal o reprezintă condițiile sociale care le determină încă din copilărie. Dacă fiindcă femeile din jurul lor, precum și cele din filmele române, se comportă și afișează același caracter, acceptat social drept normă, conduita lor este predictibilă. Este ușor de prevăzut cum vor reacționa în anumite situații, ce hotărâri vor lua, cum se vor comporta, chiar și ceea ce vor spune.

Femeile musulmane acționează întotdeauna

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

corect, iau decizii bune și obțin rezultate optime în marea sură în care se lasă îndrumate de Coran și tradiția Profetului. În plus, nu trec prin experiența nefericirii și nemulțumirii, așa cum li se întâmplă prea adesea celor lipsite de credință. În versetul următor se afirmă că bărbații și femeile musulmane duc o viață fericită, precum cea promisă de Dumnezeu:

„Pe cel care face o faptă bună - bărbat sau femeie - îi este credincios, îl vom răsplăti cu o viață bună. Noi îi vom răsplăti pe ei după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit“ (Capitolul An-Nahl: 97).

Femeile musulmane au idealuri mai reale

Una din trăsăturile negative de caracter ale femeilor necredincioase constă în restricționarea idealurilor, gândurilor și stilului de viață. Societatea le spune femeilor că au anumite îndatoriri și responsabilități, pe care ar trebui să le îndeplinească cât pot ele de bine. De obicei, ele nu sunt încurajate să își găsească alte idealuri sau să-și dezvolte personalitatea. Numai când femeile devin conștiente de această realitate încep într-adevăr să perceapă nevoia de a-și construi idealuri mai înalte,

orizonturi mai largi, si de a-si dezvolta personalitatea.

În principal, de la femei se asteapta sa raspunda nevoilor familiei si sa-si creasca copiii. Altfel, conform educatiei din copilărie, ele se concentreaza asupra propriei lor persoane, asupra aspectului fizic, coafurii, machiajului, hainelor si modei în general; își mentin casele curate si se socializeaza cu prietenii. Desi aceste activitati nu sunt rele în sine, este gresit sa-si limiteze viata doar la îndeplinirea acestor îndatoriri, fara ca macar sa se întrebe de ce lucrurile stau astfel.

Dumnezeu a creat barbatii si femeile cu un scop si le-a revelat responsabilitatile în Coran. Cel mai important aspect: orice femeie este responsabila în fata lui Dumnezeu, deoarece El a creat-o, i-a dat viata, a protejat-o, ocrotit-o si i-a oferit cele necesare. Barbatilor si femeilor li se cere sa duca viata morala prescrisa de Dumnezeu, sa-L adore si sa-L slujeasca si sa-I câstige bunavointa. Ei sunt responsabili sa le vorbeasca oamenilor - celor care s-au îndepartat de viata fericita si linistita, conforma prescriptiilor coranice - despre valorile islamice si sa depuna eforturi sa-i aduca mai aproape de multumirea si Îndurarea lui Dumnezeu si de Paradis. Ei trebuie sa se straduiasca sa îi salveze pe oameni din tiparele negative ale gândirii si de suferinta datorata haosului si dezordinii, aspecte generate de Satana

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

si, prin urmare, private de dragoste adevarata, de respect si prietenie.

Toti credinciosii sunt obligati sa îi ajute si sa îi îndrume pe calea lui Dumnezeu pe aceia care sunt slabi si îndurerati:

„Si ce este cu voi de nu luptati pe calea lui Allah, si pentru barbati, muierile si copiii slabi care zic: «Doamne! Scoate-ne pe noi din cetatea asta cu neam nelegiuit si da-ne noua din partea Ta un ocrotitor si da-ne din partea Ta un ajutor!»“ (Capitolul An-Nisa’: 75).

Dumnezeu le reaminteste în continuare musulmanilor ca sunt obligati sa ajute orfanii, pe cei aflati în nevoie si persoanele vulnerabile:

„Adorati-L pe Allah si nu-I faceti asociati Lui nimic! Purtati-va bine cu parintii, cu rudele, cu orfanii, cu sarmanii, cu vecinul apropiat si cu vecinul strain, cu tovarasul de alaturi, cu calatorul de pe drum si cu cei stapâniti de mâinile voastre drepte, caci Allah nu-l iubeste pe cel trufas si pe cel laudaros!“ (Capitolul An-Nisa’: 36).

O femeie musulmana este constienta de toate aceste responsabilitati si nu se concentreaza numai asupra sa. Mai mult decât atât, ea face tot posibilul

sa rezolve problemele celor din jur - cum ar fi: ajutorarea suferinzilor, lupta împotriva bolilor contagioase, munca cu copiii refugiati sau orfanii de razboi, îngrijirea bătrânilor si a femeilor aflate în nevoie - de parca ar fi problemele sale.

Femeia credincioasa acorda atentie totala fiecarui aspect al vietii cotidiene, întrucât stie ca esential este sa câstige bunavointa lui Dumnezeu si sa actioneze conform moralei islamice pentru a aduce multumire si fericire autentica celorlalti. Ea este constienta ca situatiile cu care se confrunta zilnic își pierd relevanta, daca sunt integrate în contextul mult mai larg al scopului pentru care a fost menita.

Demnitatea femeilor musulmane

„... si pe suflet si pe ceea ce l-a plasmuit si i-a insuflat lui nelegiuirea si evlavia sa! Izbândeste cel care-l curateste si pierdut este cel care-l strica!“ (Capitolul As-Sams: 7-10).

Versetul de mai sus îi avertizeaza pe oameni referitor la egoismul care, necontrolat, îi va conduce spre nenumarate rele. Teama si respectul unei persoane fata de Dumnezeu, precum si credinta în Viata de Apoi, ofera putere si motivatie pentru a rezista în fata tentatiilor.

În absenta constientizării existentei Vietii de Apoi, oamenii își urmează dorințele și nu se tem de întâlnirea cu Dumnezeu, când vor da socoteala pentru faptele lor. Dacă egoul este lăsat liber să îl conducă pe om spre furie, gelozie sau comportament neadecvat față de o altă persoană, treptat, persoana se va complăce în aceste tendințe. Dacă eul egoist al femeii lipsite de credință o va încuraja să-și reverse furia și frustrările prin insinuări, ironizări, calomnii, minciuni, conspirații și comportament ipocrit, ea îl va asculta fără rezerve. Astfel de persoane vor comite păcate fără opreliște, aflate sub impresia falsă că nu vor trebui să răspundă niciodată pentru actele lor.

Totuși, Dumnezeu ne-a revelat că toate aceste acte reprezintă manifestarea rautăților necenzurate care ispitesc eul egoist. Când omul acționează pe baza acestor impulsuri, lucrurile pur și simplu se înrautătesc. Oamenii care nu își pot controla emoțiile, chiar și atunci când știu că ceea ce fac este rău, sunt slabi și își ignoră conștiința. Cu alte cuvinte, ei se degradează. Este înjositor să nu fii capabil să acționezi matur sau să răspunzi rațional, când egoul tău te îndeamnă la altceva.

Așa cum Dumnezeu revelează, răspunsul demn și corect în fața unor astfel de sugestii malefice constă în ignorarea acestora și în adoptarea unor manifestări comportamentale constiente, nu

reactive. Trasaturile de caracter trebuie rafinate, întrucât, finalmente, ele vor duce la câstigarea respectului si afectiunii celorlalti si la multumirea lui Dumnezeu.

Femeile musulmane au suficienta demnitate si tarie de caracter pentru a putea respinge comportamentul înjositor, asumat în vederea unor câstigiuri minore. Dumnezeu ne atrage atentia asupra uneltirilor femeilor necredincioase:

„Si când a vazut camasa lui ca a fost rupta la spate, a zis el: «Acesta este un viclesug de-al vostru, [femeilor], iar viclenia voastra este fara de margini!»“ (Capitolul Yusuf: 28).

Femeile necredincioase încearca întotdeauna sa rezolve situatiile prin conspiratii, intrigi sau minciuna în loc sa caute solutii rationale. Complacându-se în sugestiile demonice, ele recurg la ipocrizie, lasitate sau alte metode necinstite. Pe de alta parte, femeile credincioase își rezolva problemele cu onestitate, transparenta si sinceritate, întrucât simpla constientizare a prezentei si judecatii lui Dumnezeu, le face sa se îndeparteze de un astfel de comportament nepotrivit.

De asemenea, femeile necredincioase sunt caracterizate de invidie. Dumnezeu îi mentioneaza pe oamenii invidiosi si îi avertizeaza pe ceilalti cu

privire la rautatea acestora:

„Spune: «Eu caut adapost la Stapânul revarsatului zorilor, Împotriva raului [venind] de la ceea ce El a creat Si împotriva raului întunericului care se aterne Si împotriva raului vrajitoarelor care sufla în noduri Si împotriva raului pizmuitorului, când pizmuieste.“
(Capitolul Al-Falaq: 1-5).

Unele femei necredincioase înclina catre un astfel de comportament care genereaza neîncredere, furie, întreruperea relatiilor, certuri interminabile, toate acestea facându-le viata neîmplinita si nefericita. În plus, ele aduc multa suferinta si daune si celor din jur. Femeile credincioase vor ignora acest aspect al eului uman care se repercuteaza negativ si atrage pierderi atât în aceasta viata, cât si în urmatoarea.

Batjocura reprezinta o alta trasatura de caracter a femeilor necredincioase. În urmatorul verset, Dumnezeu ne avertizeaza cu privire la acest tip de comportament:

„O, voi cei care credeti! Sa nu râda un neam de alt neam, care s-ar putea sa fie mai bun decât el, nici muierile [sa nu râda] de alte muieri, care s-ar putea sa fie mai bune decât ele! Nu va ocarâti si nu va batjocoriti cu porecle

unii pe altii. Ce rau este numele urât si rusinos, dupa credinta! Iar cei care nu se caiesc, aceia sunt nelegiuiti“ (Capitolul Al-Hujurat: 11).

Acele femei modelate de necredinta care domneste în societate nu vor ezita sa ridiculizeze oamenii pentru orice greseala minora sau sa râda de altii, deoarece ele nu-si amintesc de Lumea de Apoi. Ele nu considera acest comportament gresit, ci doar un tip de umor. De multe ori, aceasta batjocura nu este verbala, ci doar exprimata prin mimica, datul ochilor peste cap, imitare sau susotire. Femeile credincioase resping astfel de manifestari, întrucât tin cont de faptul ca Dumnezeu le cere sa traiasca conform moralitatii coranice.

În alt verset, Dumnezeu le reaminteste oamenilor sa nu faca speculatii sau sa bârfeasca:

„O, voi cei care credeti! Feriti-va cu strasnicie de banuieli, caci unele banuieli sunt pacat! Nu va iscoditi si nu va ponegriti unii pe altii! Oare voieste vreunul dintre voi sa manânce carnea fratelui sau mort? [Nu!] Voi ati urât aceasta! Si fiti cu frica de Allah, fiindca Allah este Iertator si Îndurator [At-Tawwab, Ar-Rahim]“ (Capitolul Al-Hujurat: 12).

Femeile credincioase duc o viata demna. În

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

loc sa își bata joc de altii, ele încearca sa ajute. Ele complimenteaza oamenii care au succes, în loc sa se lase prada invidiei si bârfei. Aflata în compania oamenilor lipsiti de credinta, care ar putea sa le jigneasca cumva, nu își compromit niciodata integritatea sau demnitatea.

Femeile musulmane au tarie de caracter si vointa puternica

Valorile derivate din lipsa credintei în divinitate tind adesea sa identifice puterea cu banii, faima, prestigiul sau statutul social, întrucât se crede ca aceste aspecte investesc cu putere persoana respectiva. Mai mult, chiar si un individ care intra sub patronajul unei astfel de persoane este considerat puternic. Totusi, în realitate, puterea bazata pe aceste valori mundane efemere poate disparea la fel de repede cum a aparut.

Toata puterea musulmanilor provine din credinta si de aceea nu fluctueaza niciodata. Acest factor important în caracterul femeilor musulmane este descris în Coran în termenii urmatoari:

„O, voi cei care credeti! Acela dintre voi care se leapada de religia sa sa [stie ca] Allah va aduce [în locul lui] un neam [de oameni] pe care-i iubeste si care-L iubesc pe El, blânzi fata de

drept-credincioși și aspri cu necredincioșii, care vor lupta pe calea lui Allah și nu se vor teme de clevetirea clevetitorilor. Acesta este harul lui Allah, pe care-l dăruiește cui voie îi place, căci Allah este Cel cu Har Nemărginit [și] Atoateștiutor [Al-Wasi', Al-'Alim]" (Capitolul Al-Ma'ida: 54).

O altă trăsătură islamică importantă revelată reprezintă personalitatea puternică a credinciosului netulburat de critica semenilor și a musulmanii tău foarte bine că toate profeții au fost acuzate și persecutate, au fost făcuți să sufere, forțați să emigreze sau chiar uciși. Prin personalitatea lor puternică, solidă, prin răbdarea și hotărârea lor, profeții oferă modele neprețuite credincioșilor.

Așa cum a revelat Dumnezeu, musulmanii tău că vor fi testați în această viață prin greutăți, suferințe și cuvinte jignitoare:

„Veți fi încercați [în privința] bunurilor voastre și [în privința] sufletelor voastre. Veți auzi de la cei cărora Cartea le-a fost dată mai înainte voastră și de la idolatri multe suferințe. Iar dacă sunteți răbdători și sunteți evlavioși [cu siguranță] acesta este unul dintre lucrurile cele mai de preț” (Capitolul Ali 'Imran: 186).

Ei vor privi aceste evenimente drept oportunități pentru a-și dovedi credința în Dumnezeu, supunerea și loialitatea față de El și vor îndura cu hotărâre și răbdare tot ce li se întâmplă.

Femeile musulmane nu manifestă niciodată slăbiciunea celor lipsite de credință. Insultele, comportamentul nepoliticos și critica nu le sperie și nici nu le slăbesc voința; ele consideră a fi sub demnitatea lor să reacționeze manifestându-și durerea sau supărarea. Orice s-ar întâmpla, ele au încredere în Dumnezeu și sunt liniștite, știind că Dumnezeu este cel mai Drept și Atoateștiutor și că „nu vor fi nedrept și i [la răsplătit] nici cât un firicel“ (Capitolul An-Nisa’: 49). Ele se abandonează voinței lui Dumnezeu, știind că El va demasca orice nedreptate și nu se îngrijorează atunci când sunt confruntate cu acuzații nefondate.

Unele femei lipsite de credință consideră că forța și puterea de stăpânire sunt caracteristici masculine, datorită concepției greșite conform căreia doar bărbații, în fața adversităților, trebuie să demonstreze forță și hotărâre - atât pentru ei înșiși, cât și pentru femeile aflate în grija lor. Astfel, femeile ajung să considere că este în interesul lor să se supună intelectului, voinței și puterii bărbaților. Mai ales când se confruntă cu probleme și dificultăți, ele își pierd în puțina putere și voință pe care o au, lăsându-se pradă comportamentului

confuz si irational.

Aceasta personalitate slaba si fragila le face pe femeile necredincioase sa acorde o atentie prea mare opiniilor celorlalti. Se întâmpla adesea ca ele sa faca în mod deliberat ceva gresit doar pentru a-i impresiona pe ceilalti sau a câstiga un loc respectabil în comunitate. În caz ca sunt criticate, ele se simt inferioare si respinse. Neînțelegând ca tot ceea ce conteaza este valoarea lor în fata lui Dumnezeu, ele cauta doar aprobarea oamenilor si sfârșesc prin a fi suparate si confuze, gândindu-se ca tot ce fac este zadarnic. Rezultatul: devin depressive si își pierd puterea, vointa si curajul.

Femeile musulmane nu sunt tulburate din cauza criticii oamenilor. Raportându-se la criteriile din Coran, prin care se indica clar ce este bine si ce este rau, ele se straduiesc sa traiasca în conformitate cu morala islamica. Daca sunt criticate din aceasta cauza, ele devin si mai hotarâte si consecvente în demersul lor de a-L multumi pe Dumnezeu - cel mai înalt scop al vietii musulmanilor. Considerând ca doar adoptarea moralitatii coranice le confera valoare în aceasta lume si în cea urmatoare, ramân indiferente la ce cred ceilalti despre ele. Chiar daca sunt singure, ele nu urmeaza majoritatea oamenilor, ci ramân independente.

„Prin faptele tale ar trebui sa urmaresti multumirea divinitatii. Daca Atotputernicul

Dumnezeu este mult umit, nu are nicio importanță dacă întreaga lume este nemulțumită. Dacă EL acceptă o faptă și toți ceilalți oameni o resping, nu contează. Dacă ai câștigat mulțumirea Lui și EL a acceptat o faptă, chiar dacă nu îți ceri aceasta, dacă El dorește să te includă în elepciunea Lui o cere, îți va determina și pe ceilalți să o accepte. Îți va face și pe ei să fie de acord. De aceea singurul scop al vieții umane ar trebui să fie căutarea mulțumirii divine.“ (22);

„Dacă ai obținut aprobarea Creatorului prin pietatea și devoțiunea ta, înseamnă că e îndeajuns și nu trebuie să cauți obținerea aprobării celorlalți. Dacă oamenii sunt de acord și acceptă de dragul lui Dumnezeu, e bine. Dacă acționează pentru a obține binecuvântări lumii, va fi complet inutil. Căci ei sunt supuși umili, la fel ca și tine...” (23).

Femeile musulmane sunt echilibrate și cumpătate

Oamenii care trăiesc după reguli concepute chiar de ei pot să facă orice compromisuri, dacă este în interesul lor. Niciun principiu suprem nu le modelează viața și nu dă stabilitate personalităților lor. În consecință, din când în când, personalitățile lor tind să se schimbe și sunt marcate de inconsecvență.

Factorul determinant îl reprezintă, de obicei,

egoul. Dumnezeu a revelat ca oamenii au fost creati cu tendinte egocentrice. Daca oamenii se lasa controlati de propriul ego, întregul comportament va fi afectat. Acesta va avea un impact negativ asupra echilibrului, integritatii si stabilitatii personalitatii lor. De exemplu, ei pot deveni furiosi, emotivi, irascibili sau invidiosi într-o clipa, iar aceasta se reflecta în comportamentul lor. Astfel de oameni îi surprind mereu pe ceilalti cu reactiile lor neasteptate, creând neîncredere si nesiguranta.

Astfel de trasaturi se întâlnesc adesea la femeile lipsite de credinta. Îndepartate fiind de valorile Coranului, ele se lasa dominate de emotiile stereotipe ale femeilor si își lasa viata în voia fluctuatiilor comportamentale. În cele din urma, se ajunge la dezvoltarea unui comportament dezechilibrat si irational.

Femeile credincioase stiu din învatatura coranica ca eul lor le ispiteste mereu înspre rau si ca Satana va încerca sa le convinga sa se complaca într-un comportament confuz si instabil si sa actioneze instinctual. În multe versete, Dumnezeu le aduce aminte oamenilor ca cei care accepta îndrumarea Coranului si urmeaza vocea propriei constiinte își vor dezvolta o personalitate ideala si vor fi remarcati în ambele lumi.

Femeile musulmane își formeaza aceasta personalitate puternica si superioara urmând calea

lui Dumnezeu. Adoptarea valorilor islamice facilitează dezvoltarea unei personalități moderate și echilibrate. Acțiunile, perspectiva și logica lor nu îi vor surprinde niciodată pe ceilalți, întrucât personalitățile lor vor reflecta întotdeauna stabilitatea ce decurge din aplicarea normelor morale expuse în Coran. Cu alte cuvinte, ele vor fi persoane de încredere, spre deosebire de femeile lipsite de credință.

Femeile musulmane au o personalitate autentică

Sinceritatea înseamnă să fii același / aceeași în orice situație; inimă și să reflecte sentimentele așa cum sunt ele; să fii cinstit, deschis și clar. Cu alte cuvinte, consistă în revelarea complet dezinteresată, integrală și onestă a personalității și gândurilor. O trăsătură importantă a sincerității o reprezintă imposibilitatea de a aplica în viață ceea ce nu se petrece în inimă. Comportamentul unei persoane sincere vine din inimă, este natural și lasă o impresie pozitivă și de durată asupra celorlalte persoane. Înfințea, conversația, stilul și limbajul corpului unei persoane sincere sunt naturale și au impact asupra oamenilor.

Totuși, mulți indivizi nu sunt conștienți de puterea și efectul sincerității și o caută în altă parte.

Unii recurg la pref c torie, sperând s descopere ce comportament sau mod de gândire agreeaz al i oameni. Din moment ce to i oamenii au tr s turi de caracter diferite, ace ti oameni ipocri i dezvolt o personalitate adaptat fiec rei persoane pe care doresc s o influen eze - se poart diferit i încearc s par ca i cum ar da expresie mai multor gânduri. Dat fiind c această abordare lipsit de onestitate dezvolt ipocrizia uman , rezultatul va fi repulsia, r ceala i respingerea. În plus, astfel de oameni creeaz anxietate în sufletele celorlal i, deoarece ace tia din urm nu tiu niciodat la ces se a tepte.

Dumnezeu ne spune:

„A dat Allah ca pild un b rbat [rob] cu asocia i care se ceart între ei [asupra Lui] i un [alt] b rbat cu totul supus unui singur om. Oare sunt ei în aceea i situa ie? Laud lui Allah! Dar cei mai mul i dintre ei nu tiu.“
(Capitolul Az-Zumar: 29).

Oamenii lipsi i de credin consider pref c toria un comportament justificat, deoarece nu se gândesc suficient la consecin ele nesincerit ii fa de Dumnezeu i oameni. Ipocrizia este mai des întâlnit printre femeile necredincioase, c ci unele dintre ele, datorit unor interese vulgare, par s plac i s fie interesate de anumite persoane, pe care - în realitate - nu le respect i nu le agreeaz , ci,

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

mai mult decât atât, le bârfesc. Ele pot să mint sau să în ele fr scrupule, ascunzându-și antipatia și lăsând impresia contrară. În același mod, ele își pot masca sentimentele și pot induce în eroare oamenii pe care îi prețuiesc și îi plac foarte mult.

Femeile musulmane nu se comportă astfel, întrucât viețile lor sunt controlate de teama sincerității de respectul față de Dumnezeu. Nu își fac griji să fie pe placul nimănui, în schimbul unor câștiguri materiale infime, pentru că Dumnezeu și oamenii cu adevărat credincioși detestă un astfel de comportament. Ele caută să se poarte într-un fel care să-L mulțumească pe Dumnezeu. De asemenea, ele știu că Dumnezeu îi place numai pe cei care sunt sinceri:

„El este Binețitor al celor dintr-unul piepturilor“ (Capitolul A - ura: 24).

În alt verset, Dumnezeu spune:

„și dacă tu rostești vorbele cu glas tare, El știe, [neîndoindu-și], taina și ceea ce este chiar și mai ascuns“ (Capitolul Ta-Ha: 7).

Din acest motiv numai necredincioșii încearcă să ascundă ceea ce se află în inimile lor.

Mai mult decât atât, femeile musulmane știu că a-i mulțumi pe oameni nu le va fi de folos în niciuna dintre lumi, pentru că Dumnezeu a revelat

ca El nu va ierta pe nimeni care Îi face Lui asociati. Asadar toti credinciosii trebuie sa îsi controleze acest comportament.

Femeile musulmane sunt cinstate

Dumnezeu le aduce aminte oamenilor sa nu minta:

„O, voi cei care credeti! Fiti cu frica de Allah si spuneti vorbe adevarate, pentru ca El sa va îndrepte faptele voastre si sa va ierte greselile voastre!“ (Capitolul Al-'Ahzab: 70-71);

„... si feriti-va voi de murdaria idolilor si feriti-va de vorbele mincinoase“ (Capitolul Al-Hajj: 30).

De asemenea, El a revelat ca distorsionarea adevarului si minciuna atrag numai raul si prietenia lui Seitan:

„Sa va vestesc Eu despre aceia asupra carora se pogoara seitanii? Ei se pogoara asupra fiecarui mincinos si pacatos. Ei îsi încordeaza auzul, însa cei mai multi dintre ei sunt mincinosi“ (Capitolul As-Su'ara: 221-223).

Dumnezeu a revelat clar: „Sa fie blestemati mincinosii“ (Capitolul Adh-Dhariyat: 10), iar

femeile musulmane se abin de la minciun pentru c tiu c Dumnezeu nu aprob aceasta. Con tiente fiind c vor fi confruntate în Via a de Apoi cu fiecare cuvânt rostit în această lume, femeile musulmane spun numai vorbe bune, care vor fi r spl tite prin bun voin a i Îndurarea lui Dumnezeu.

Minciunile, care vor aduce mult pierdere în Ziua de Apoi, nu aduc niciun beneficiu nici în această lume. Cum ele întotdeauna antrenează pierderi materiale i psihologice, oamenii ipocri i i nesinceri î i arat finalmente adev rata fa . For a i s recunoasc fa de ei în i i c sunt necinsti i i mincino i, î i pierd respectul de sine i respectul fa de cei pe care îi induc în eroare. Cu toate acestea, ei cred c ceilal i nu sesizează nesinceritatea lor i astfel dezvolt un complex de superioritate. Un astfel de comportament generează o mare dificultate: trebuie s construie ti minciuni din ce în ce mai complicate pentru a disimula adev rul i s tr ie ti cu teama constant de a fi demascât. Dumnezeu va divulga nesinceritatea i minciunile lor fie în această lume, fie în Cea de Apoi.

A m rturisi adev rul reprezint o atitudine superioar i demn . Dumnezeu revelează diferen a dintre vorbele bune i vorbele corupte în urm torul exemplu:

„Nu vezi ce pild a dat Allah pentru cuvântul bun? El este ca un

pom bun, cu r d cina neclintit i cu ramuri [ce se înal] în cer! El d fructe tot timpul - cu voia Domnului s u. i Allah d pilde oamenilor pentru ca ei s - i aduc aminte. Iar pilda unui cuvânt r u este ca un pom r u care a fost smuls de pe fa a p mântului i care nu mai are pic de statornicie. Allah îi înt re te pe cei care cred cu vorbe hot râte atât în via a aceasta, cât i în Via a de Apoi. Allah îi duce în r t cire pe cei nelegiui i i Allah face ceea ce voie te.“ (Capitolul Ibrahim: 24-27).

Con tiente de bun tatea i beneficiile inerente cinstei i adev rului, femeile musulmane nu fac niciodat compromisuri, indiferent de consecin e. Cu deschidere i curaj, ele spun mereu adev rul. Dumnezeu reveleaz aceast tr s tur de caracter:

„O, voi cei care crede i! Fi i f ptuitori neclinti i ai drept ii, martori înaintea lui Allah, chiar împotriva voastr , împotriva p rin ilor i rudelor voastre - fie bogat sau s rac - c ci Allah cunoa te cel mai bine ce este spre binele lor! Nu urma i poftei, ca s nu v abate i [de la dreptate]! Iar dac voi face i m rturie

mincinos sau v sustrage i, [s ti i c] Allah este Bine tiutor a ceea ce face i.“ (Capitolul An-Nisa’: 135).

De asemenea, Dumnezeu le reaminte te oamenilor s nu sacrifice adev rul i onestitatea din cauza unei clipe în care se las domina i de furie:

„O, voi cei care crede i! Fi i statornici fa de Allah i martori drep i! S nu v împing ura împotriva unui neam s nu fi i drep i! Fi i drep i, c ci aceasta este mai aproape de evlavie! i fi i cu fric de Allah, c ci Allah este Bine tiutor a ceea ce face i voi!“ (Capitolul Al-Ma’ida: 8).

În societ ile lipsite de credin , multe femei î i mint membrii familiei, so ii, copiii, fra ii sau prietenii. Ele au o scuz pentru fiecare minciun : unele minciuni sunt inofensive; este bine s min i pentru a ajuta pe cineva, iar minciunile cotidiene minore nici nu sunt luate în considerare. De exemplu, ele nu cred c este vreo problem în a min i cu privire la locul unde au fost, cu cine s-au întâlnit sau cum i-au cheltuit banii. Astfel de lucruri, spun ele, sunt minciuni nevinovate, întâlnite în orice c s torie.

În realitate, toate scuzele î i pierd validitatea, din moment ce Dumnezeu le-a interzis. În plus,

minciuna este apanajul Satanei. Dupa cum stim, Diavolul a apelat la minciuna pentru a face ca Profetul Adam si sotia sa sa fie izgoniti din Rai.

Femeile musulmane cunosc destinatia finala a mincinosilor, dat fiind ca se lasa calauzite de Coran si traditia Profetului. În consecinta, se abtin de la minciuna si se straduiesc sa ramâna cinstite, pentru ca doar urmarind în orice situatie adevarul vor fi rasplatite prin bunatate si respect. Profetul nostru le-a spus credinciosilor ca: *„Adevarul duce la dreptate, iar dreptatea duce la Paradis. Si un om continua sa spuna adevarul pâna ce devine un om sincer.“* (24).

Femeile musulmane sunt curajoase

Un stereotip banal promoveaza ideea ca femeile nu au rabdarea si maturitatea necesare pentru a se putea confrunta cu anumite situatii stresante. De fapt, se crede ca femeile înrautatesc lucrurile si creeaza noi obstacole. Exista un sâmbure de adevar în aceasta pretentie. În timp ce barbatii tind sa ramâna calmi, chiar si în situatii foarte periculoase si încearca sa le faca fata cu curaj, femeile lipsite de credinta adesea se lasa prada panicii si fricii, amplificând si înrautatind situatia. Din acest motiv, barbatii sunt deseori nevoiti sa își calmeze femeile, în timp ce se ocupa si de rezolvarea situatiei.

Femeile musulmane nu pot concepe o astfel de atitudine; dragostea, încrederea, devotamentul și supunerea lor față de Dumnezeu le ajută să-și dezvolte o personalitate puternică, curajoasă. Ele știu că vor fi testate de Dumnezeu, iar constanta în supunerea și devotamentul lor față de El va fi răsplătită prin Îndurarea Sa. Așa cum Dumnezeu revelează, această atitudine le amplifică fermitatea:

„Câți profeti au luptat - și laolaltă cu ei nenumărați ucenici - și nu au slăbit în fața loviturilor pe care le-au primit pe calea lui Allah! Nu au slăbit și nu au cedat niciodată! Și Allah îi iubeste pe cei statornici!“ (Capitolul Ali 'Imran: 146);

„Care, dacă s-a abatut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.»“ (Capitolul Al-Baqara: 156);

„Acelora cărora lumea le-a spus: «Oamenii s-au adunat împotriva voastră, deci temeți-vă de ei!», credința le-a sporit și au zis ei: «Ne este de ajuns [ajutorul lui] Allah și El este Cel mai bun ocrotitor al nostru!»“ (Capitolul Ali 'Imran: 173).

Curajul lor se bazează pe dezinteresul față de viața lumească; musulmanele știu că supunerea și încrederea în Dumnezeu vor fi răsplătite în cel mai

bun mod posibil. Dumnezeu a dat via a i El o ia înapoi, a a cum El a dat totul (de exemplu: s n tate, tinere e i avere) i va lua totul înapoi. Con tiente de acest adev r i de faptul c Dumnezeu creeaz totul dup în elepciunea i bun tatea Sa, ele î i p streaz lini tea interioar . Rezultatul general - femeile credincioase nu î i pierd cump tul în fa a pericolului, greut ilor sau riscurilor.

De asemenea, curajul lor se reflect în hot rârea de a respecta limitele impuse de Dumnezeu umanit ii. Indiferent de situa ie, ele nu fac compromisuri în ceea ce prive te adoptarea moralit ii expuse în Coran i nu se tem i nu respect nicio alt fiin , lucru sau valoare în afar de Dumnezeu. Dumnezeu reveleaz aceast calitate în urm torul verset:

„... Aceia care transmit mesajele lui Allah i se tem de El i nu se tem de nimeni în afar de Allah [s tie c] Allah este de ajuns pentru a ine socoteala [la toate].“ (Capitolul Al-'Ahzab: 39).

Femeile musulmane se ab in de la cuvinte i fapte de arte

Dumnezeu define te credincio ii drept:

„ i aceia care r mân departe de vorbele de arte“ (Capitolul Al-Mu'minun: 3)

i

„... aceia care nu fac m rturie mincinoas i dac trec pe lâng clevetiri, trec cu vrednicie“ (Capitolul Al-Furqan: 72).

Cu alte cuvinte, musulmanii care se confrunt cu astfel de situa ii nu fac compromisuri în ce prive te demnitatea i onoarea lor i nu se comport neislamic.

Petrecerea timpului în acest mod facil i înjositor reprezint ceva obi nuit pentru femeile lipsite de credin . Femeile care nu au idealuri mai elevate am v zut c sunt caracterizate de un anumit tip de comportament. Unele atitudini sunt utile familiilor lor, mediului i lor în ile, în timp ce altele constituie doar obiceiuri de petrecere a timpului liber: socializarea cu prietenii în anumite zile, petrecerea întregii zile privind la televizor emisiuni lipsite de valoare, vorbitul ore în ir la telefon, plângându-se de orice, bârfind i discutând sc p rile i gre elile celorlal i. Numitorul comun al tuturor acestor activit i este c nu servesc nim nui.

Dumnezeu reveleaz c inimile unor astfel de oameni sunt atrase de lucrurile i ispitele acestei lumi:

„Cu inimi nep s toare“ (Capitolul Al-'Anbiya': 3).

Femeile musulmane evit activit ile inutile, fiind con tiente c Dumnezeu a d ruit oamenilor o perioad limitat de timp. Ele tiu c trebuie s foloseasc acest timp pentru a ob ine mul umirea lui Dumnezeu, Îndurarea Sa i Paradisul i î i tr iesc fiecare moment al vie ii în consecin . Pentru a nu regreta în Via a de Apoi timpul petrecut în activit i inutile sau verb rie goal , ele se str duiesc s fac cât mai multe fapte bune. Dup cum Dumnezeu reveleaz , musulmanii sunt implica i într-o curs constant de a-L mul umi:

„Ei cred în Allah i în Ziua de Apoi, poruncesc ceea ce este drept i opresc de la ceea ce este nedrept i se gr besc la faptele bune; ace tia sunt printre cei cucernici.“ (Capitolul Ali 'Imran: 114).

Femeile musulmane sunt virtuose i demne de respect

„Averea i copiii sunt podoaba vie ii celei lume ti, îns [lucrurile] care r mân sunt faptele bune ce vor avea la Domnult u mai bun r splat

i mai d t toare de n dejde vor fi ele.“ (Capitolul Al-Kahf: 46).

Prin acest verset, Dumnezeu reveleaz un aspect important oamenilor: acele lucruri care par esen iale i pentru ob inerea c rora oamenii î i dedic întreaga via , reprezint doar pl cerile temporare i iluzorii ale acestei vie i. Singurele valori adev rate i permanente sunt valorile spirituale i aplicarea lor constant în via a uman . Cei care neglijeaz această realitate alearg dup avere, statut i propriet i, crezând, în mod eronat, c le vor aduce onoare, respect i valoare. În acela i mod, îi judec pe ceilal i conform acestor valori i, în func ie de situa ia material , decid dac merit respectul, admira ia i bun voin a lor.

În realitate, Dumnezeu ofer toate aceste lucruri drept daruri pe care oamenii s le fructifice. Dar calit ile care confer excelen i merit în fa a lui Dumnezeu, precum i aici pe p mânt, cum ar fi onoarea, cinstea i integritatea, sunt foarte diferite. Aceste atribute, împreun cu teama i respectul fa de Dumnezeu, dau scop i valoare vie ii musulmanilor i atrag diferen a, considera ia i dragostea sincer a celorlal i. Chiar i cel mai bogat, cel mai frumos i cel mai puternic om nu poate accede la acela i grad de elevare i la natura spiritual aparte a unui om cinstit, onorabil i virtuos. O persoan cu astfel de calit i radiaz o

stralucire si frumusetate naturala si demonstreaza profunzime sufleteasca.

Dumnezeu a revelat ca El confera onoare celor care se straduie în mod autentic sa traiasca conform normelor morale expuse în Coran, celor care se tem de El si Îl respecta:

„De va veti feri de pacatele mari, care va sunt oprite, va vom ierta pentru faptele voastre rele [marunte] si va vom lasa sa intrati într-un loc nobil“ (Capitolul An-Nisa': 31)

si ca:

„Acea care au facut milostenie si acelea care au facut milostenie i-au dat lui Allah un împrumut minunat, care li se va întoarce lor înmultit, si vor avea ei parte de rasplata generoasa.“ (Capitolul Al-Hadid: 18).

Adevarata onoare a oamenilor se manifesta prin refuzul lor de a se înjosi atunci când se afla în compania oamenilor josnici, de a urmari sa obtina câstiguri mici prin mici fraude, de a se comporta precum necredinciosii, de a minti si a se complace în ipocrizie. Altfel spus, ei raspund tuturor oamenilor cu aceiasi maturitate si manifesta fata de toti acelasi caracter si comportament bun. Femeile musulmane dobândesc onoare si integritate, întrucât comportamentul lor are la baza frica si respectul fata

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

de Dumnezeu, credin a i supunerea des vârit fa de El. Ele nu fac niciodat compromisuri în ce prive te aceste aspecte, pentru a nu-L nemul umi pe Dumnezeu i a se coborî la nivelul femeilor lipsite de credin .

În multe versete, Dumnezeu men ioneaz importan a purit ii i castit ii i a beneficiilor pe care acestea le aduc femeilor. El a revelat c puritatea i caracterul Mariei ofer un exemplu tuturor femeilor, indiferent de timp sau loc; aceste calit i îi confer superioritate incontestabil în raport cu celelalte femei:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales i te-a f cut curat .El te-a ales peste femeile lumilor!»“ (Capitolul Ali 'Imran: 42).

Dumnezeu le reaminte te oamenilor c puritatea este caracteristica definitorie a femeii musulmane:

„Acela dintre voi care nu are mijloace necesare s se însoare cu muieri slobode i credincioase poate [s - i ia de nevast una] din fetele voastre credincioase aflate sub dreapta voastr , c ci Allah cunoa te prea bine credin a voastr , c ci sunte i i unii i al ii [de aceea i religie]. Lua i-le de neveste cu voia st pânilor lor i da i-le zestrea lor,

după cum trebuie, dar ele să fie virtuozose, să nu fie destrăbălate și să nu fi avut ibovnici“ (Capitolul An-Nisa’: 25);

„... femeile virtuozose, dreptcredincioase, dar și femeile virtuozose ale acelorora căroră le-a fost dăruit Scriptura înaintea voastră, dacă le dați zestrea, cu contracte de căsătorie, fără să precurvi și fără să le luați de îtiitoare. Cel care se leapdă de credință, faptele lui sunt în deert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduți.“ (Capitolul Al-Ma’ida: 5).

Puritatea conferă onoare și respect femeilor și le protejează de eventuale suferințe în societate. Într-un alt verset, Dumnezeu afirmă :

„astfel vor fi mai bine distinse și fie cunoscute și să nu li se pricinuiască neazuri.“ (Capitolul Al-’Ahzab: 59).

Femeile musulmane capătă onoare, integritate și respect dacă respect limitele impuse de Dumnezeu umanității. Natura virtuoză și pură a unei persoane poate fi determinat din comportamentul, conversația, mișcările, mimica și chiar din zâmbetul ei. O femeie pură manifestă o aur natural de bună stare, o personalitate radiantă și un caracter demn de încredere. Dumnezeu revelează că musulmanele se recunosc după astfel

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —

de calitati. De fapt,

„Semnele prosternarii se vad pe
chipurile lor“ (Capitolul Al-Fath: 29).

FEMEI MENTIONATE ÎN CORAN

Respectarea Coranului conduce umanitatea pe calea cea dreapta:

„Le-au venit lor stiri destule în care se afla oprire [de la necredinta]. [Aceasta este] o Înțelepciune deplina, însa prevenitorii nu sunt de niciun folos [pentru cei care nu vor sa priceapa]“ (Capitolul Al-Qamar: 4-5).

Într-un alt verset, Dumnezeu ne reaminteste ca povestirile despre musulmanii adevarati din vechime, relatate în Coran, ne ofera multe exemple si sfaturi:

„În istoria lor a fost pilda pentru cei daruiti cu minte. El nu este o poveste care sa fie nascocita, ci, dimpotriva, este întarirea celor dinaintea lui si tâlcuirea tuturor lucrurilor, calauza si îndrumare pentru oamenii care cred!“ (Capitolul Yusuf: 111).

Dumnezeu le mentioneaza pe femeile devotate care I s-au supus din adâncul inimii, astfel încât credinciosii sa le cunoasca acest caracter exemplar si sa încerce sa si-l însuseasca. De asemenea, alte versete vorbesc despre femei care persista în necredinta, îndepartându-se de Îndurarea lui Dumnezeu.

În paginile urmatoare, vom explora câteva modele caracteriale exceptionale ale musulmanelor devotate mentionate în Coran si, de asemenea, vom releva trasaturile acelor femei necredincioase care s-au ratacit, tagaduind adevarul. Putem învăta lectii importante de la cei care nu au putut sau nu au vrut sa întelega superioritatea credintei, desi erau în compania Profetilor.

Caracterul bun al sotiei Faraonului

Dumnezeu mentioneaza doua modele feminine pentru credinciosi: Maria si sotia Faraonului. La începutul acestei carti, am aratat cum Dumnezeu a ales-o pe Maria deasupra tuturor femeilor datorita puritatii, devotiunii sale profunde si credintei puternice în Dumnezeu. Caracterul sotiei Faraonului este descris în cele ce urmeaza:

„Si Allah a dat-o drept pilda pentru aceia care cred pe muierea lui Faraon, care a zis: «Doamne,

dureaz -mi mie o cas lâng Tine în Rai i mântuie te-m pe mine de Faraon i de fapta sa i mântuie te-m pe mine de neamul de nelegiui i!»“ (Capitolul At-Tahrim: 11).

So ia faraonului este un alt model de femeie credincioas . Ea a fost un martor apropiat al naturii violente a Faraonului, al extremelor în care el a alunecat prin t g duirea credin ei i oprimarea evreilor.

Versetul „... Faraon era un tiran puternic peste acest p mânt i era dintre cei necump ta i“ (Capitolul Yunus: 83) ne reveleaz c Faraonul era un om nemilos i r u care i-a supus poporul la multe violen e. De exemplu, el nu le-a r nit pe femei, dar le-a omorât to i b ie ii. Aceast pedeaps a fost insuportabil . Tot Egiptul îi apar inea i tr ia în mare bog ie i grandoare. Nimeni nu îndr znea s nu fie de acord cu el sau s se revolte, întrucât, conform tradi iei egiptene, Faraonul pretindea a fi dumnezeul egiptenilor i israeli ilor.

Dumnezeu l-a trimis pe Profetul Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa!) la Faraon ca mesager al adev ratei credin e i salvator al israeli ilor. Când Profetul Moise i-a invitat pe egipteni la adev rata religie a lui Dumnezeu i le-a cerut s renun e la idoli pentru Dumnezeu, Faraonul i-a amenin at pe

toti:

„Daca tu iei un alt dumnezeu afara de mine, te voi pune printre cei întemnitati!“ (Capitolul As-Su'ara: 29).

Drept rezultat, numai câtiva tineri au crezut:

„Si nu a crezut în [mesajul lui] Moise decât un grup de oameni din neamul lui [Faraon]. Si apoi le-a fost teama ca Faraon si capeteniile sale sa nu-i sileasca [la necredinta], caci Faraon era un tiran puternic peste acest pamânt si era dintre cei necumpatati“ (Capitolul Yunus: 83).

Magicienii de la curte, care au raspuns chemarii la credinta a Profetului Moise, au avut parte de reactia violenta si malefica a Faraonului:

„Ati crezut în el mai înainte ca eu sa va fi îngaduit? Acesta este un viclesug pe care l-ati urzit fata de cetate, pentru ca sa scoateti din ea poporul lui. Dar veti afla voi în curând! Va voi taia mâinile si picioarele voastre crucis si apoi va voi rastigni pe toti!“ (Capitolul Al-'A'raf: 123-124).

Un alt verset reveleaza motivul acestei cruzimi:

„Tu nu te razbuni pe noi decât

pentru că noi am crezut în semnele Domnului nostru, atunci când ele ne-au venit. Doamne, revărsă asupra noastră răbdarea și fă-ne pe noi să murim cu desvârșire supuși [musulmani]!“ (Capitolul Al-'A'raf: 126).

Răutatea Faraonului față de oamenii care au respins conducerea lui și au crezut în Dumnezeu a fost evidentă. Dar și în viața lui, deși avea toate acestea, nu s-a temut de răzvrătirea sau cruzimea Faraonului, considerând că este mult mai bine să câștige mulțumirea, dragostea și apropierea lui Dumnezeu. Devoțiunea și supunerea ei față de Dumnezeu, precum și răbdarea, credința și curajul de care a dat dovadă în circumstanțe dificile, oferă lecții importante pentru toți credincioșii.

Mai mult, nu trebuie să uităm că ea era dispusă să renunțe la toate comorile și darurile Egiptului de înaltă de calitate Faraon pentru a-L mulțumi pe Dumnezeu și a trăi conform moralității islamice. Ea a considerat toate posesiunile sale ulușii și lipsite de valoare. Sinceritatea ei este evidentă în rugămintea sa:

„... care a zis: «Doamne, dă-mi mie o casă lângă Tine în Rai și mântuie-te-mă pe mine de Faraon și de fapta sa și mântuie-te-mă

pe mine de neamul de nelegiuiti!»“

(Capitolul At-Tahrim: 11).

Caracterul ei superior se manifesta în lipsa de atasament fata de viata pamânteasca si în dorinta ardenta de a cauta doar multumirea si Îndurarea lui Dumnezeu si Paradisul. Dumnezeu ofera modelul credintei sale drept pilda tuturor musulmanilor si o rasplateste pe sotia Faraonului conferindu-i superioritate în ambele lumi.

Devotiunea mamei Profetului Moise

Dumnezeu a revelat ca Faraonul era un pacatos, un conducator malefic care își oprima supusii si care a masacrat odraslele de parte barbatesca ale propriului sau popor:

„Faraon a devenit prea semet pe pamânt. A împartit neamul lui în trepte si se purta cu trufie, slabind o ceata dintre ei, macelarindu-i pe fiii lor si lasându-le în viata doar pe copilele lor. El era dintre facatorii de stricaciune.“ (Capitolul Al-Qasas: 4).

Profetul Moise s-a nascut în Egipt în timpul acestui regim opresiv. Dumnezeu l-a ales pe el si i-a cerut sa lupte împotriva opresiunii Faraonului. El i-a adus la cunostinta mamei lui Moise ca ar trebui sa-l protejeze:

„Când i-am revelat mamei tale ceea ce a fost revelat: «A eaz -l pe el într-un sicria i arunc -l pe el în valuri, pentru ca apoi apa fluviului s - l arunce la mal, de unde îl va lua un du man al Meu i du man al lui!» i am pogorât asupra ta dragostea Mea [i s fie iubit i de ceilal i], pentru ca tu s fii crescut sub ochii Mei.“ (Capitolul Ta-Ha: 38-39);

„ i i-am revelat Noi mamei lui Moise: «Al pteaz -l! Iar dac te temi pentru el, arunc -l în mare! i nu- i fie team i nu fi mâhnit , c ci Noi îl vom întoarce pe el la tine i-l vom face pe el [unul] dintre trimi i!»“ (Capitolul Al-Qasas: 7).

Dumnezeu i-a reamintit mamei lui Moise s nu se team i s nu fie mâhnit , ci, mai degrab , s pun noul n scut într-o l di i s -i dea drumul pe ap . A îndeplini o astfel de cerin necesit credin profund i încredere autentic în Dumnezeu, f r a mai aminti de supunere. Dar mama lui Moise a fost încercat i a trecut testul, manifestându- i astfel caracterul superior, precum i devo iunea i încrederea sa în Dumnezeu. A adar ea a devenit un exemplu pentru credincio i pân în Ziua Judec ii.

Dup ce a respectat porunca Sa, Dumnezeu i-a înt rit inima cu r bdare i perseveren , tiind c

testul îi va pune la încercare limitele:

„Si inima maicii lui Moise a devenit goala. Si putin a lipsit ca ea sa nu dea totul în vileag, daca Noi nu i-am fi întarit inima pentru ca ea sa fie dintre cei credinciosi“ (Capitolul Al-Qasas: 10).

În urmatorul verset se relateaza cum mama Profetului Moise i-a cerut surorii lui sa-l urmareasca fara sa fie vazuta, astfel încât sa stie ce s-a întâmplat cu fiul sau:

„Si i-a zis ea surorii lui: «Urmareste-l!» si a privit ea la el de la distanta, fara ca ei sa-si dea seama“ (Capitolul Al-Qasas: 11).

Dumnezeu a hotărât destinul lui Moise si a aranjat ca totul sa se desfasoare conform dorintei Lui. El a facut ca profetul Moise, care urma sa se lupte cu Faraonul, sa fie dus în palatul lui si sa fie crescut de familia acestuia. Dumnezeu a facut ca el sa fie alaptat de mama sa naturala; sora lui a sugerat familiei Faraonului sa îl creasca si a prezentat-o pe mama sa drept doica:

„Si Noi l-am oprit pe el mai înainte de aceasta de la doici. Si a zis [sora lui Moise]: «Sa va duc eu la stapânii unei case, care sa-l îngrijeasca pentru voi si care sa-i fie lui buni sfatuitori?»“ (Capitolul Al-

Qasas: 12).

Dumnezeu i-a reunit pe Profetul Moise si pe mama sa din urmatorul motiv:

„Si astfel l-am adus Noi înapoi la mama lui, pentru ca ea sa se bucure si sa nu fie mâhnita si pentru ca sa stie ca fagaduinta lui Allah este adevarata. Dar cei mai multi dintre ei nu stiu.“
(Capitolul Al-Qasas: 13).

Asa cum ne lamureste versetul, Dumnezeu a testat devotiunea mamei Profetului Moise si, în schimbul rabdarii, supunerii si tariei sale de caracter, a facut în asa fel încât ea sa aiba grija de el. Dumnezeu a folosit acest eveniment pentru ca Profetul Moise, care într-o zi îsi va asuma mari responsabilitati în Egipt si se va lupta sa îi elibereze pe israeliti de sub opresiunea Faraonului, sa fie crescut în palatul Faraonului, aproape de el. Dumnezeu a revelat:

„Si familia lui Faraon l-a cules, ca sa le fie lor dusman si [motiv de] tristete! Faraon, Haman si ostenii lor erau ei pacatosi“ (Capitolul Al-Qasas: 8); „Si a zis sotia lui Faraon: «[Acest copil] va fi o bucurie pentru mine si pentru tine! Nu-l ucideti! S-ar putea sa ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu!» Însa ei nu presimteau!“
(Capitolul Al-Qasas: 9).

Dumnezeu creeaza totul în conformitate cu un destin specific si încearca oamenii cu evenimente în cadrul acestui destin. Dumnezeu da vesti bune tuturor celor rabdatori, asa cum s-a petrecut si în cazul mamei Profetului Moise si îi calauzeste spre cele bune, cu Îndurarea Lui:

„Va vom încerca cu putina spaima, foamete, lipsire de bunuri, de suflete si de roade, dar binevesteste celor rabdatori.“
(Capitolul Al-Baqara: 155).

Femeile pe care Profetul Moise le-a ajutat

Dumnezeu a revelat ca Profetul Moise, dupa ce a parasit Egiptul, s-a îndreptat spre est, spre Madyan. Acolo a vazut doua femei care asteptau lângă o fântâna ca sa le vina rândul animalelor lor sa bea apa. Când le-a întrebat ce se întâmpla, ele i-au raspuns ca tatal lor era prea batrân, asa ca le revenea lor sarcina de a adapa animalele. Totusi ele trebuiau sa astepte din cauza pastorilor care erau deja la apa. Dumnezeu reveleaza întreaga situatie:

„Si când a ajuns la apa de la Madyan, a gasit acolo o multime de

oameni care ad pau [vitele] i în afar de ei, a g sit el i dou femei care- i ineau departe [turma lor]. i le-a întrebat el: «Care este necazul vostru?» Au r spuns ele: «Noi nu vom putea s ad p m pân ce nu s-au dus p storii, iar tat l nostru este tare b trân!» i a ad pat pentru ele...“ (Capitolul Al-Qasas: 23-24).

Comportamentul lor denot c erau femei foarte cinstite care încercau s se protejeze de un mediu considerat nesigur i indecent. Prezen a p storiilor le-a obligat s stea departe de fântân . În f i area Profetului Moise inspira încredere i le-a convins pe femei c nu era nicio problem s vorbeasc cu el. Dup ce a aflat de plângerea lor, le-a ajutat el însu i, ad pându-le animalele.

Comportamentul acestor dou femei este un bun exemplu pentru femeile musulmane. De i erau la nevoie, au preferat s î i apere puritatea, chiar dac le complica situa ia. tiind c era mai important s Îl mul umeasc pe Dumnezeu, au ales s a tepte. Ca r splat , Dumnezeu le-a trimis un om de încredere s le ajute.

Dumnezeu le-a dat o mare binecuvântare trimi ându-l pe Profetul Moise care, dup ce a ad pat animalele, s-a rugat:

„Doamne, eu am mare nevoie de

binele pe care îl faci să coboare asupra mea!“ (Capitolul Al-Qasas: 24).

Mai târziu, una dintre femei s-a întors și i-a spus că tatăl lor l-a invitat în casa lor, în schimbul ajutorului său:

„Apoi a venit la el una dintre cele două [copile], mergând cu sfială, și i-a zis: «Tatăl meu te cheamă să-ți dea o răsplătire pentru că ne-ai adăpatat nouă [turma]»“ (Capitolul Al-Qasas: 25);

„A zis una dintre ele: «Tatăl, ia-l cu simbrie, căci cel mai bun pe care-l poți lua cu simbrie este cel puternic și vrednic de încredere!»“ (Capitolul Al-Qasas: 26).

Este evident că ea a încercat să îi transmită lui și să îl considere pe Profetul Moise un om de încredere. După ce a văzut adevărul din cuvintele fiicei sale, tatăl i-a propus să se însoare cu una din fete.

Comportamentul acestor femei, mai ales protejarea castității lor, oferă un bun exemplu pentru toți musulmanii. În schimbul devoțiunii și moralității lor, Dumnezeu le-a ușurat povara trimițându-le un om de încredere și a făcut ca una dintre ele să devină soția Profetului Moise.

Belqis, regina din Saba

Datorita binecuvântării și darurilor lui Dumnezeu asupra sa, Profetul Solomon (Pacea lui Allah fie asupra sa!) a pus temelile unui mare regat - admirat și în prezent - cu ajutorul armatei sale formate din oameni și gini. Palatul sau a fost construit cu ajutorul celor mai înalte tehnologii ale vremii și înfrumusetat într-un stil estetic de mare rafinament. Coranul relatează ca Belqis, regina din Saba, a intrat într-un dialog economic și politic cu Profetul Solomon. Fără îndoială, credincioșii pot extrage de aici multă înțelepciune și multe sfaturi.

Dumnezeu a revelat că o pupază din armata Profetului Solomon i-a adus vesti importante despre regina din Saba:

„Dar ea nu a rămas [absentă] prea mult și [s-a ivit], zicând: «Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Ți aduc din Saba o veste sigură: Eu am aflat o femeie care împaratește peste ei. Și i s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat. Am aflat-o prosternându-se împreună cu neamul ei dinaintea Soarelui, în loc de Allah. Seitan le-a împodobit faptele lor și i-a abatut pe ei de la cale și nu sunt ei bine calauziti! Oare nu voiesc ei să se prosterneze lui Allah care face să iasă

la iveala cele ascunse în ceruri si pre pamânt si care stie atât ceea ce tin ei ascuns, cât si ceea ce marturisesc ei?»“ (Capitolul An-Naml: 22-25).

Mai întâi, pupaza i-a dat Profetului Solomon unele detalii referitoare la situatia reginei: ei nu-i lipsea nimic, era daruita cu toate din abundenta, conducea regatul Saba si poseda un tron renumit. Profetului i-a fost atrasa astfel atentia asupra puterii regatului si a conducerii sale eficiente.

Bazându-se pe aceasta informatie, Profetul Solomon i-a trimis o scrisoare lui Belqis si a invitat-o sa creada în Dumnezeu si sa se predea lui. Regina si-a dat imediat seama de importanta acestei scrisori si a discutat-o cu sfatuitorii sai. Acest eveniment este relatat în Coran:

„A zis: O, voi înalti dregatori! A fost aruncat dinaintea mea un ravas vrednic de respect. El vine de la Solomon si este «În numele lui Allah Cel mai Milostiv, Cel mai Îndurător. Nu fiti semeti cu mine, ci veniti la mine cu supunere!» A zis ea: «O, voi înalti dregatori! Sfatuiti-ma în aceasta privinta, caci eu nu hotarasc în nicio treaba fara ca voi sa fiti de fata [pentru a ma sfatui]! »“ (Capitolul An-Naml: 29-32).

Consiliul ei a raspuns:

„Au zis ei: Noi avem putere si avem tarie mare, însa porunca este la tine, asa ca vezi ce poruncesti!“ (Capitolul An-Naml: 33).

E izbitoare puterea extraordinara pe care o avea regina asupra regatului ei.

A urmat sfatul ajutoarelor sale si a ales sa fie precauta:

„Ea a zis: Când regii intra într-o cetate, ei o strica si pe cei mai puternici dintre locuitorii ei îi fac umili. Astfel fac ei [de obicei]; Eu voi sa le trimit lor un dar si voi astepta sa vad cu ce se întorc solii!“ (Capitolul An-Naml: 34-35).

Principalul sau scop era sa descopere adevarata lui intentie. Profetul Solomon a înteles strategia, a respins darurile si i-a trimis un alt mesaj:

„[Solomon a spus mesagerului]: Întoarce-te [conducator al soliei] la ei! Si vom veni noi cu ostiri asupra lor, carora nu le vor putea sta împotriva! Si-i vom alunga noi de acolo umiliti si vor fi ei rusinati!“ (Capitolul An-Naml: 37).

A avertizat-o înca o data de puterea imbatabila a armatei sale si a somat-o sa se predea.

De asemenea, el a cerut armatei sale sa-i aduca lui tronul ei, simbol al guvernarii absolute a reginei. Un demon dintre jinii lui i l-a adus cât ai clipi, iar Profetul Solomon l-a transformat. Când în cele din urma Belqis a venit, el a întrebat-o daca tronul acela îi apartinea:

„Si când a venit ea, i s-a zis: «Asa este tronul tau?» Iar ea a raspuns: «Parca ar fi el ...» Si noua ni se daduse stiinta înaintea ei si eram noi deja supusi. Însa pe ea o abatuse ceea ce ea adora în locul lui Allah si era ea dintr-un neam de necredinciosi.“
(Capitolul An-Naml: 42-43).

În pofida faptului ca provenea dintr-un tinut al adoratorilor soarelui, regina din Saba a fost afectata de stilul sincer si rational al scrisorii Profetului Solomon si de puterea si palatul sau impresionant. Toate acestea au determinat-o sa creada si sa devina musulmana. Dumnezeu reveleaza supunerea reginei:

„I s-a zis ei: «Intra în palat!» si când l-a vazut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă [si-a ridicat poalele], descoperindu-si pulpele. Atunci, [Solomon] a zis: «Este un palat pardosit cu cristal». A zis ea: «Doamne, eu sunt nedreapta fata de mine însami! Eu ma supun împreuna

cu Solomon lui Allah, Stapânul Lumilor!»“ (Capitolul An-Naml: 44).

Aceasta povestire despre regina din Saba si Profetul Solomon e plina de înțelepciune si sfaturi. Capacitatea reginei de a rationa corect i-a permis sa vada adevarul si sa actioneze în consecinta. În pofida credintelor sale diferite, ea s-a abandonat si supus vointei lui Dumnezeu si a crezut în El fara ezitare, când si-a dat seama de adevar. Acesta reprezinta un alt comportament exemplar.

Femei care au tagaduit: Sotia Profetului Lot si sotia Profetului Noe

Coranul ne relateaza istoria a doua femei care L-au tagaduit pe Dumnezeu si si-au pecetluit destinul prin sederea în Iad. Ambele au avut ceva foarte important în comun: sotii lor erau profeti.

Profetii au fost oameni alesi de catre Dumnezeu, Care i-a onorat facându-i mesagerii Lui, amplificându-le atât abilitatile fizice, cât si facultatile rationale. Din acest motiv, este foarte important sa mentionam ca sotiile Profetilor Noe si Lot nu au crezut, desi au stiut ca profetii actionau doar conform revelatiilor autentice, desi au fost martore la credinta sincera a sotilor lor, a caracterelor, discursurilor înțelepte si deciziilor lor rationale. Mai târziu, cele doua femei au devenit

nerecunosc toare ii-au tr dat. Dumnezeu spune:

„Allah le-a dat drept pild pentru aceia care nu cred pe muierea lui Noe și pe muierea lui Lot, care s-au aflat sub oblăduirea a doi robi evlavioși și dintre robii Noștri și care i-au viclenit pe ei, iar ei doi nu le-au putut fi de niciun ajutor la Allah. Și [li] s-a zis: «Intrați în Foc [laolalt] cu ceilalți care intră!»“ (Capitolul At-Tahrim: 10).

În ciuda apropierii de acești profeți iubiți de Dumnezeu, care l-au cântărit mulțumirea și Paradisul, cele două femei nu au beneficiat de Îndurarea lui Dumnezeu. În plus, nesinceritatea a atras asupra lor mânia lui Dumnezeu. De exemplu, soția Profetului Lot a fost distrusă împreună cu necredincioșii:

„Și nu a fost răspunsul neamului său altul decât ceea ce zisese: «Alungați familia lui Lot din cetatea voastră, căci ei sunt oameni care se pretind că au grijă de ei!» și l-am mântuit Noi pe el împreună cu familia sa, afară de muierea lui, căreia i-am hotărât să fie dintre cei pierduți. Și am făcut Noi să coboare asupra lor ploaie [de pietre].

Și ce rău a fost ploaia acestor oameni preveniți!» (Capitolul An-Naml:

56-58).

„ i când au venit trimi ii No tri la Avraam cu vestea cea bun , i-au zis: «Noi venim s nimicim pe locuitorii acestei cet i, c ci locuitorii ei sunt nelegiui i!» El a zis: «Dar în ea se afl Lot!» i au r spus ei: «Noi tim mai bine cine se afl în ea! Pe el împreun cu familia lui îi vom mântui, afar de muierea lui care va fi printre cei ce vor pieri.» i când au venit trimi ii No tri la Lot, el a fost îndurerat pentru ei i nu s-a sim it în stare s -i ajute, îns ei au zis: «Nu te teme i nu fi mâhnit!... Noi te vom mântui pe tine împreun cu familia ta, afar de muierea ta care va fi printre cei ce vor pieri. Noi vom pogorî asupra locuitorilor din această cetate pedeaps aspr dincer, pentru c ei sunt nelegiui i»“ (Capitolul Al-'Ankabut: 31-34).

Ambelor femei li s-a dat o ans unic în via , aceea de a deveni so ii de profet. Dar niciuna dintre aceste femei nu a putut valorifica această oportunitate, nu a putut s o transforme într-o mare r splat în cele dou lumi; ele nu au atins asemenea în l imi. Astfel, au cunoscut doar mânia lui Dumnezeu, umilirea i înjosirea.

Sotia guvernatorului egiptean

Coranul o mentioneaza si pe sotia unui guvernator egiptean. Ca rezultat al intrigii tesute de fratii lui, Profetul Iosif a fost vândut de un negustor acestui guvernator egiptean. Dumnezeu a revelat circumstantele sosirii lui în casa acestuia:

„Si a zis acela din Egipt, care l-a cumparat, catre muierea lui: «Cinsteste sederea lui [printre noi]! S-ar putea sa ne fie de folos sau sa-l luam ca fiu!» Si astfel i-am dat Noi lui Iosif stare temeinica pe acest pamânt, pentru a-l învăta pe el tâlcuirea vedeniilor. Allah are putere sa faca orice lucru daca vointe, dar cei mai multi oameni nu stiu. Si când a ajuns el la vârsta barbatiei, I-am dat Noi înțelepciune si stiinta, caci astfel îi rasplatim Noi pe cei care fac bine.“
(Capitolul Yusuf: 21-22).

Când a ajuns la maturitate, Dumnezeu l-a binecuvântat cu stiinta si înțelepciune, l-a învătat sa interpreteze vise, l-a preferat înaintea altora si l-a sustinut cu îndurarea Lui.

Dumnezeu l-a testat pe Profetul Iosif în urmatorul mod: sotia guvernatorului a încercat sa îl seduca. Asa cum e revelat în verset, ea a închis usile

si i-a facut anumite propuneri. Totusi Profetul Iosif a cautat adapost la Dumnezeu, pentru a nu comite un astfel de pacat, si a plecat.

Pentru a-i schimba femeii intentiile, i-a adus aminte de sotul ei, stapânul lui, si i-a spus ca era multumit de el avându-l ca stapân si nu îl putea trada. De asemenea, i-a amintit ca oamenii care fac rau nu își vor gasi salvarea în Lumea de Apoi, iar modul în care ea actioneaza atrage numai rau. Dumnezeu relateaza întreaga întâmplare în urmatorul verset:

„Si a vrut sa-l ademeneasca, împotriva vointei lui, cea în a carei casa se afla si a încuiat usile si i-a zis: «Vino încoace!» Însa el i-a raspuns: «Fereasca Allah! Stapânul meu mi-a dat bun loc. Într-adevar nelegiuitii nu izbândesc!»“ (Capitolul Yusuf: 23).

Complet constient de limitele pe care Dumnezeu le-a impus oamenilor, Profetul Iosif a respins avansurile ei:

„Avea ea pofta de el si ar fi avut si el pofta de ea, de n-ar fi vazut semnul Domnului sau. Astfel [am facut Noi], ca sa îndepartam raul si fapta rusinoasa de el, caci el era unul dintre robii Nostri alesi“ (Capitolul Yusuf: 24).

În timpul acestei confruntari, sotul femeii a intrat în camera. Pentru a-si salva reputatia, femeia a mintit si, în pofida comportamentului pur si devotat manifestat de catre Profetul Iosif, l-a acuzat ca a încercat sa o seduca si a cerut pedeapsa lui. În Coran se relateaza:

„Si au alergat amândoi spre usa, iar ea i-a rupt camasa la spate. Si l-au gasit pe stapânul ei lângă usa si i-a zis ea [atunci]: «Care este pedeapsa pentru acela care voieste familiei tale un rau, decât temnita sau osânda dureroasa?»“ (Capitolul Yusuf: 25).

Evident, ea era fara teama si respect fata de Dumnezeu si a încercat sa își tradeze sotul, făcând pacatul si calomniind un om nevinovat, astfel încât el sa fie pedepsit în locul ei. Conștiinta sa era stapânita de dorintele sale egoiste.

Confruntat cu aceste acuzatii periculoase, Profetul Iosif a spus adevarul:

„A zis: Dar ea a vrut sa ma ademeneasca, în pofida vointei mele!“ (Capitolul Yusuf: 26).

Una din rudele femeii a sugerat cum sa descopere adevarul:

„Însa un martor din familia ei a marturisit: «Daca a fost rupta camasa lui dinainte, atunci ea a spus adevarul, iar el a fost dintre aceia care

mint, Însa daca a fost rupta camasa lui la spate, atunci ea a mintit, iar el este dintre aceia care spun adevarul.»“ (Capitolul Yusuf: 26-27).

Verificând, sotul a constatat ca Profetul Iosif avea camasa rupta la spate. A fost evident ca Profetul Iosif fugea spre usa, iar sotia îl urmarea. Dumnezeu relateaza raspunsul guvernatorului:

„Si când a vazut camasa lui ca a fost rupta la spate, a zis el: «Acesta este un viclesug de-al vostru, [femeilor], iar viclenia voastra este fara de margini! Iosif, uita de aceasta! Iar tu, [mujere], roaga-te de iertare pentru vina ta, caci tu ai fost dintre cei pacatosi!»“ (Capitolul Yusuf: 28-29).

Dupa cum clarifica acest verset, guvernatorul stia ca Profetul Iosif este nevinovat. Totusi nu aici se sfârseste povestirea. Urmatorul verset relateaza cum s-a raspândit vestea despre acest incident si în afara palatului:

„Si apoi au zis unele mujeri din cetate: «Soata lui Al-Aziz îl ademeneste pe baiatul ei, în pofida vointei lui. A facut-o sa-si piarda mintile iubirea pentru el! Noi o vedem cu adevarat în ratacire limpede»“ (Capitolul Yusuf: 30).

Aceste femei erau constiente ca nu Profetul Iosif trebuia învinuit, ci sotia guvernatorului. Când sotia si-a dat seama ca ajunsese tinta tuturor bârfelor, a început sa planuiasca o alta capcana.

Dorind sa demonstreze ca ea nu poate fi învinuita ca îl doreste pe Profetul Iosif care, asa cum se relateaza în verset, era extrem de frumos, a încercat sa le faca partase la fapta sa rusinoasa. A invitat femeile în casa sa. Când au sosit, le-a oferit cutite pentru a-si curata fructele. Apoi i-a cerut Profetului Iosif sa intre în camera si le-a urmarit reactiile. Când l-au vazut, femeile au fost atât de uimite de frumusetea lui, încât s-au taiat. Dumnezeu reveleaza:

„Si când a aflat ea de clevetirea lor, a trimis ea la ele, le-a pregatit rezematoare si a dat fiecareia dintre ele câte un cutit. Si atunci a zis: «Iesi afara la ele, [Iosif]!» Iar când l-au vazut, s-au minunat de el peste masura si si-au taiat mâinile, în vreme ce ziceau: «Allah sa ne fereasca! Acesta nu este om! Acesta este un înger nobil!»“ (Capitolul Yusuf: 31).

Frumusetea Profetului Iosif le-a facut pe femei sa își aduca aminte de Dumnezeu si astfel L-au slavit pentru frumusetea pe care El a creat-o. Ele au pretins ca o astfel de frumusetate nu poate fi

umana si ca Iosif trebuie sa fie un înger. Sotia guvernatorului a recunoscut în fata lor ca a încercat sa îl seduca, dar el a ales sa ramâna cast. Cu toate acestea, ea si-a reafirmat dorinta fata de el în prezenta celorlalte femei:

„A zis ea: «Priviti-l pe acela pentru care voi m-ati clevetit! Am încercat sa-l ademenesc în pofida vocii lui, însa el s-a împotrivit, [rezistând ispitei]. Iar de nu va face ce-i poruncesc, sa fie întemnitat si sa fie printre cei umiliti!»“ (Capitolul Yusuf: 32).

Comportamentul sau i-a divulgat caracterul urât si malefic. Poate a crezut ca totul se poate rezolva în virtutea statutului si a averii sale. Profetul Iosif a respins oferta imorala, cautând adăpost la Dumnezeu:

„Doamne! Temnita îmi este mai draga decât aceea la ce ma cheama ele. Si daca nu vei departa de la mine viclesugul lor, voi simti dorinta pentru ele si voi fi astfel printre cei prosti.“ (Capitolul Yusuf: 33).

Dumnezeu a raspuns rugaciunii sale si a îndepartat complotul tesut împotriva lui. Guvernatorul si toate femeile care au fost martore la propunerea sotiei, desi stiau ca Iosif este nevinovat,

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

au ales sa tina partea nedreptatii si au actionat fara constiinta; guvernatorul a ordonat ca Profetul Iosif sa fie întemnitat. El a ramas acolo ani în sir:

„Apoi li s-a nazarit lor, dupa ce au vazut semnele, sa-l întemniteze pâna la un timp“ (Capitolul Yusuf: 35).

Dumnezeu a zadarnicit planul femeilor si, în schimbul sinceritatii si devotiunii fata de El, l-a eliberat pe Profetul Iosif din închisoare, i-a declarat nevinovatia si l-a facut conducatorul Egiptului.

Aceste întâmplari contin multe aspecte la care ar trebui sa cugete toti musulmanii. Faptele sotiei guvernatorului si a celorlaltor femei arata în mod clar cum intrigile necredinciosilor îi afecteaza pe credinciosi si cât de hotarâti pot fi acesti rataciti în a face rau si cum gasesc scuze pentru orice tradare. Oamenii care nu au frica si nu Îl respecta pe Dumnezeu pot ignora cu usurinta vocea constiintei si pot planui intrigi insidioase împotriva nevinovatilor doar pentru a-si împlini dorintele egoiste, fara a se gândi ca defaimeaza o persoana inocenta. Asa cum Dumnezeu reveleaza prin cuvintele guvernatorului:

„Acesta este un viclesug de-al vostru, [femeilor], iar viclenia voastra este fara de margini!“ (Capitolul Yusuf: 28).

Alte versete relateaza despre femeile

necredincioase:

„Nu fiti ca [femeia] aceea care destrama torsura ei bine rasucita în firicele si nu faceti din juramintele voastre un mijloc de a va însela între voi, pentru ca o comunitate sa devina mai puternica decât o alta comunitate! Allah nu face decât sa va încerce prin aceasta, iar în Ziua Învierii va va arata voua deslusit [Adevarul] asupra acelor lucruri pentru care voi v-ati certat.“ (Capitolul An-Nahl: 92).

„Spune: «Eu caut adapost la Stapânul revarsatului zorilor Împotriva raului [venind] de la ceea ce El a creat Si împotriva raului întunericului care se aterne Si împotriva raului vrajitoarelor care sufla în noduri.»“ (Capitolul Al-Falaq: 1-4).

Dumnezeu ne atrage atentia asupra rautatii oamenilor care se lasa dominati de dorintele lor egoiste, complotând, înselând si facând rau altora. Conform versetului de mai sus, rautatea acestor femei poate fi imensa. Însa nu trebuie uitat ca Dumnezeu a promis sa destrame intrigile unor astfel de oameni. Un caracter malefic îl afecteaza întotdeauna si pe „posesor“. Pe de alta parte, respectul si teama fata de Dumnezeu, precum si

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —
corectitudinea atrag întotdeauna binecuvântarea și
ajutorul Lui.

CONCLUZIE

Maria a fost o femeie slobodă, binecuvântat de Dumnezeu, care i-a revenit responsabilitatea de a-l aduce pe Profetul Iisus în această lume:

„O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor!“ (Capitolul Ali 'Imran: 42).

Dumnezeu a făcut din ea un model pentru toate generațiile viitoare.

Dumnezeu a revelat statutul deosebit al Profetului Iisus:

„... numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, mare în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]“ (Capitolul Ali 'Imran: 45).

Prin cuvintele „... a fost pentru Domnul slobodă un rob plăcut“ (Capitolul Maryam: 55), Dumnezeu Își arată mulțumirea Sa în ceea ce-l privește pe Profetul Ismail (Pacea lui Allah fie asupra sa!). De asemenea, El îl binecuvântează pe Profetul Idris

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar ———

(Pacea lui Allah fie asupra sa!) si ne reveleaza înaltul sau statut în fata Sa:

„Si pomeneste-l în Carte pe Idris!
El a fost iubitor de adevar si profet! Si
Noi l-am ridicat pe o treapta înalta“
(Capitolul Maryam: 56-57).

Mentionati sunt si Profetul Avraam, Profetul Isaac, Profetul Iacob (Pacea lui Allah fie asupra lor!) ca modele de oameni puternici, prevazatori si superiori:

„Ei au fost la Noi printre cei mai buni alesi“ (Capitolul Sad: 47).

De asemenea, Dumnezeu declara ca Profetul Ismail, Profetul Eliseu si Profetul Dhu'l-Kifl (Pacea lui Allah fie asupra lor!) au fost:

„printre cei mai buni“ (Capitolul Sad: 48).

Profetul Solomon e laudat pentru devotiunea sa:

„... pe Solomon care a fost un rob prea bun si care a fost cu cainta!“
(Capitolul Sad: 30).

Cât despre Profetul Avraam, Dumnezeu spune:

„Si Allah l-a primit pe Avraam ca ales“ (Capitolul An-Nisa': 125).

Dumnezeu a revelat despre Profetul Muhammed:

„Si tu vei avea parte de o rasplata neîntrerupta! Si tu ai o fire minunata!“ (Capitolul Al-Qalam: 3-4).

Fara îndoiala, faptul ca Dumnezeu îi lauda în acest mod pe Profetii Sai si pe alti musulmani devotati ne dezvaluie statutul lor exceptional. Este o mare onoare sa ti se spuna ca Dumnezeu este multumit de tine, ca ai fost ridicat la un rang mai înalt, ca ai fost ales drept apropiat al lui Dumnezeu, ca esti unul dintre cei pretuiti de Dumnezeu sau un bun slujitor al Lui. Fiecare credincios doreste sa fie rasplatit cu apropierea, prietenia si multumirea lui Dumnezeu. Totusi, pentru a-si împlini aceasta dorinta, musulmanul nu trebuie sa considere ca aceste daruri sunt destinate doar profetilor, ci trebuie sa aiba încredere ca Binecuvântarea si Îndurarea lui Dumnezeu este foarte mare. Dumnezeu a revelat ca va raspunde tuturor rugaciunilor credinciosilor sinceri si devotati care-I vor cere ajutorul. În consecinta, atât barbatii, cât si femeile trebuie sa faca tot posibilul pentru a accede la înaltul statut al profetilor.

„Aceia carora li s-a promis de mai înainte [rasplata] cea mai buna din partea Noastra vor sta departe de ea“ (Capitolul Al-'Anbiya': 101).

Acest verset se refera la cei asupra carora Dumnezeu Si-a revarsat bunatatea. Dumnezeu

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —

ofer tuturor, indiferent de sex, ansa de a deveni unul dintre apropiații Săi. Ceea ce trebuie să facem pentru a ne atinge acest scop este să menținem legătura cu Dumnezeu prin dragostea noastră față de El, să Îl prețuim mai presus decât orice altceva, trăind în așa fel încât să Îi fim Lui pe plac. Oricine trăiește în credință sinceră, cu voia lui Dumnezeu, va primi cea mai bună răsplătire în fața Lui.

NOTE

(1). Mahmud Alusi, *Ruh al-Maani fi Tafsir al-Qur'an* (Beirut), 3:133-34; Islamil Hakki Bursevi, *Ruhu'lBeyan* (Istanbul: 1306 ah) 1:321.

(2). www.geocities.com/SoHo/Easel/3809/hurma.htm

(3). “*Curmalele i s n tatea*”; www.sgp-dates.com/date.htm

(4). *Ibid.*

(5). “*Curmalul*”, Telmedpak Agriculture; www.telmedpak.com/agricultures.asp?a=agriculture&b=date_palm

(6). *Ibid.*

(7). “*Curmalele i înteruperea postului cu ele*”, Islamonline.net; <http://198.65.147.194/English/Science/2000/7/article5.shtml>; “*Maternitatea i ocitonina sau un cocktail hormonal pentru doi*”; www.people.virginia.edu/~rjh9u/oxytocine.html

(8). Hadisuri (relat ri profetice) consemnate în *Sahih Muslim*.

(9). www.yasamsaglik.com/HaberAraSonuc.Asp?txtAnahtar1=Migren; <http://www.autism-tr.org/hydroteraphy.htm>

(10). “*Sarcina si apa*” ; www.mumcu.com/html/article.php?sid=247

(11). <http://www.bebek.com/index.Asp?bolum=12&haberid=173>

(12). <http://www.bebek.com/index.asp?Bolum=4&konu=49>

(13). “*A doua parte a sarcinii*” ; www.mumcu.com/html/article.php?sid=43

(14). Muhammad Khalil Herras, *Fasl al-Maqal fi raf'i `Isa hayyan wa nuzulihi wa qatlihi ad-Dajjal*, (Cairo: Maktab at al-Sunnah, 1990), 20.

(15). Imam at-Tabari, *Tafsir al-Tabari*, 2:528; 1:247.

(16). *Sahih Muslim*, Book 8, nr. 3465.

(17). Imam Ghazzali, *Ihya Ulum-Id-Din* (New Delhi: Islamic Book Service, 2001), 2:32.

(18). *Ibid.*, 2:32.

(19). *Sahih Muslim*, Book 8, No. 3468.

(20). *Sahih Muslim*, “Kitab al-Fada'ilâ”, 63.

(21). *Sahih al-Bukhari*.

(22). Bediuzzaman Said Nursi, *The Risale-i Nur Collection*, The Flashes Collection: The Twenty-first Flash.

(23). Bediuzzaman Said Nursi, *The Risale-i Nur Collection*, Mesnevi-i Nuriye, 215.

(24). *Sahih al-Bukhari*.

CUPRINS

Prefața traducătorului

- 5 -

Prefață

- 8 -

Principiile fundamentale ale crezului islamic

- 11 -

Introducere

- 51 -

Maria - o femeie musulmană exemplară

- 56 -

Maria scutur trunchiul de curmal

- 77 -

Profetul Iisus, Fiul Mariei

- 87 -

- 224 -

————— Fecioara Maria - o femeie musulman exemplar —

Viziunea asupra femeilor în societatile laice

- 103 -

Importanta femeilor

- 115 -

Caracterul ideal al femeilor musulmane

- 152 -

Femei mentionate în Coran

-190 -

Concluzie

- 218-

Note

- 222 -